

Eksponeringskartlegging ved norske aluminiumverk

Delrapport for Elkem Aluminium Lista

Nils Petter Skaugset
Hilde Notø
Lars Jordbekken
Dag Ellingsen
Yngvar Thomassen

Innhaldsliste:

1.	Samandrag	3
2.	Konklusjon	4
3.	Bakgrunn for prosjektet.....	5
4.	Mål for prosjektet	5
5.	Definisjonar og forklaringar	6
5.1.	Støv og aerosolfraksjonar	6
5.2.	Helserelaterte aerosolfraksjonar	7
5.2.1.	Inhalerbar aerosol fraksjon (f_{inh})	8
5.2.2.	Torakal aerosol fraksjon (f_{tor}).....	8
5.2.3.	Respirabel aerosol fraksjon (f_{res})	8
5.2.4.	Trakeobronkial aerosolfraksjon	8
5.2.5.	Ekstratorakal aerosolfraksjon	9
5.3.	Definisjonar av statistiske uttrykk:	10
5.3.1.	Normalfordeling.....	10
5.3.2.	Standard avvik	10
5.3.3.	Konfidensintervall.....	10
5.3.4.	Log-normal fordeling	10
5.3.5.	Geometrisk middelverdi, GM.....	10
6.	Om Elkem Aluminium Lista (EAL).....	10
7.	Prøvetaking	13
7.1.	Prøvetakingsstrategi	13
7.2.	Aerosolprøvetakarar.....	13
7.2.1.	IOM	13
7.2.2.	Respicon™ virtuell impaktør	14
7.2.3.	Respirabel og torakal syklon	14
7.2.4.	Direktevisande Respicon og Split 2	14
7.3.	Gassprøvetakarar	15
7.3.1.	Gassensorar.....	15
7.3.2.	Gassfilter	15
8.	Prøver samla med dei ulike prøvetakarane	17
9.	Analysemetodar	17
9.1.	Gravimetri.....	17
9.2.	Fastsetjing av fluorid	18
9.2.1.	Vassløyseleg fluorid	18
9.2.2.	Lutløyseleg fluorid	18
9.2.3.	Partikulært fluorid	18

9.2.4.	Fluorid i gassform (HF) og SO ₂	19
9.2.5.	Totalfluorid	19
10.	Instrumentering.....	19
11.	Kvalitetssikring.....	19
12.	Resultat og diskusjon.....	20
12.1.1.	Aerosol.....	21
12.1.2.	Direktevisande utstyr for aerosolmålingar	30
12.2.	Resultat vassløyseleg fluorid	44
12.3.	Resultat partikulært fluorid.....	53
12.4.	Gassar, HF og SO ₂	61
12.4.1.	Tidsoppløyste SO ₂ -målingar	63
12.5.	Totalfluorid	70
12.6.	Variasjon mellom dei to ulike prøvetakingsperiodane	72
12.7.	Personvariasjon	72
13.	Referansar	74
14.	Appendiks	76
14.1.	Resultat fordelt på prøvetakingsperiode	76
14.2.	Resultat frå EAL januar 2003.....	78
14.3.	Resultat frå EAL mars 2004.....	81

1. Samandrag

Ved aluminiumsmelteverket på Lista er det føretatt arbeidsmiljømålingar som inngår i prosjektet " Hallastma i produksjon av primæraluminium (HAPPA). Dei fyrste eksponeringsmålingane vart utført i januar 2003 og dei siste i mars 2004.

Eksponeringsnivåa for dei mest aktuelle jobbkategoriar vart undersøkt med omsyn på aerosol og gassar. Forskjellig prøvetakingsutstyr som fylgjer dei internasjonale aksepterte kriteria for prøvetaking av helserelaterte aerosolfraksjonar vart nytta.

I alle aerosolprøvene vart både partikulært og gassformig fluorid bestemt.

Totalt ved EAL vart det utført 245 personlege aerosolmålingar med Respiconprøvetakaren. Talet på målingar med IOM-prøvetakaren, HF og SO₂ frå gassfilter er 160. Med syklonar er det 39 torakale aerosolmålingar og 20 respirable. I så stor grad som mogleg gjekk same person med prøvetakingsutstyr på fleire skift. Aerosolmengda vart fastsett gravimetrisk. I alle aerosolprøvene vart det mengda fluorid fastsett.

Resultata viser at der var stor spreying i luftkonsentrasjonar over heile arbeidsskiftet for dei einskilde jobbkategoriane. Kortvarig høg eksponering er den største utfordringa for industrien. Ved samanlikning av eksponeringsnivå mellom dei to prøvetakingsperiodane finn ein at i begge prøvetakingsperiodane er det målt lågast eksponering for jobbkategorien boltetrekkar, medan høgast eksponering vart funne for avvik og gasskappeskiftar.

Resultata kan ikkje direkte samanliknast med gjeldande administrativ norm fordi denne baserar seg på bruk av "Totalstøv"-kassetten som aerosolprøvetakar. For gassformig fluorid (HF) kan ein samanlikne med administrativ norm då prøvetakingsmetoden er den same.

Direktevisane måleutstyr for gassar- og aerosolar har vist seg å være viktige hjelpemiddel for objektivt kunne identifisere eksponeringskjelder og forureiningsutsette arbeidsfunksjonar. Det er også eit viktig hjelpemiddel til betre å forstå eksponeringskjelder og til hjelp i å minimere framtidig personeksponering.

2. Konklusjon

Boltetrekkar er den jobbkategorien som hadde lågast eksponering for alle dei målte forureiningane. Dei høgast eksponerte kategoriene var avvik, gasskappeskifar og digel.

Gjennomsnittleg er 32 % av den inhalerbare aerosolen torakal og 18 % respirabel. Av det inhalerbare vassløyselege fluoridet er omlag 46 % torakalt og omlag 28 % respirabelt. For partikulært inhalerbart fluorid er 43 % torakalt og 24 % respirabelt.

Prosentdel vassløyseleg fluorid av partikulært fluorid varierar i gjennomsnitt frå 42 % til 57 % avhengig av partikelstorleik og prøvetakingsperiode.

Gjennomsnittleg eksponering for HF er låg og avhengig av jobbkategori er minst 50 % av eksponeringa for totalfluorid partikulær.

Av alle komponentane som ein har føretatt eksponeringsmålingar på er det totalfluorid (summen av HF og partikulært fluorid) som skil seg ut med fleire høge eksponeringsverdiar.

Gjennomsnittleg eksponering for svoveldioksid (SO_2) er låg (godt under gjeldande administrativ norm, 5 mg/m³), men tidsoppløyste målingar viser at nesten all eksponering er kortvarig men i mange tilfeller svært høg.

Der er stor speiing i eksponeringa innanfor ein jobbkategori, noko som kan tyde på at einskilde arbeidsoperasjonar gjev svært høg eksponering. Personvariasjonen viser at det er stor variasjon frå dag til dag for same person, 40-60%.

Direktevisande måleutstyr har vist at store delar av eksponeringa kan skuldast kortvarige episodar knytt til konkrete arbeidsoperasjonar med svært høg eksponering. Ein framtidig strategi må være å redusere talet på episodar og aerosolmengda i episodane.

Jobbkategoriene omnspassar, digel og tappar har høgare eksponering i 2003 enn i 2004, medan dei andre kategoriene ikkje er forskjellige.

3. Bakgrunn for prosjektet

Eksponeringsundersøkingane på Lista er deler av et større prosjekt, HAPPA (Hall Astma i Primær Produksjon av Aluminium) som har pågått i regi av Aluminiumsindustriens Miljøsekretariat, AMS og Statens arbeidsmiljøinstitutt, STAMI.

Frå norsk aluminiumindustri blir det stadig rapportert inn til Arbeidstilsynet om tilfeller av hallastma og andre luftvegslidingar (ref: www.ams-aluminium.no/html/yrkessykdommer.html). Noko eksakt årsak til utviklinga av hallastma er til no ikkje kjent, men mange forureiningar er identifisert i arbeidsatmosfæren. I aerosolen (støvet) er det funnet m.a. flyktige polysykliske aromatiske hydrokarbonar (PAH), aluminium, aluminiumoksid, fluorid- og berylliumsambindingar, medan hydrogenfluorid og svoveldioksid er kjente gassar.

Direktoratet for arbeidstilsynet foreslo i 2003 at normlista skulle innehalde ei ny normvurdering for hydrogenfluorid og for partikulært fluorid i arbeidsatmosfære.

Aluminiumindustrien i Noreg ved Aluminiumindustriens Miljøsekretariat (AMS) og Statens arbeidsmiljøinstitutt (STAMI) viste til manglande eksponeringsdata, og foreslo ei utsetjing av revisjonen for desse stoffa i 3 - 5 år. Dette forslaget vart vedteke av styret for Direktoratet for arbeidstilsynet.

Den føreslåtte revisjonen av administrative normene for HF og fluorid, den mogeleg samanhengen mellom fluorideksponering og hallastma samt at industrien mangla informasjon om fluorideksponeringa målt med prøvetakingsutstyr som fylgjer dei helserelaterte aerosolfraksjonane, gjorde at dette prosjektet, kalla HAPPA-prosjektet vart starta i 2002.

4. Mål for prosjektet

Dette er målsetjingane for prosjektet tatt frå protokollen.

- Bruke nytt monitoreringsprogram på verka ved Lista, Husnes, Karmøy, Årdal, Høyanger og Mosjøen:
 - Val av prøvetakingsstrategi
 - Utarbeide monitoreringsprogram for norsk aluminiumindustri
 - Bruke moderne utstyr for å kartlegge kva for eksponeringsfaktorar som kan ha noko å seie for førekommst og utvikling av luftvegslidingar
 - Variabiliteten av aerosoleksponeringa skal undersøkast ved bruk av berbart direktevisande utstyr (Split 2 og Respicon)
 - Eksponering for støv skal undersøkjast ved bruk av utstyr for fastsettjing av respirabel, torakal og inhalerbar fraksjon
 - Eksponering for HF og SO₂ målast (monitorerast) parallelt med aerosoleksponering. Intensiteten av SO₂ vert fastsett med berbare gass-sensorar
 - Undersøkje innverknad av teknologi og driftsparametrar for yrkeseksponering i elektrolysehallane
 - Fastsettjing av totalmasse, vassløyselige fluorid, partikulært fluorid og totalfluorid (gassformig og partikulært fluorid) i de ulike aerosolfraksjonane (respirabel, torakal og inhalerbar)
 - Tilbakemelding til styret i AMS og til dei deltakande verka, med utarbeidning av verksspesifikke delrapportar
- Avklare om fritt eksisterande nanopartiklar er ei aktuell problemstilling nær badsmelta i hallene
 - Eventuelt fastsetje eksponeringa for desse nanopartiklane

- Undersøke effektiviteten av personleg verneutstyr ved bruk, med spesielt fokus på effektivitet i bruk og filtreringseffektiviteten av nanopartiklar
- Sluttrapportering og vitskapleg publisering

5. Definisjonar og forklaringar

5.1. Støv og aerosolfraksjonar

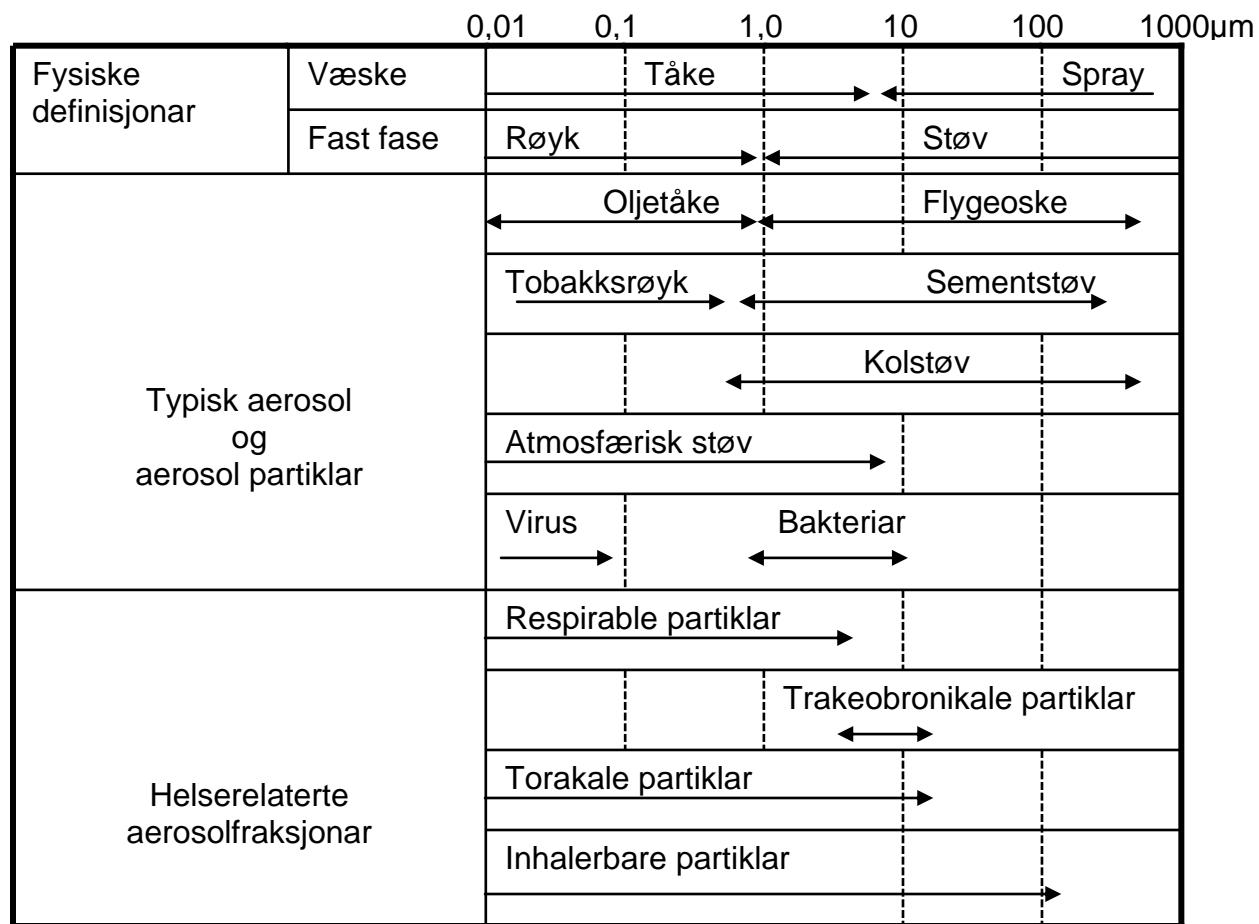
Ein **aerosol** er definert som eit kva som helst disperst system av væske- eller fast fase partiklar løyst i ein gass (J.H.Vincent, 1995). Med andre ord alle partiklar, i væske eller fast form som eksisterer i lufta (eller i ei anna gassblanding). Eksemplar på naturlig danna aerosolar er t.d. snøstorm, skya etter eit vulkansk utbrot, tåke, og vanlige skyer. Sopp, virus og bakteriar i luft blir også rekna som naturleg førekommende aerosolar, medan lufta i ein fabrikkhall vil være ein menneskeskapt aerosol.

Det som vert kalla **støv** er eigentlig definert som ein aerosol av berre faste partiklar som ved mekanisk nedbrytning har fått ein partikkelstorleik frå sub- μm til $100\mu\text{m}$ (JEM, 2005,7,411-415). Partiklar i væskefase inngår ikkje i det vi vanlegvis kallar støv til forskjell frå ein aerosol som kan innehalde både faste partiklar og partiklar i væskeform.

Totalstøv er eit omgrep som er innarbeida i sambande med arbeidsmiljømålingar. For mange er det noko som man måler med ein såkalla totalstøvkassett. Dette er kassetten som tradisjonelt blir brukt i dei fleste eksponeringsmålingane, også i aluminiumindustrien. Denne kassetten har vore mye brukt og er framleis i bruk når ein skal gjere arbeidsmiljømålingar. Med totalstøv meiner ein ofte alt partikulært materiale som kan tenkast å haldast shevande i luft (luftborne partiklar). Mange typar prøvetakarar har vært konstruert for å samle opp totalstøv og nokre av dei er framleis i utstrakt bruk. Det har i ettertid vist seg at oppsamlingskarakteristikken til dei forskjellige prøvetakarane varierar mykje, noe som førte til ulike resultat av målingar utført i same atmosfære. I mange land tilrår ein framleis at "totalstøv" skal fastsetjast som ein mål for eksponering. I dag er mange norske administrative normene basert på bruk av "totalstøvkassetten".

PM₁₀ - nyttast ofte i aerosolmålingar i det ytre miljøet og er definert som ein underfraksjon av totalaerosol. Den har ein 50 % "cut-off" ved $d_{ae}=10 \mu\text{m}$. Prøvetakarane nyttar til PM₁₀ - målingar er konstruert slik at de utelett de fleste partiklar over $10 \mu\text{m}$. Dette gjer at kurvene for PM₁₀ og torakal fraksjon er nesten identiske opp til $10 \mu\text{m}$, men deretter marginalt forskjellige (JEM), 2005,7,411-415.

Tabell 5.1: Oversikt over aerosol og helserelaterte aerosolfraksjonar

5.2. Helserelaterte aerosolfraksjonar

I starten av 1970 åra byrja ein å sjå på menneskehovudet som ein prøvetakar. Dette medførte endra fokus frå å sjå på alle partiklar som er i lufta til å sjå på dei partiklane som det er mogleg å puste inn (inhalere) gjennom nase og munn. Ut frå eksperimentelle forsøk vart det funne at inhalasjonseffektiviteten til ein partikkel kunne forklarast ut frå den aerodynamiske diameteren (d_{ae}) til den einskilde partiklen. Desse arbeida kulminerte i midten av 1990 talet med ei internasjonal eining om eit sett harmoniserte tilrådingar som involverte International Standards Organisation (ISO), Comité Européen de Normalisation (CEN) og American Conference of Governmental Industrial Hygienists (ACGIH). Desse organisasjonane identifiserte tre kurvar som representerer helserelaterte aerosolfraksjonar; kvar av kurvene definerer kva krav som skal stillast til oppsamlingseffektiviteten til ein luftprøvetakar som funksjon av aerodynamisk diameter for ein representativ arbeider. Desse tre fraksjonane er alle identifiserte med bakgrunn i aerosolfysikk og lungefisiologi. Fig. 5.1 viser oppsamlingseffektiviteten i prosent for dei ulike helserelaterte aerosolfraksjonane. I fig. 5.2 er det gjeve ei skisse over kvar i luftvegane ein får avsett dei ulike aerosolfraksjonane.

5.2.1. Inhalerbar aerosol fraksjon (f_{inh})

Denne fraksjonen/delen av den totale mengda partiklar i lufta (både faste og væske partiklar) som kjem inn i kroppen gjennom nose og/eller munn ved pusting. Den aerodynamiske diameteren er mindre eller lik $100 \mu\text{m}$.

Denne fraksjonen er viktig for helseeffektar i alle stadar av respirasjonssystemet, som t.d. ved rhinitis, kreft i nose og lunge og andre luftvegslidingar.

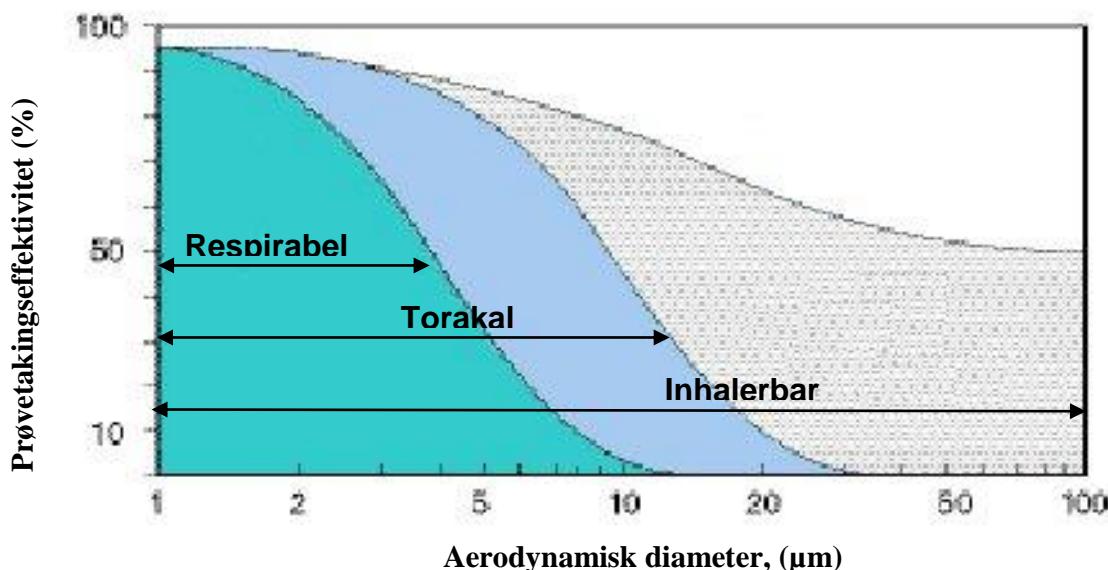
5.2.2. Torakal aerosol fraksjon (f_{tor})

Denne fraksjonen inneholder partiklar som kan avsetjast nedanfor strupehovudet (larynx) dvs. at dei trenger inn i den trakeobronkiale delen av lungene. Denne fraksjonen er viktig når det gjelde helseeffektar som astma, bronkitt og lungekreft. Partikkelstorleiken tilsvarer fraksjonen av den totale aerosolen som har eit 50 % "cut-off" ved ein aerodynamisk diameter på $10 \mu\text{m}$ og 1 % "cut-off" ved $d_{ae}=28 \mu\text{m}$.

5.2.3. Respirabel aerosol fraksjon (f_{res})

Denne fraksjonen inneholder dei partiklane som kjem inn i den alveolære delen av lungene, dvs. til bronkioler og alveolære blærer og kanalar. Fraksjonen er viktig ved t.d. utvikling av kroniske sjukdommar som emfysem og støvlungesjukdommar. Partikkelstorleiken svarer til 50 % "cut-off" ved ein $d_{ae}=4 \mu\text{m}$ og 1 % "cut-off" ved $d_{ae}=10 \mu\text{m}$ for den totale aerosolen.

Torakal og respirabel aerosolfraksjon er begge underfraksjoner av den inhalerbare fraksjonen.

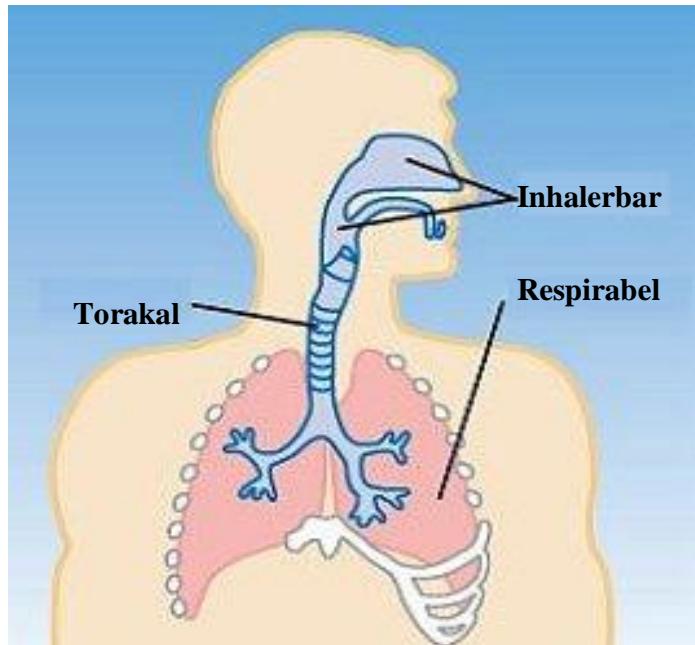
Figur 5.1. Kurver som viser respirabel- og torakal aerosolfraksjon som funksjon av aerodynamiske diameter, og som underfraksjon av inhalerbar fraksjon, NS-EN 481.

5.2.4. Trakeobronkial aerosolfraksjon

Differansen mellom torakal og respirabel aerosolfraksjon blir kalla trakeobronkial aerosolfraksjon. Filter nr. 2 i Respiconprøvetakaren samlar opp denne fraksjonen. Den består av partiklar som blir avsett nedanfor strupehovudet, men ikkje så langt ned som til den alveolære delen av lungene.

5.2.5. Ekstratorakal aerosolfraksjon

Differansen mellom inhalerbar og torakal aerosolfraksjon kallast ekstratorakal aerosol og blir samla opp av filter nr. 3 i Respiconprøvetakaren. Denne fraksjonen har den største partikkelstorleiken av den inhalerbare aerosolen og den avsettes derfor i dei øvre luftvegane (nase/munn).

Figur 5.2: Skisse over luftvegane med plassering av dei ulike helserelaterte regionane av luftvegsystemet.

Med utgangspunkt i desse kriteria tilrår mellom andre Direktoratet for Arbeidstilsynet (2002) i si orientering; 450 "Kartlegging og vurdering av eksponering for kjemiske stoff og biologiske forureiningar i arbeidsatmosfære" at ein må ta omsyn til desse fraksjonane med tanke på vurdering av helsefare, og velje prøvetakingsutstyr som oppfyller krava til oppsamlingseffektivitet for dei ulike fraksjonane. I HAPPA var det difor naturleg og føremålstenleg at ei grunnleggjande kartlegging av eksponeringshøva i elektrolysehallane i aluminiumindustrien fokuserte på alle desse tre helserelaterte aerosolfraksjonane.

5.3. Definisjonar av statistiske uttrykk:

Forklaringane er tatt frå (Miller and Miller, 1993 og M.Tvede)

n = talet av prøver

AM = Aritmetisk middelverdi
som er summen av alle måleresultata delt på talet på prøver.

5.3.1. Normalfordeling

Ved å plotte alle måleresultata i stigande rekkefølgje langs x-aksen og talet på analyser med ein bestemt måleverdien langs y-aksen får ein ei kurve. Når denne kurven er lik på begge sider av middelverdien og har ei bestemt form er den normalfordelt. Gauss-kurve er et anna namn for normalfordelingskurven. Resultata i Happa-prosjektet fylgjer ikkje ei normalfordelingskurve.

5.3.2. Standard avvik

Standardavviket reknast som kvadratroten av variansen og fortel noko om kor mykje resultata spreiar seg frå middelverdien.

$$s = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \bar{x})^2}{N-1}}, \text{ der } \bar{x} \text{ er AM}$$

Eit lågt standardavvik betyr at måleresultata fordeler seg etter ein høy og bratt fordelingskurve. Dersom måleresultata er normalfordelte vil 68 % av resultata ligge i intervallet $AM \pm 1s$ og 99,7 % ligge innanfor $\pm 3s$ frå middelverdien.

5.3.3. Konfidensintervall

Konfidensintervallet nytta i denne rapporten er på 95 %. Dette betyr at det er 95 % sannsynlighet for at middelverdien vil ligge innanfor dette intervallet..

5.3.4. Log-normal fordeling

Ved å bruke logaritmen til måleresultata vil ein få eit datasett som er tilnærma normalfordelt, og ein kan då nytte statistikk som om resultata er normalfordelte. Dette må som regel gjerast i arbeidsmiljøundersøkingar. Resultata i denne undersøkinga er ikkje normalfordelte og statistiske berekningar er derfor gjort på log-verdiar.

5.3.5. Geometrisk middelverdi, GM

GM er middelverdien i et datasett der man bruker logaritmen til måleresultata. Tar man antilog av den logaritmiserte middelverdien får man geometrisk middelverdi. Denne verdien er den som best representerar målingane i HAPPA fordi dei ikkje er normalfordelte.

6. Om Elkem Aluminium Lista (EAL)

Verket har tre produksjonshaller, der alle har elektrolyseceller med Søderberg-teknologi. Felles for dei tre hallane er bruk av sekundæroksid. Primæroksid blir berre

brukt i særskilte tilfeller:

Hall 1: Søderberg med punktmating (også kalla ny Søderberg).

Hall 2: Søderberg med punktmating. Forhøgd mantel på halve hallen.

Hall 3: Søderberg med punktmating og anodetoppdeksel (anodeavvsug). Eige reinseanlegg for anodegass.

I tabell 6.1 er forskjellen i drift mellom dei to prøvetakingsperiodane gjeven. Desse parametrane vil vere avgjerande for kor god celledrifta er og fylgjeleg på nivåa i den målte personeksponering. I tabellen 6.2 viser dei ulike arbeidsoperasjonane som er med i denne eksponeringskartlegginga. Den inneheld også kva type arbeidsoppgåver som inngår i jobbkategoriene, og kor ofte det ulike arbeidet skulle gjerast. Dei arbeidsoppgåvene som vart utført av dei ulike arbeidstakarane i 2003 og 2004 er gjeve i tabellane 6.3 og 6.4. Informasjonen er eit resultat av intervju av alle arbeidstakarane etter avslutta skiftarbeid. Tabellane gjev eit godt bilete på kva arbeid som er blitt utført innan dei ulike jobbkategoriene.

Tabell 6.1: Driftsforskjellar mellom dei to prøvetakingsperiodane

Prøvetakingstid:	Januar 2003 - Driftsforhold/ Mars 2004	Seriestrøm: Auka med 2,5 kA fra jan 2003 til 2004 driftsproblem: Oppsamlingsgrad: Redusert med 2,6% i same periode
-------------------------	--	--

Tabell 6.2 Jobbkategoriar og arbeidsoperasjonar ved EAL

Omnspassar	Avvik	Gasskappeskiftar	Måler	Digel
Dagleg	Dagleg	Dagleg	Dagleg	Dagleg Jobbrotasjon
Materunde	Omnsotning	Gasskappe (varm omn):	Hovudmåling:	Digelreinsing
Matefeil	Omnskontroll	- montering/demont.	- Badprøver	Digellokkreinsing
Oksidsleiking	Hengboring	Brennarar (varm omn):	- Temp	Trykkprøv. av lokk
Oksidkjøring		- montering/demont.	- Bad-/met-nivå	Tapperøyrsboring
Badtapping		Fotbrett (kald omn):	Ekstramåling	Rappestussboring
Miljørunde		- montering/demont.	COV-måling	Pakn.skifting
Rutinesoting - hjelpar: - brekker køyring - oksidsleiking		Rep. av omnsverktøy	Barremåling (1x uke)	Sottømming Badknusa (3x veke)

Tabell 6.2 forts.

Tapper	Boltetrekkar
Dagleg	Dagleg
Tapping av metall	Arb. i krankabin med aircondition:
Tømming av metall	Boltetrekking
Skifte røyr/stuss	Kryssløfting (noko "ute")
Badblåsing	Rengj. Mantelkant ("ute") Rengj. Kran (1x veke) Fylle boltehullsmasse

Tabell 6.3: Oversikt over jobbkategoriar som det vart tatt arbeidsmiljømålingar på i 2003

Jobbkategori	Arbeid utført:
Omnspassar	Omnspass, Oksidkøyring, Tapping, Køyring av endebrekkar, Materunde, Ettersleiking, Gassforvarming oppstart, Bluss, Bruk av spett, Boring under kappe, Betjening av sotomn, Badtapping, Tankfylling, Dekking, Stauring, Kjellararbeid, Stikking under kappe, Stikking av brennar, Peiling av bad
Avvik	Soting, Kontroll, Graving i omn, Hengkontroll, Miljøkontroll, Boring under kappe, Bolteheng
Gasskappeskiftar	Truckkøyring, Gasskappeskift varm omn, Gasskappeskift kald omn
Målar	Måling av nystarta omn, Måling, Katodisk spenningsfallmåling, Køyring av fluoridvogn, COV-måling
Digel	Digelfresing, Boring av tapperøyr, Tømming av sotbrett, Slagging av baddigle, Boring av stussar
Tappar	Tapping, Fresing av digel
Boltetrekkar	Boltetrekking, Truckkøyring, Kryssløfting

Tabell 6.4: Oversikt over jobbkategoriar som det vart tatt arbeidsmiljømålingar på i 2004

Jobbkategori	Arbeid utført:
Omnspassar	Materunde, Sleiking, Soting, Kørt endebrekkar, Oksidkøyring, Ordne gassbrennarar, Bluss, Soda i omn, Stauring under kappe, Arnosaurus-køyring, Dekking
Avvik	Bluss, Omnkontroll, Soting, Piggtaking, Heng, Boring under kappe, Kontroll av varm bolt, Badtapping, Drog av heng, Oksidvognkøyring
Gasskappeskiftar	Gasskappeskifting, Sveising, Truck-køyring, Feiing av verkstad
Målar	Temperaturmåling (bad og metall), Fluoridfylling, Måling av boltetemperatur, Spenningsfallmåling, Metallprøver, Badprøver, Nivåmåling (bad, metall), Tappeholbetjening, Kalibrering av måleutstyr, COV-måling
Digel	Slagging av diglar, Sveising, Sliping, Tømming av sotbrett
Tappar	Tapping, Skifting av røyr, Reperasjon av digel, Reperasjon av digel-lokk
Boltetrekkar	Boltetrekking, Kryssing, Truckkøyring, Arbeid på celletopp, Kosting, Køyring av bolteholmasse, Kasseylling

7. Prøvetaking

7.1. Prøvetakingsstrategi

Etter protokollen skulle ein ta prøver på 10 personar på kvart skift. Det skulle gjerast målingar ved formiddags- og ettermiddagsskifta i 5 påfylgjande dagar for kvar type teknologi/hall. Dette gjer at ein teoretisk skulle kunne måle:

- 100 aerosolprøver med Respicon, der 10 er tidsoppløyste Respiconmålingar
- 100 inhalerbare aerosolprøver med IOM
- 10 respirable aerosolprøver med respirabel syklon
- 10 torakale aerosolprøver med torakal Syklon
- 100 SO₂ prøver på filter
- 100 HF prøver på filter
- 60 SO₂ prøver med tidsoppløyst signal med dataloggar
- 30 NO₂ prøver med tidsoppløyst signal med dataloggar

7.2. Aerosolprøvetakarar

7.2.1. IOM

IOM-prøvetakeren er utvikla ved Institute of Occupational Medicine i Edinburg og er konstruert som ein personlig prøvetakar for inhalerbar aerosol (Mark og Vincent, 1986). Den nyttar 25 mm filter og skal ha ein luftgjennomstrømmingsfart på 2 L/min. Testing i vindtunnel og i felt har vist at den fylgjer kurva for inhalerbar aerosol vist i figur 5.1. Ulempa med denne prøvetakaren er at den er noko utsett for sprut/punktstøving, kjensleg for vindretning og vindhastighet over et visst nivå, og den måler berre den inhalerbare aerosolfraksjonen.

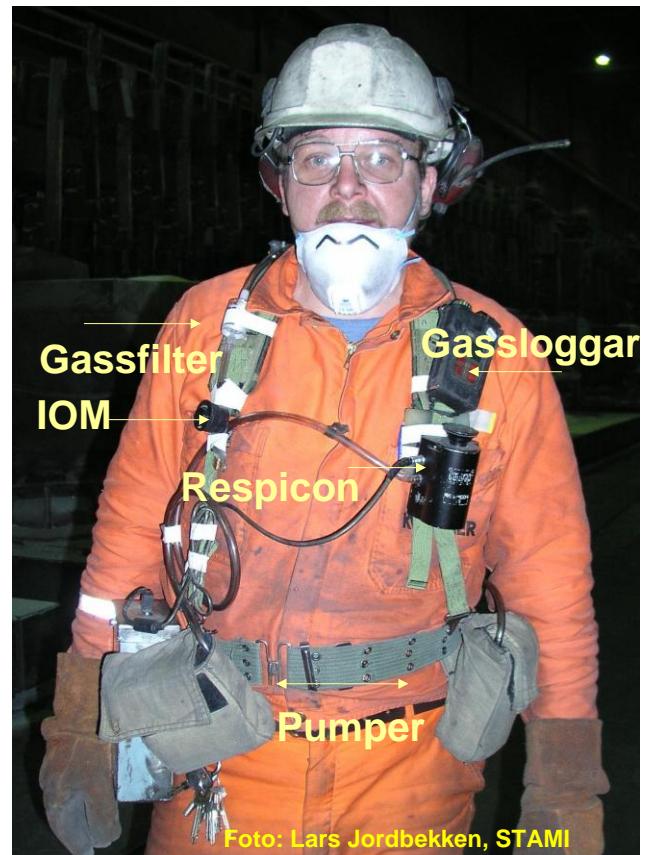

Fig. 7.1: Ein arbeidstakar med prøvetakingsutstyr

7.2.2. Respicon™ virtuell impaktor

Prøvetakaren samplar opp aerosol på tre filter med diameter på 37 mm, som gjer det mogeleg å fastsetje dei helserelaterte respirabel, torakal og inhalerbar aerosolfraksjonane. Produsent er Hund, Helmut Hund GmbH, Wilhelm-Will-Str. 7, D-35580 Wetzlar, Tyskland. Total luftstraum gjennom prøvetakaren skal vere 3,11 L/min. Ulik luftstraum gjennom kvart filtersteg og utforminga av impaktoren gjer at aerosol med kjent aerodynamisk diameter blir samla opp på dei ulike filtra. Respirabel aerosol blir samla opp på filter 1, trakeobronkial på filter 2 og ekstratorakal fraksjon på filter 3. Respicon er testa ut som ein stasjonær prøvetakar til å fylge kriteria for inhalerbar aerosol (Li et al., 2000). Det er vist i t.d. nikkelindustrien på Kola (Russland) at Respicon kan nyttast som ein personleg prøvetakar dersom ein brukar ein korreksjonsfaktor for den ekstratorakale fraksjonen (Koch, et al., 2002). Ein slik korreksjonsfaktor må etablerast for kvar type industri, fordi fordelinga mellom dei ulike partikkelstorleikane kan vere forskjellig. Prosjektet må derfor ta parallelle prøver med Respicon og IOM for å finne ein korreksjonsfaktor som kan nyttast for aluminiumindustrien.

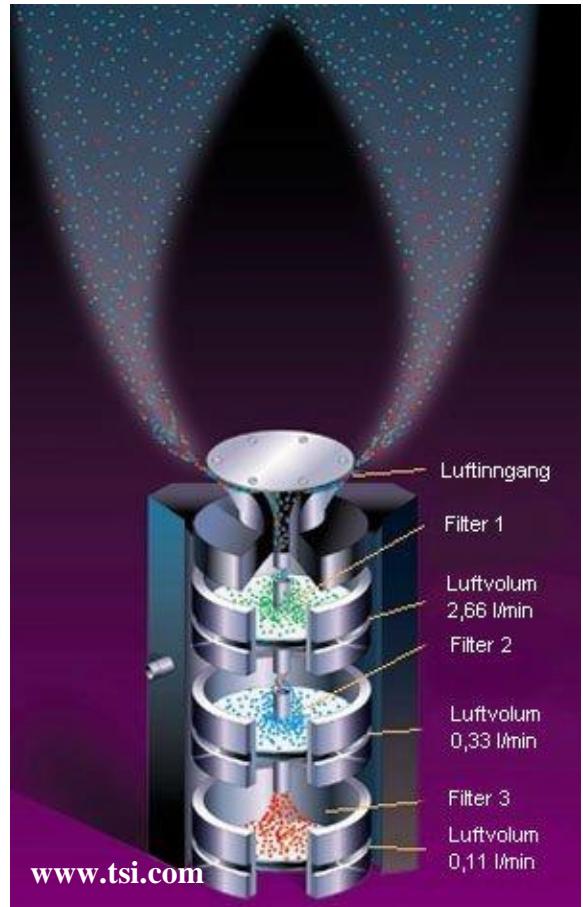

Fig. 7.2 Respiconprøvetakaren

7.2.3. Respirabel og torakal syklon

Syklonar er ein annen type prøvetakingsutstyr som baserer seg på å dele aerosolen i forskjellige partikkelstorleikar ved hjelp av sentrifugalkrefter. Dei fleste andre prøvetakarane nyttar gravitasjonskrafta. To typar syklonar vart nytta. Den eine er konstruert for respirabel aerosolfraksjon (SKC, UK) med et filter på 25 mm og ein luftgjennomstrømmingsfart på 2,2 L/min. Den andre er konstruert for torakal aerosolfraksjon (BGI, USA) har et filter på 37 mm og luftgjennomstrømmingsfart på 1,6 L/min.

Syklonar har vore mykje brukt og er vel dokumentert men ulempa er at for kvar fraksjon ein ynskjer å undersøke trengs ein syklon med eiga pumpe. Resultata frå syklonane skal samanliknast med tilsvarende fraksjon frå Respicon for å sjå om det er samanheng mellom prøvetakarane i denne type industri. Dette er ein type arbeid som krev mange parallelle målingar. Det vil derfor ikkje bli gjort verksvis, men som ein del av totalbiletet for industrien.

7.2.4. Direktevisande Respicon og Split 2

Split 2 er ein direktevisande dataloggar for aerosolar med måleområde 0,01 til 200 mg/m³ for aerosol med diameter mellom 0,1 og 100 µm basert på IOM-prøvetakaren. Med dataloggaren er det mogeleg å logge opp til 21500

datapunkt før data må lastast ned på ein PC. Fastsetjingsprinsippet for aerosol er måling av lysspreeing av infraraud stråling. Strålingskjelda er retta 90 grader på ein fotodetektor, og når den infraraude strålen treff aerosolen, vil dette føre til lysspreeing. Saman med den gravimetriske analysen får ein aerosolkonsentrasjon i mg/m³. Luftstraumen gjennom prøvetakaren skal vere 2,0 L/min.

I den direktevisende respiconprøvetakaren er det tre fotodetektorar for fastsettjing av aerosol. Saman med gravimetriske fastsettjingar får ein gjort om detektorsignalet til partikulære konsentrasjonar i mg/m³. Måleområdet for impaktoren er opp til 200 mg/m³ for kvar fotodetektor. Saman med prøvetakaren er det ein dataloggar for lagring av data. Dataloggaren må skjermast for elektromagnetisk stråling med ein jernboks.

Tidoppløyste målingar ble brukt til å skaffe informasjon om toppeksponering og identifisering av partikulære forureiningskjelder samt å estimere eksponering ved spesifikke arbeidsoperasjonar. Det var derfor viktig å fylge opp arbeidstakarane med skjema med tidspunkt og arbeidsoppgåve.

7.3. Gassprøvetakarar

7.3.1. Gassensorar

Direktevisande gassensorar er nyttige hjelpemiddel til å sjå på toppeksponering for SO₂. Så lenge ein brukbar direktevisande HF-sensor ikkje er utvikla, er den informasjonen ein får om fluorid i gassform basert på kumulativ eksponering, midla over prøvetakingstida.

NO₂ kunne ein tenkje seg blir danna ved bluss, og det vart derfor teke NO₂-prøver parallelt med SO₂.

Direktevisande gassmålingar av SO₂ og NO₂ vart utført med Dräger Pac III (Dräger Aktiengesellschaft, Lübeck, Tyskland) og Neotox-XL (Neotonics Limited, Takeley, UK) gassensorar. HF-sensoren som vart prøvd ut var ein Gasman II (Crowcon Ltd, UK). Gassdeteksjonen er basert på diffusjon av gass gjennom ein membran inn til ein elektrokjemisk sensor. Gasskonsentrasjonen vart registrert kontinuerleg som funksjon av tid og lagra ved hjelp av ein innebygd dataloggar. Lagringsintervalla var kvart 10 sekund. Oppløysinga var på 0,1 ppm og ei deteksjonsgrense på 0,2 ppm. Sensorane vart kalibrert mellom prøvetakingane på kvart verk med kjent gasskonsentrasjon.

7.3.2. Gassfilter

HF og andre sure fluoridgassar (t.d. SiF₄) vart samla opp på impregnerte gassfilter (10 % (w/v) KOH impregnerte 25 mm støtteplater (Millipore, AP1002500)) fordi det til no ikkje har eksistert nokon god direktevisande berbar sensor for HF.

Tabell 7.1: Oversikt over prøvetakingsutstyr som vart nytta for dei ulike aerosolfraksjonane

Tilgjengeleg prøvetakings- utstyr	Helserelaterte aerosolfraksjonar (jf. Fig 5.1)/gass					Gassar		
	Respirabel	Trakeo- bronkial	Ekstra- torakal	Torakal	Inhalerbar	NO ₂	SO ₂	HF
IOM	-	-	-	-	X	-	-	-
Respicon®	X	X	X	X [#]	X [#]	-	-	-
Syklon	X*	-	-	X*	-	-	-	-
Millipore kassett med impregnerte støtteplater	-	-	-	-	-	-	X	X
Direktevisande gass sensorar, - Dräger - Neotox - Gasman II	-	-	-	-	-	X	X	X
	-	-	-	-	-	X	X	-
	-	-	-	-	-	X	X	-
	-	-	-	-	-	-	-	X [†]

Vert utrekna frå dei andre fraksjonane

* Anten respirabel eller torakal fraksjon

† Ny HF sensor vart prøvd ut

I tabell 7.1 er det gjeve ein oversikt over det utstyret som skulle nyttast, og kva komponent som skulle fastsetjast med det ulike utstyret.

8. Prøver samla med dei ulike prøvetakarane

I tabellane 8.1 og 8.2 er det gjeve ein oversikt over talet på prøver fordelt på dei to prøvetakingsperiodane og jobbkategoriene som det vart gjort målingar på. Innhaldet i dei ulike jobbkategoriene er definert i tabell 6.2.

Tabell 8.1: Oversikt over prøver tatt ved Elkem Aluminium Lista (EAL) i januar 2003.

Jobbkategori	Respicon	IOM	Torakal syklon	Respirabel syklon	Gass (HF/SO ₂)	Sensor (SO ₂)
Omnspassar	58	24	6	5	24	31
Målar	11	6		1	6	9
Tappar	21	9	1	1	9	13
Gasskappeskiftar	12	8	1	1	8	6
Avvik	31	6	4	-	6	16
Boltetrekkar	8	6	1	2	7	3
Digelverkstad	6	5	-	2	5	2
Totalt ant. prøver	147	64	13	11	65	80

Tabell 8.2: Oversikt over prøver tatt ved Elkem Aluminium Lista (EAL) i mars 2004.

Jobbkategori	Respicon	IOM	Torakal syklon	Respirabel syklon	Gass (HF/SO ₂)	Sensor (SO ₂)
Omnspassar	31	30	11	2	31	16
Målar	12	12	4	2	12	5
Tappar	13	12	2	1	11	6
Gasskappeskiftar	12	12	3	1	11	9
Avvik	17	17	3	3	17	8
Boltetrekkar	9	9	2	-	9	4
Digelverkstad	4	3	1	-	3	4
Totalt ant. prøver	98	96	26	9	94	52

9. Analysemetodar

9.1. Gravimetri

Fastsetjing av masser på filter vart gjort med Sartorius MC5 og Sartorius 210P vekter, ved veging av filter før og etter eksponering. Arbeidet vart utført i STAMI sitt klimatiserte vegerom (20±1 °C, 40±2 % RH). Nedre fastsetjingsgrense var 0,08-0,4 mg/filter for Respicon(PVC-filter) og 0,01-0,08 og 0,04-0,09 mg/filter for høvesvis respirabel syklon og torakal syklon. For IOM-kassett med CA-filter var nedre fastsetjingsgrense 0,2-2 mg/filter.

Resultat for Respiconprøver vart utrekna etter formlane i brukarrettleiinga (Hund, 2000) og kan sjåast i saman med Respiconprøvetakaren vist i figur 7.2:

$$C_{RESPIRABEL} = \frac{m_1 \cdot 1000}{Q_1 \cdot t_s}$$

$$C_{TORAKAL} = \frac{(m_1 + m_2) \cdot 1000}{((Q_1 + Q_2) \cdot t_s)}$$

$$C_{INHALERBAR} = \frac{(m_1 + m_2 + m_3) \cdot 1000}{((Q_1 + Q_2 + Q_3) \cdot t_s)}$$

m_1 = masse på filter 1 (respirabel aerosol), m_2 = masse på filter 2 (trakeobronkial aerosol), m_3 = masse på filter 3 (ekstratorakal aerosol)

$Q_1 = 2,66 \text{ L/min}$ (flow gjennom filter 1), $Q_2 = 0,33 \text{ L/min}$ (flow gjennom filter 2), $Q_3 = 0,11 \text{ L/min}$ (flow gjennom filter 3),

t_s = prøvetakingstid i min

$$C_{INHALERBAR} = C_{TORAKAL} - C_{RESPIRABEL}$$

$$C_{EKSTRATORAKAL} = C_{INHALERBAR} - C_{TORAKAL}$$

9.2. Fastsetjing av fluorid

9.2.1. Vassløyseleg fluorid

Vassløyseleg fluorid er definert som den delen av fluorid i aerosolen som løyser seg i ionebytta vatn ved henstand i 90 min. ved romtemperatur. Fluorid ekstraherast frå eksponerte aerosolfilter ved bruk av sentrifugerøyr med volum på 50 mL (Alltech Maxi-Spin™ Filter Tube, art. nr. 100506, Deerfield, USA). Røra var av polypropylen og hadde ein filterinnsats med nylon membran (porestørleik 0,2 µm). Aerosolfiltra vart overført til filterinnsatsen, tilsett 150 µL bromid ((Spectrascan®, 1000 mg/L, Teknolab A/S) som intern standard og 9,85 ml ionebytta vann. Alt ble godt ristet og satt til henstand i 90 minutt ved 20 °C før sentrifugering i 10 minutt ved 3000 omdreiningar pr. minutt (RPM) .

Fluorid i eluatet vart fastsett ved ionekromatografi.

Nedre fastsetjingsgrense var 5 µg/filter for Respicon og IOM, 4 µg/filter for torakal syklon og 7 µg/filter for respirabel syklon.

Utrekning av vassløyseleg fluorid i dei helserealerte aerosolfraksjonane vart utført på same måte som for massane på filtra

9.2.2. Lutløyseleg fluorid

Etter eluering med vatn vart aerosolfilter og filterinnsats overført til eit nytt sentrifugerøyr, tilsatt 5 mL 0,5 M KOH-løysning og 225 µL fosfat (PO_4^{3-}), (Spectrascan®, 1000 mg/L, Teknolab A/S) som intern standard. Etter oppvarming på vassbad i mikrobølgjeomn på 75 °C i 90 min, vart røyra sentrifugert og eluatet fortynna til 15 mL med ionebytta vatn (>17,8 MΩ). Fastsetjing av fluoridnivå vart gjort med ionekromatografi. Nedre fastsetjingsgrense for lutløyseleg fluorid var 20 µg/filter.

Forsøk utført ved STAMI ved hjelp av scanningelektronmikroskop utstyrt med ein energidispersibel røntgen fluorescensdetektor har vist at etter behandlinga med 0,5 M KOH inneheldt ikkje filteret detekterbare mengder fluorid. Av dette har ein grunn til å hevde at summen av vassløyseleg fluorid og fluorid ekstrahert med 0,5 M KOH utgjer total mengde partikulært fluorid i prøvene.

9.2.3. Partikulært fluorid

Partikulært fluorid er definert som summen av vassløyseleg og lutløyseleg fluorid.

9.2.4. Fluorid i gassform (HF) og SO₂

Impregnerte gassfilter (10 % (w/v) KOH-løsning på Millipore AP1002500 støtteplater) vart overført til 15 mL polypropylen reagensrør (Sarstedt, art. nr. 62.554.001, Nümbrecht, Tyskland), tilsatt intern standard (bromid, Br⁻). og ekstrahert med 10 mL 0,5 % (v/v) H₂O₂-løsning. Ved prøvetaking på denne typen gassfilter vil svoveldioksid kunne reagere til sulfat eller til sulfitt. Den svake hydrogenperoksid-løysninga vart brukt for å omdanne eventuell sulfitt til sulfat. Etter henstand i 2 timer vart fastsetjinga utført ved bruk av ionekromatografi. Prøveresultata frå ionekromatografen vart så omrekna frå fluorid (F⁻) til hydrogenfluorid (HF) og frå sulfat (SO₄²⁻) til svoveldioksid (SO₂). Nedre fastsetjingsgrenser var 1,0-16 µg/filter F⁻ og 4,1-12 µg/filter SO₄²⁻.

9.2.5. Totalfluorid

Totalfluorid i denne rapporten er ikkje det same som og kan ikkje samanliknast med totalfluorid nytta tidlegare i aluminiumindustrien.

I denne rapporten definerast totalfluorid som summen av partikulær inhalerbar fluorid målt med Respicon og fluorid i gassfase frå KOH-impregnerte filter.

10. Instrumentering

Analysane ble utført ved ionekromatografi med utstyr samansatt av ein Dionex DX-500 ionekromatograf (Dionex, Sunnyvale, CA, USA) utstyrt med ei gradientpumpe (GP40) og ein elektrokjemisk detektor (ED 40) med konduktivitetscelle. Til instrumentet er det kopla ein prøveinjektor (Gilson® 231 XL, Villiers-le-Bel, Frankrike) med ein prøvekapasitet på 80 prøver og eit prøveinnføringsvolum på 25 µL eller 10 µL. IonPac AS14A analytisk kolonne (250 X 4 mm) med IonPac AG14A førkolonne (50 X 4 mm) ble nytta. Instrumentet er også utstyrt med ein sjølvregenererande suppressor (Dionex ASRS-II, 4 mm). Styring av instrumentet, dataregistrering og omarbeiding av rådata vart utført med dataprogrammet Chromeleon™, versjon 6.40.

Eluentløysingane var 8,0 mM Na₂CO₃ / 1,0 mM NaHCO₃ med ein eluent hastighet på 1,0 mL/min. Ved tillaging vart eluentløysinga plassert på ultralydbad i 10 minutt for å fjerne oppløyst oksygen.

Kalibreringsløysingar vart laga ved å fortynne sertifiserte standardar levert av Teknolab A/S (Spectrascan®, 1000 mg/L) med ionebytta vann.

11. Kvalitetssikring

For å kvalitetssikre analyseresultata vart eigne referanseløysingar med kjent analyttverdi av fluorid og sulfat tillaga. Desse prøvene inngjekk som ukjente og analysert på tilsvarande måte som de reelle prøvene, og på den måten sikra korrekte analyseresultat. For blindkorrigering av resultata var kvar elleve prøve eit ueksponerte filter. Desse vart analysert for alle komponentane på tilsvarande måte som dei eksponerte filtra.

12. Resultat og diskusjon

Prosjektet har no samla inn ei stor mengde resultat som kan presenterast på mange ulike måtar. Talet på variablar er mange og det kan være lett å miste oversikta.

I figurane og tabellane nedanfor vil aerosolresultata bli presentert i underkapittel etter type analysert komponent.

I denne rapporten er det lagt vekt på verdiane frå Respiconprøvetakaren og IOM.

Syklonane var først og fremst med for å kunne gjøre ei samanlikning av prøvetakarar. For å få gode og sikre data til eit slikt arbeid treng ein fleire målingar enn det ein har tatt ved eit verk. Dette vil ikkje ha konsekvensar for resultata eller for konklusjonane.

Resultata representerer konsentrasjonar av eksponeringsmålingane utført i dei gjevne tidsromma. Det er ikkje gjort nokon korreksjon av eksponeringsdata av prosessteknisk art eller for ulike produksjonsparametrar. Luftkonsentrasjonane i rapporten baserer seg på faktisk prøvetakingstid, og er ikkje normalisert til 8 timer.

Generelt er det viktig å kommentere at nokre av jobbkategoriane har arbeidsoperasjonar som medfører større eller mindre del av arbeidstida nær opne celler, eller i lukka ventilert kabin. I dei ulike situasjonane er bruk av vernemasker avgjerande for den faktiske eksponeringa. Alle prøver er tatt utanfor vernemaskene og i innandingssona til arbeidstakaren. Resultata må derfor sjåast i samanheng med den generelle vernemaskebruken innan dei målte jobbkategoriane. Mange nyttar 3M 9926 masker, andre airstreamhjelm og nokre ein kombinasjon av begge modellane. I 2004 var det også bruk av vernemaska 3M 4277.

Gasskappeskiftar skifta gasskapper på både kald og varm omn, noko som kan gje opphav til eksponeringsvariasjon.

For verdiar lågare enn den nedre fastsettjingsgrensa (DL) er det nyttar $\frac{1}{2}$ DL.

Foto: Dagfinn Kroslid, EA Lista

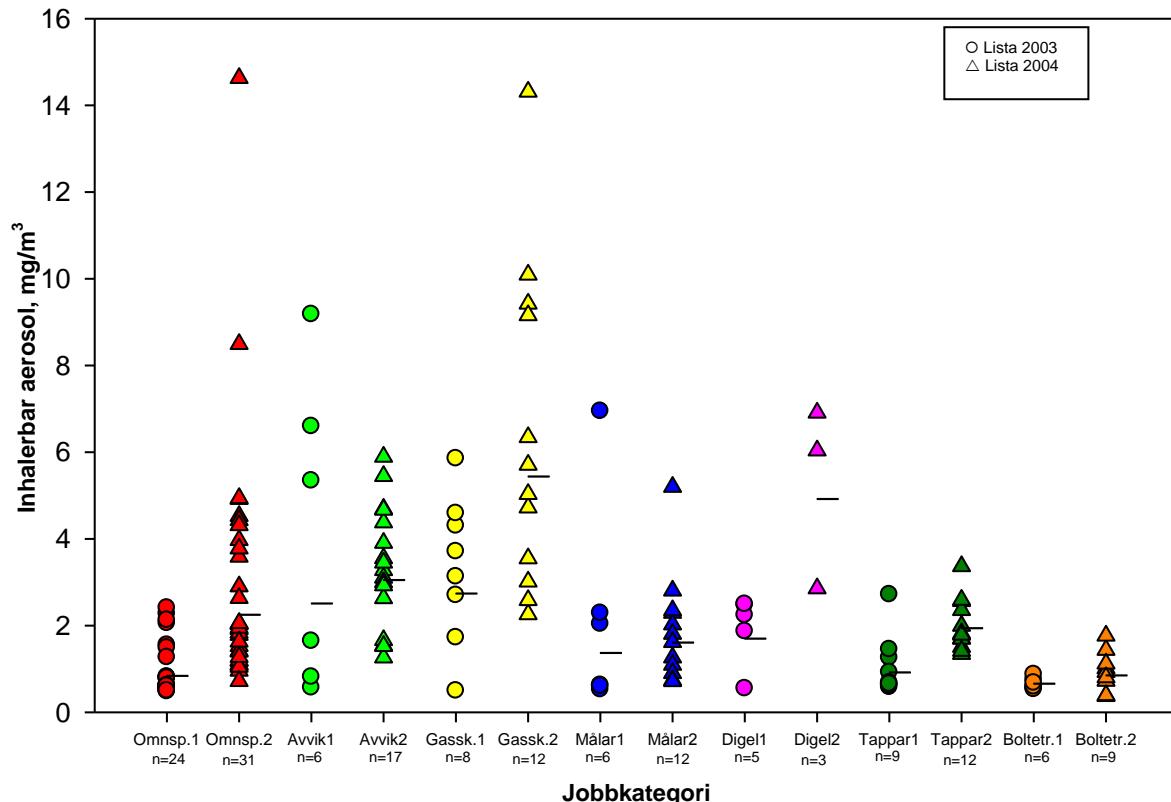
Foto: Dagfinn Kroslid, EA Lista

Bilete 12.1: Omnspassar

Bilete 12.2: Måling

12.1.1. Aerosol

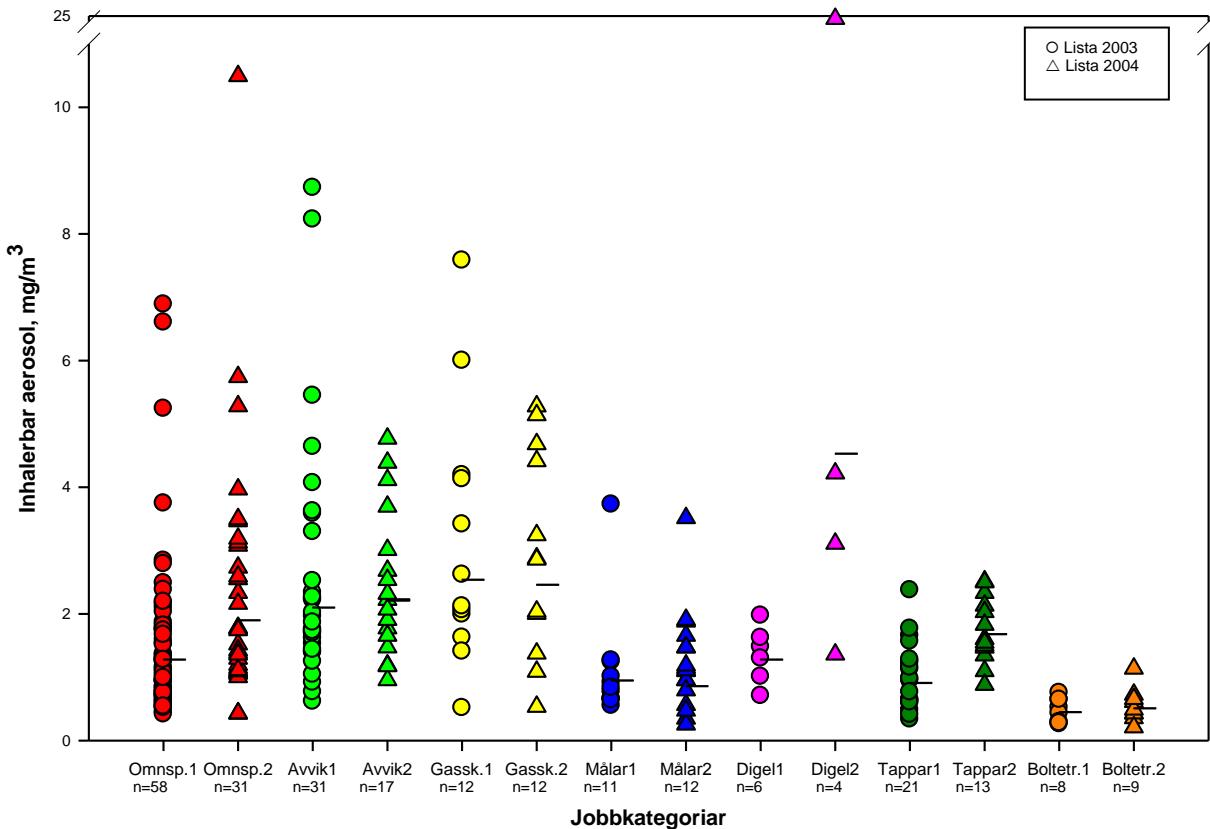
Aerosol/støv er samla på filter ved hjelp av forskjellige prøvetakarar og deretter veid for å finne mengda. Figur 12.1 viser alle aerosolresultata målt med IOM prøvetakaren sortert etter jobbkategori. Resultata for de to prøvetakingsperiodane er vist ved sida av kvarandre. Av denne figuren kan det sjå ut som aerosolnivåa er høgare ved prøvetaking i 2004 enn i 2003. Det er stor spreiing på resultata innan ein jobbkategori og også forskjell mellom ein del av jobbkategoriane. Nokre få målingar er høge som kan tyde på at nokre operatørar kan være høgt eksponert på einskilde dagar.

Figur 12.1: Inhalerbar aerosol frå IOM-prøvetakaren fordelt på arbeidsoperasjonar og prøvetakingstid. Arbeidsoperasjonane frå Lista 2004 er forkorta til første bokstaven i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Bilde 12.3: Gasskappeskifting

Figur 12.2: Inhalerbar aerosol frå Respiconprøvetakaren fordelt på jobbkategoriar og prøvetakingstid. Jobbkategoriane frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Figurane viser dei inhalerbare aerosolresultata målt med IOM-prøvetakaren (12.1) og respiconprøvetakaren (12.2). De aller fleste målingane ligg på under 3 mg/m^3 , men med enkelte høge verdiar. Høgast GM har ein for jobbkategorien digel, men sidan denne kategorien har få målingar må ein være forsiktig med å legge for mykje vekt på desse. Konsentrasjonen varierer frå ein type arbeidsoperasjon til ein annen og også innan kvar jobbkategori. Avvik- og gasskappegruppene er dei som ser ut til å være mest eksponert for aerosol, mens boltetrekkarane har vore minst eksponert i prøvetakingsperiodane. Dette er ikkje uventa, fordi boltetrekkarane oppheld seg store delar av arbeidstida i ein lukka kabin med filtrert lufttilførsel.

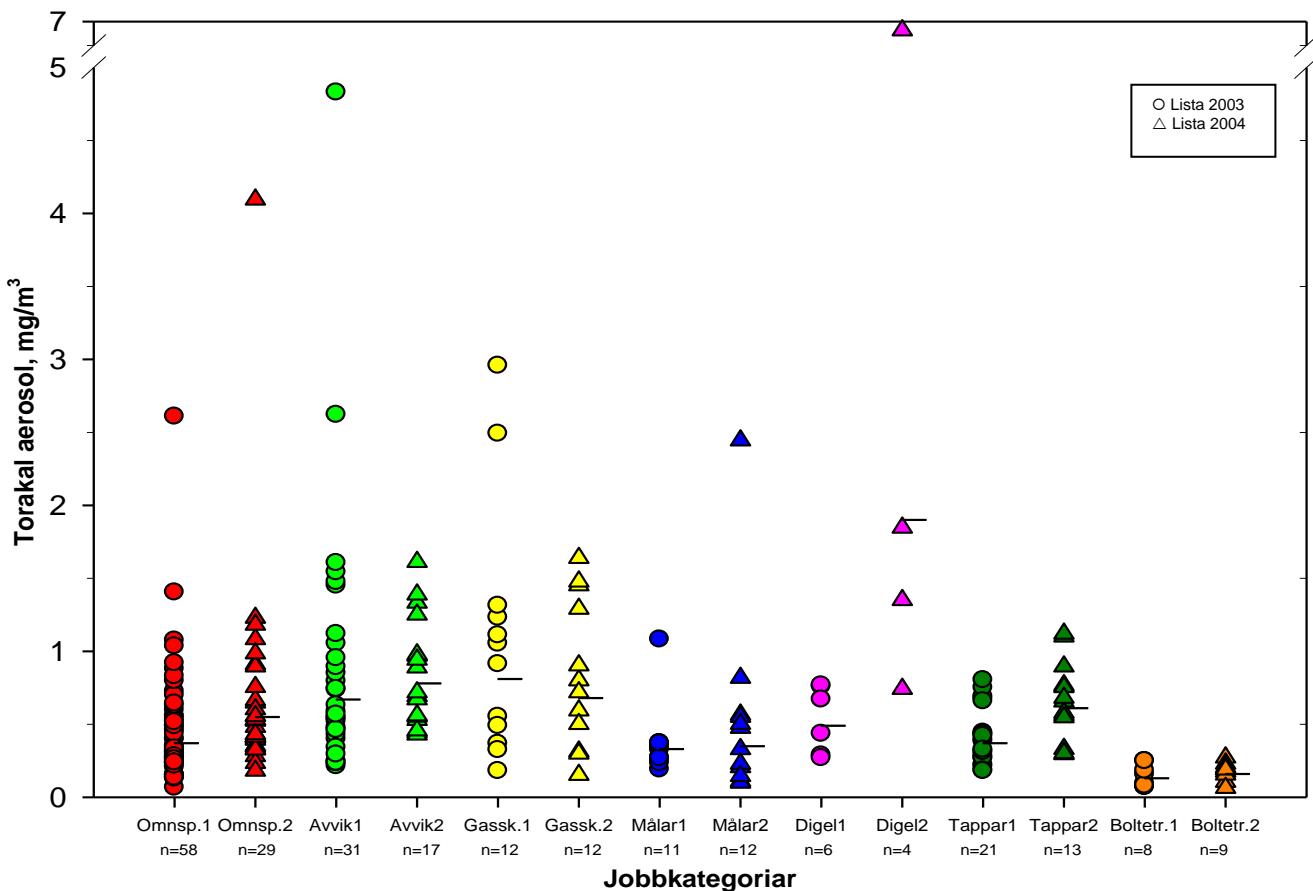
Bileta viser døme på to eksponeringskjelder i digelverkstaden.

Bilete: 12.4: Meisling av digel

Bilete: 12.5: Digelrom

Figur 12.5: Torakal aerosolfraksjon frå Respiconprøvetakaren fordelt på jobbkategoriar og prøvetakingsperiode. Jobbkategoriane frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Respiconprøvetakaren og torakale syklonar kan begge nyttast til å fastsetje aerosolmengda som kan avsetjast i luftvegane nedanfor strupehovudet (torakal aerosol). Figur 12.5 viser aerosolmengda fastsett med Respiconprøvetakaren. Den totale mengda aerosol er lågare enn for inhalerbar fraksjon og variasjonen mellom jobbkategoriane er ikkje så stor. Bortsett frå nokre få einskilde målingar er spreiinga mindre innan same arbeidsoperasjon. Dei fleste resultata ligg under 2 mg/m³ og med GM lågare enn 1 mg/m³.

Tabell: 12.1. Prosentdel torakal aerosol av inhalerbare aerosol for prøvetakinga i 2003

Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
			Nedre	Øvre		
Omnspassar	58	29	25	33	1,8	98
Avvik	31	32	28	37	12	89
Gasskappeskiftar	12	32	21	48	8,5	95
Målar	11	35	30	41	23	45
Digel	6	38	29	50	27	52
Tappar	21	41	36	47	24	69
Boltetrekkar	8	29	19	44	14	67
Alle	147	32	30	35	1,8	98

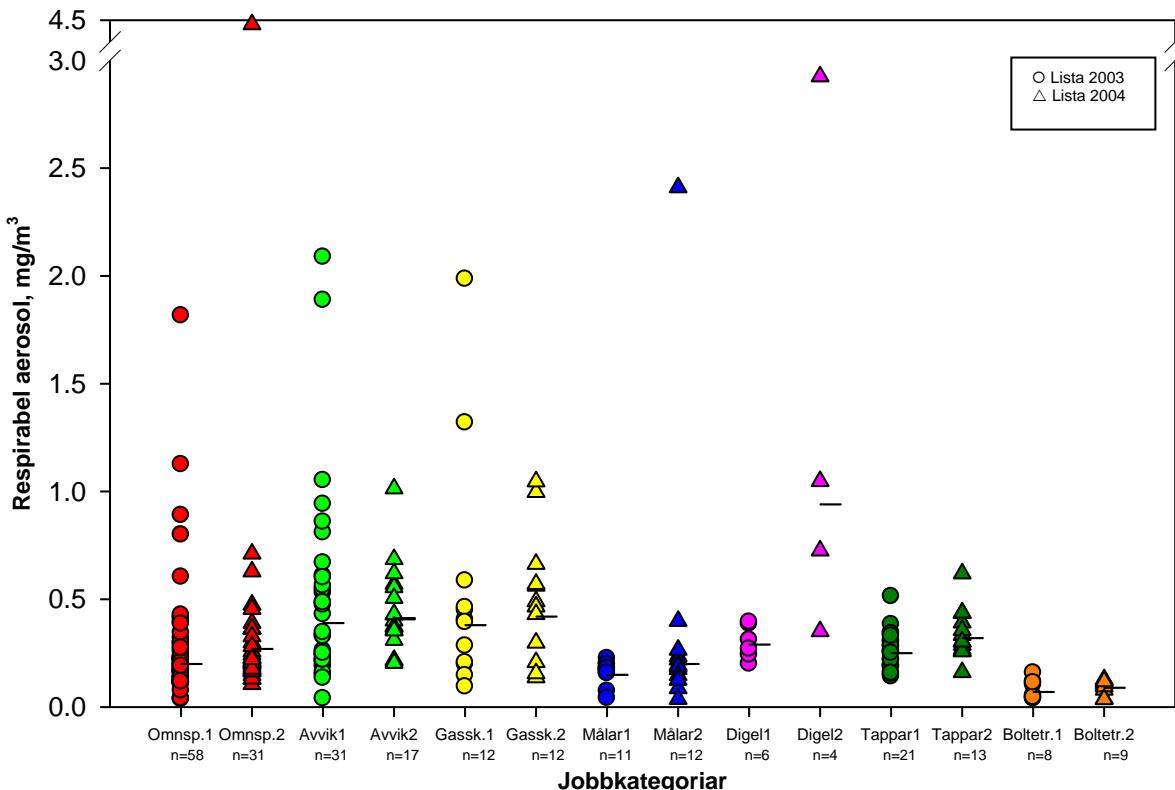
I tabell 12.1 ser ein at gjennomsnittleg GM for alle jobbkategoriane er 32 % torakal aerosol av den inhalerbare aerosolen. Tappar er den kategorien med gjennomsnittleg høgast prosentdel torakal aerosol (41 %), medan omnspassar har lågast (29 %) og størst spreiing (1,8 - 98 %).

Tabell: 12.2.Prosentdel torakal aerosol av inhalerbare aerosol for prøvetakinga i 2004

Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
			Nedre	Øvre		
Omnspassar	30	28	25	31	10	54
Avvik	17	35	32	39	24	47
Gasskappeskiftar	12	28	22	35	11	56
Målar	12	41	32	53	20	74
Digel	4	42	23	74	29	59
Tappar	13	36	30	44	19	56
Boltetrekkar	9	32	27	38	24	45
Alle	97	32	30	35	10	74

I tabellen 12.2 ser ein at ein totalt for prøvetakinga i 2004 har same gjennomsnittleg prosentverdi som for prøvetakinga i 2003 (32 % torakal aerosol av den inhalerbare aerosolen). Jobbkategorien digel hadde høgast (42 %) prosentdel torakal aerosol, medan omnspassar har lågast (28 %). Dette er den same prosenten som ein fann ved prøvetakinga i 2003. Verdiane for dei einskilde jobbkategoriane kan samanliknast. Forskjellen mellom dei to prøvetidspunktene i prosentvis fordeling av torakal aerosol er at spreiinga er mindre i 2004 (10 – 74 %) i forhold til 2003 (1,8 – 98 %).

Tabellane 12.1 og 12.2 viser at av den inhalerbare aerosolen mindre enn omlag 40 % torakal aerosol. Dette tyder på at størstedelen av aerosolen er ekstratorakal (omlag 60 %), og blir fylgjeleg avsett i dei øvre luftvegane.

Figur 12.6: Respirabel aerosolfraksjon frå Respiconprøvetakaren fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar. Jobbkategoriene frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

I fig. 12.6 ser ein at ein har same trend for respirabel aerosolfraksjon som for torakal fraksjon. Nokre av verdiane var høge, men de fleste målingane samla under 1 mg/m³. Denne aerosolen er ein underfraksjon av den torakale fraksjonen

Tabell: 12.3. Prosentdel respirabel aerosol av inhalerbare aerosol for prøvetakinga i 2003

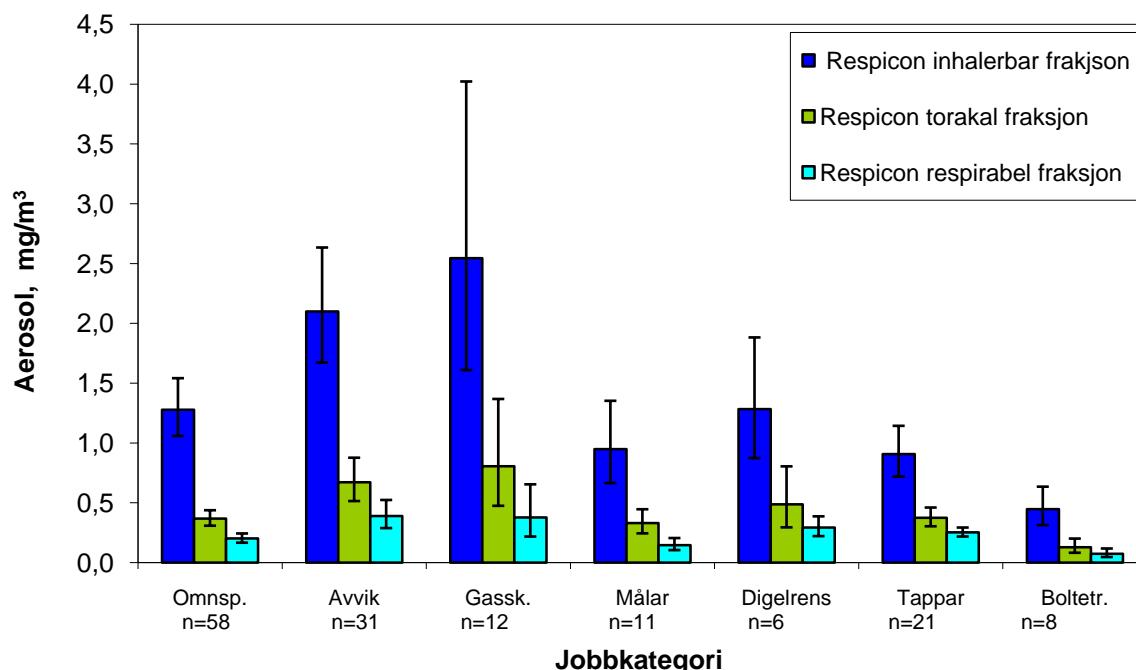
Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
			Nedre	Øvre		
Omnspassar	58	16			13	95
Avvik	31	19			15	54
Gasskappeskiftar	12	15	9,6	23	6,7	40
Målar	11	15	9,8	24	4,1	30
Digel	6	23	17	31	14	30
Tappar	21	28	23	35	11	56
Boltetrekkar	8	17	10	27	7,8	58
Alle	147	18	16	20	1,0	95

Tabell 12.3 viser prosentdel respirabel aerosol av inhalerbare aerosol. Gjennomsnittleg var 18 % av den inhalerbare aerosolen respirabel. Spreiinga er stor (1,0 – 95 %). Jobbkategorien tappar har størst prosentdel respirabel aerosol (28 %), medan gasskappeskiftar og målar har lågast (15 %).

Tabell: 12.4. Prosentdel respirabel aerosol av inhalerbare aerosol for prøvetakinga i 2004

Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
			Nedre	Øvre		
Omnspassar	30	13	11	16	5,8	43
Avvik	17	19	16	21	12	30
Gasskappeskiftar	12	17	14	20	10	29
Målar	12	24	17	33	9,3	69
Digel	4	21	10	42	13	34
Tappar	13	19	15	24	10	30
Boltetrekkar	9	17	13	23	8,9	26
Alle	97	17	16	19	5,8	69

Tabell 12.4 viser at av den inhalerbare aerosolen var gjennomsnittleg 17 % respirabelt. Dette er det same som i 2003 (18 %), men spreilinga er mindre ved den siste prøvetakingsperioden. Jobbkategorien målar har høgast prosentdel respirabel aerosol (24 %) medan omnspassar har den lågast prosentdelen (13 %).

Figur 12.3 Geometrisk middelverdi (GM) med 95% konfidensintervall for dei helserelaterte aerosolfraksjonar prøveteke med Respicon ved EAL i januar 2003.

I figur 12.3. er dei geometriske middelverdiane og 95 % konfidensintervall for dei helserelaterte aerosolfraksjonane fordelt på dei prøvetekne jobbkategoriane gjeve. Ved eksponeringsmålingane i 2003 var det jobbkategorien gasskappeskiftar som hadde den høgaste eksponeringa med ein GM på over $2,5 \text{ mg}/\text{m}^3$ for den inhalerbare aerosolen. Boltetrekkar hadde den lågaste eksponeringa for alle dei tre helserelaterte aerosolfraksjonane. Ved å regne statistikk på data frå figur 12.3 kan ein sjå om det er nokon forskjell mellom dei ulike jobbkategoriane. Ei oppsummering finns i tabell 12.5 for alle eksponeringsmålingane frå 2003.

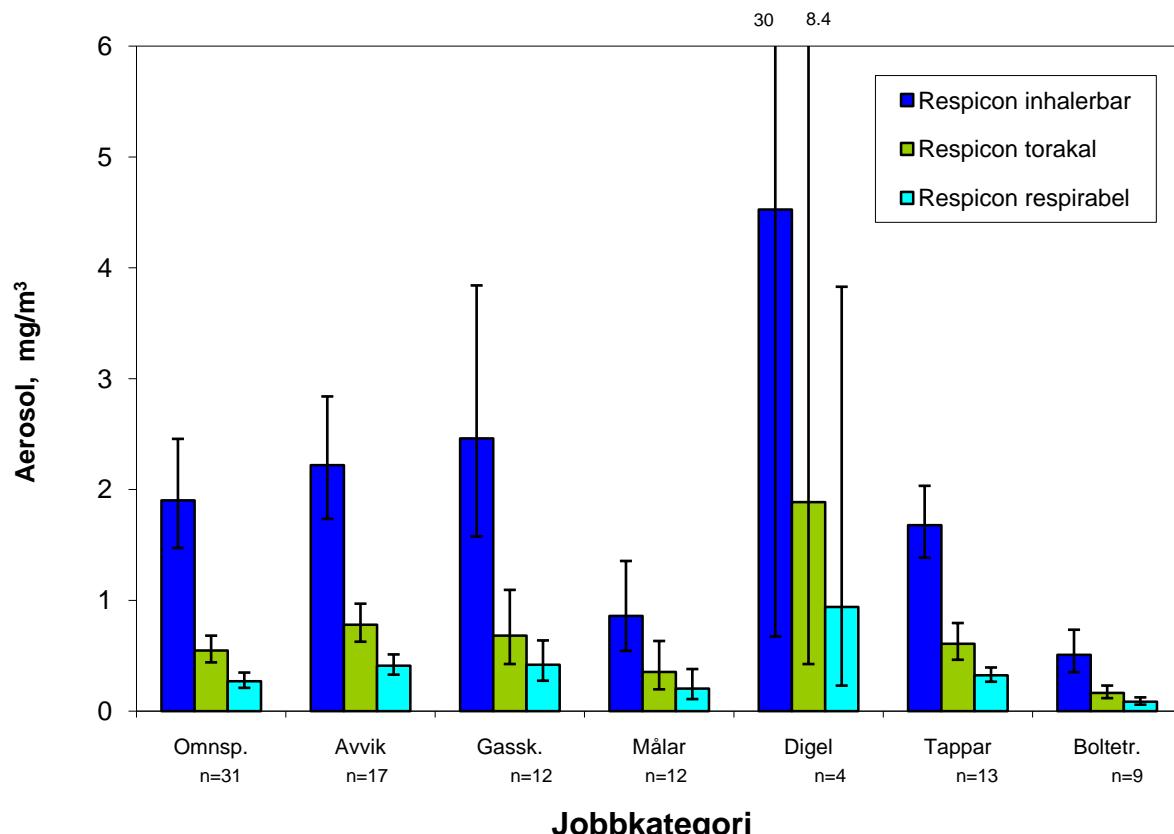
Tabell 12.5: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellig for dei ulike komponentane ved prøvetakinga i 2003

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
IOM aerosol	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar
	Avvik	Omnspassar, Tappar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Boltetrekkar
	Tappar	Avvik, Gasskappeskiftar
	Boltetrekkar	Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel
Respicon	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Tappar, Boltetrekkar
Inhalerbar aerosol	Avvik	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Digel	Gasskappeskiftar, Boltetekkar
	Tappar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar
Respicon	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
Torakal aerosol	Avvik	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Digel	Boltetrekkar
	Tappar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar
Respicon	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
Respirabel aerosol	Avvik	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Digel	Målar, Boltetrekkar
	Tappar	Avvik, Målar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar

Av jobbkategoriane er det boltetrekkar som skil seg ut med signifikant lågare eksponering enn dei andre jobbkategoriane for dei fleste aerosolkomponentane.

For aerosol er jobbkategoriane avvik og gasskappeskiftar dei høgst eksponerte.

* p<0,05

Figur 12.4 Geometrisk middelverdi med 95 % konfidensintervall for aerosolfraksjonar prøvetekne med Respicon ved EAL i januar 2004.

Figur 12.4. viser geometriske middelverdiar og 95 % konfidensintervall for dei helserelaterte aerosolfraksjonane fordelt på dei prøvetekne arbeidsoperasjonane. Ved eksponeringsmålingane i 2004 hadde digel den høgaste eksponeringa med eit GM på over 4,5 mg/m³ for den inhalerbare aerosolen. Boltetrekkar hadde den lågaste eksponeringa for alle tre helserelaterte aerosolfraksjonar. Ved å regne statistikk på data frå figur 12.4 kan ein sjå om det er nokon forskjell mellom dei ulike jobbkategoriane. Ei oppsummering finns i tabell 12.6 for alle eksponeringsmålingane frå 2004.

Tabell 12.6: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for aerosol komponentane ved prøvetakinga i 2004

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
IOM aerosol	Omnspassar	Gasskappeskiftar, Digel, Boltetrekkar
	Avvik	Gasskappeskiftar, Målar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Avvik, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel

* p<0,05

Tab. 11.6 forts.

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig fra jobbkategori
Respicon Inhalerbar aerosol	Omnspassar	Målar, Digel, Boltetrekkar
	Avvik	Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Målar, Boltetrekkar
	Målar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Målar, Tappar, Boltetekkar
	Tappar	Målar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar
Respicon Torakal aerosol	Omnspassar	Målar, Digel, Boltetrekkar
	Avvik	Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Målar, Digel, Boltetrekkar
	Målar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Målar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar
Respicon Respirabel aerosol	Omnspassar	Avvik, Digel, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Målar, Digel, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar

I 2004 var det jobbkategorien boltetrekkar som skilte seg ut med signifikant lågare eksponering enn dei andre jobbkategoriane for dei fleste aerosolkomponentane. Digel er jobbkategorien med høgst aerosoleksponering og størst spreiing. Grunna svært få målingar for denne jobbkategorien skal ein ikkje legge for mykje vekt på resultata.

Foto: Hilde Notø, STAMI

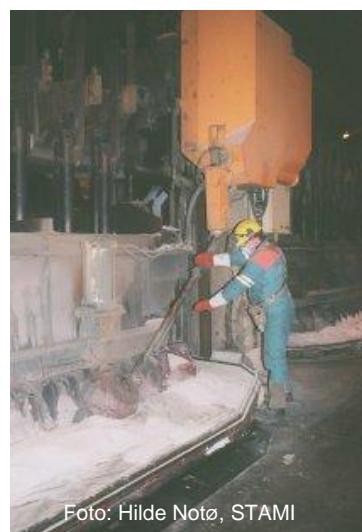

Foto: Hilde Notø, STAMI

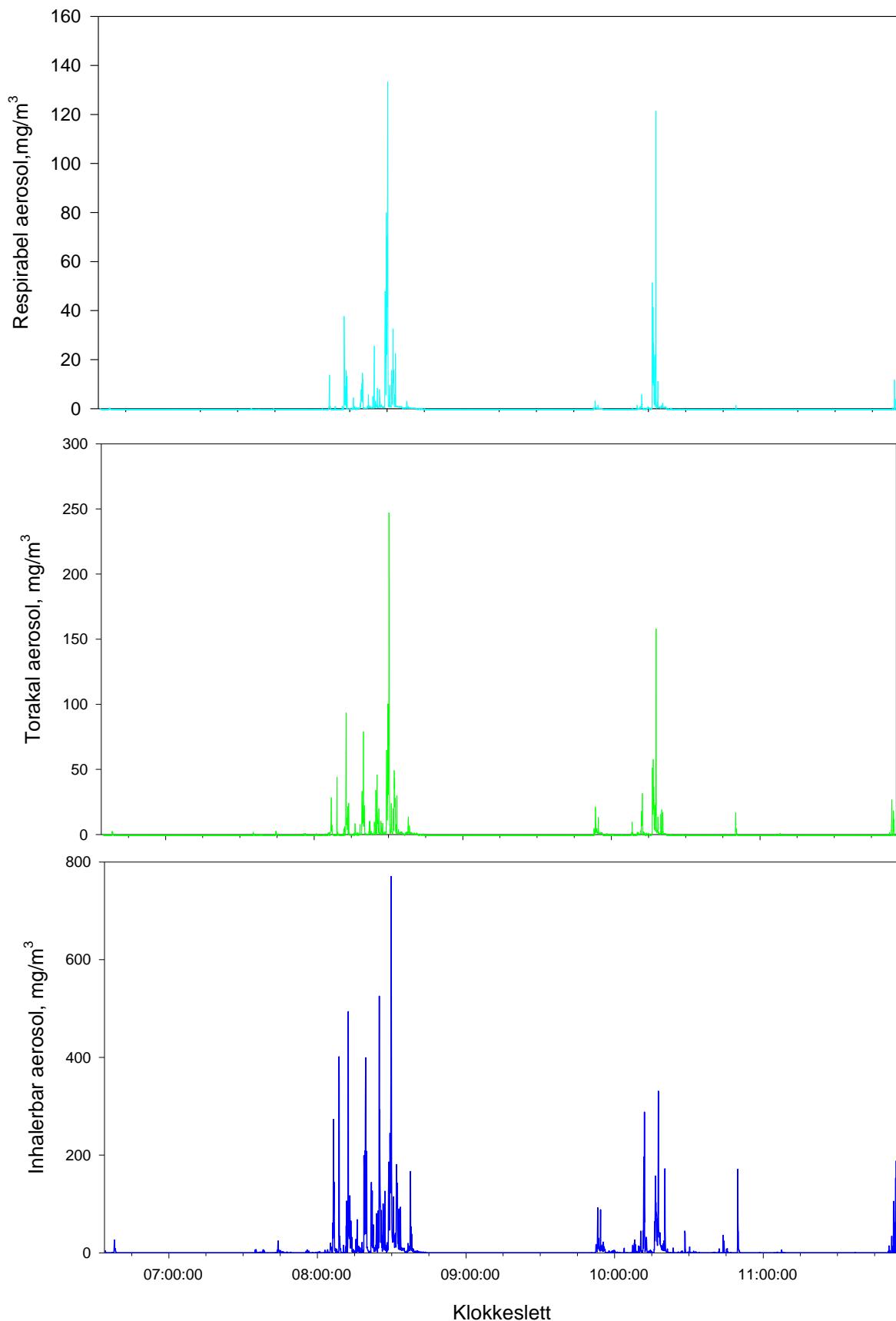
Bilete 12.6: Stikking av tappehol

Bilete 12.7: Tilførsel av soda

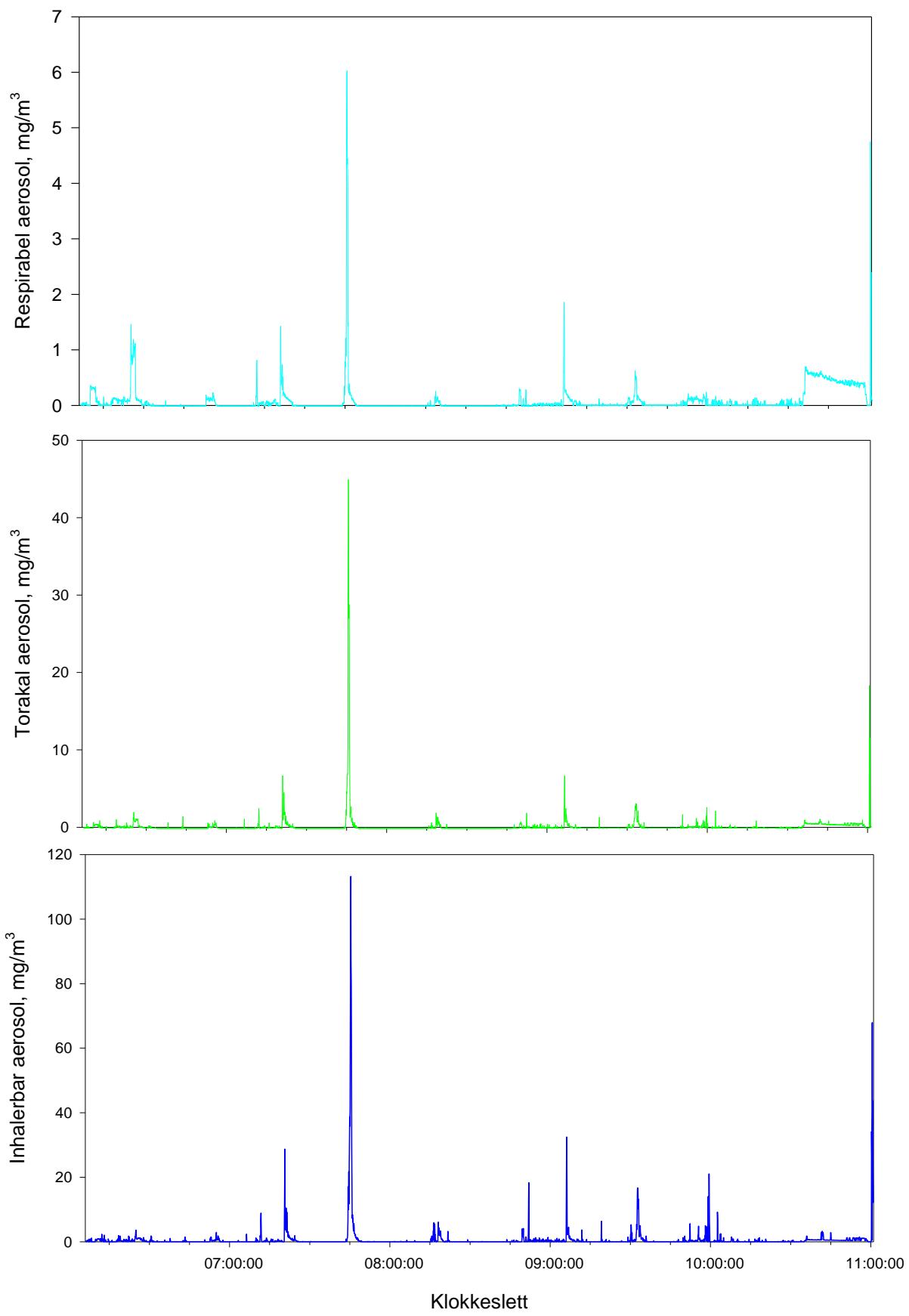
* p<0,05

12.1.2. Direktevisande utstyr for aerosolmålingar

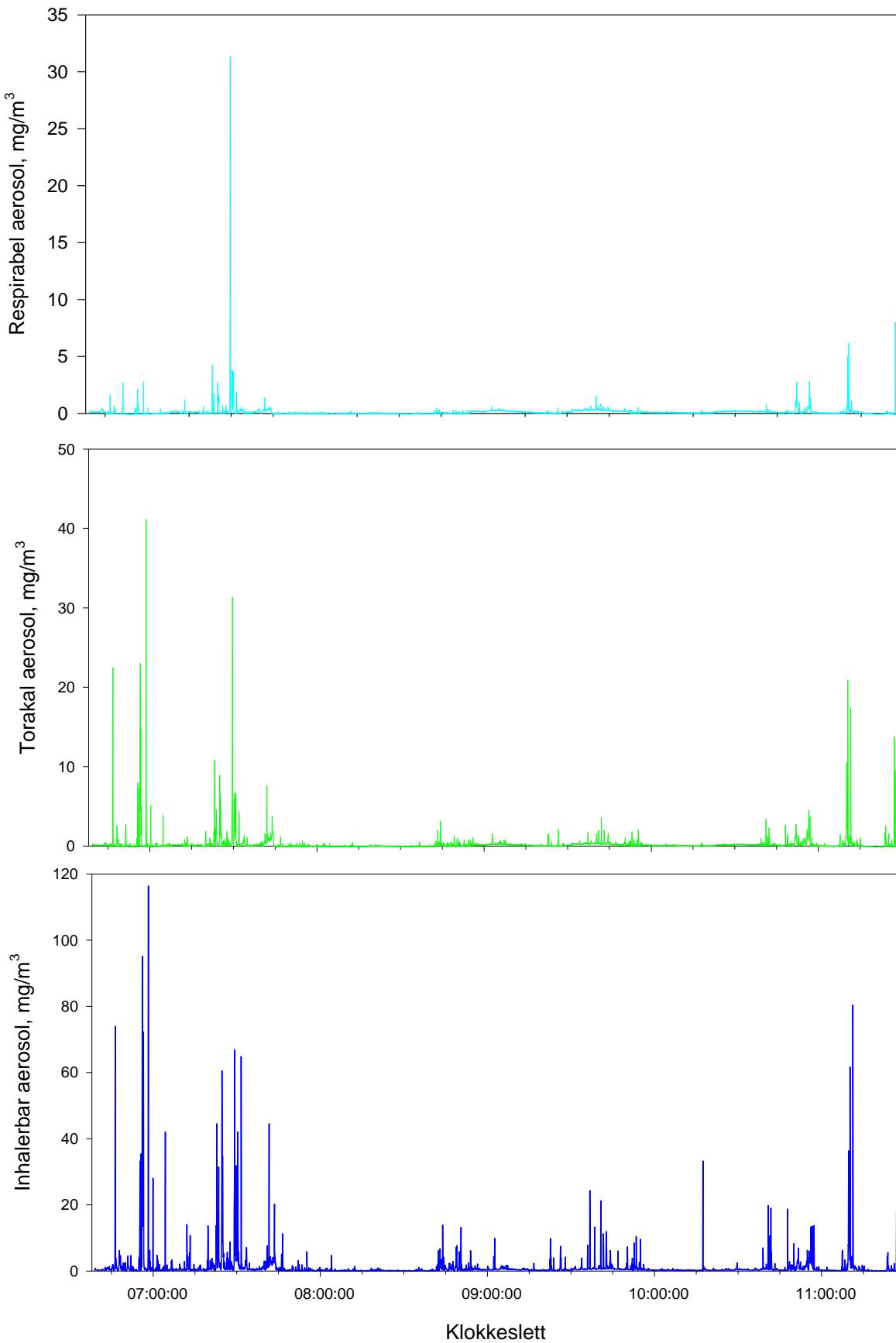
Til dette vart det nytta ein direktevisande Respicon og Split 2 (sjå 7.2.4).

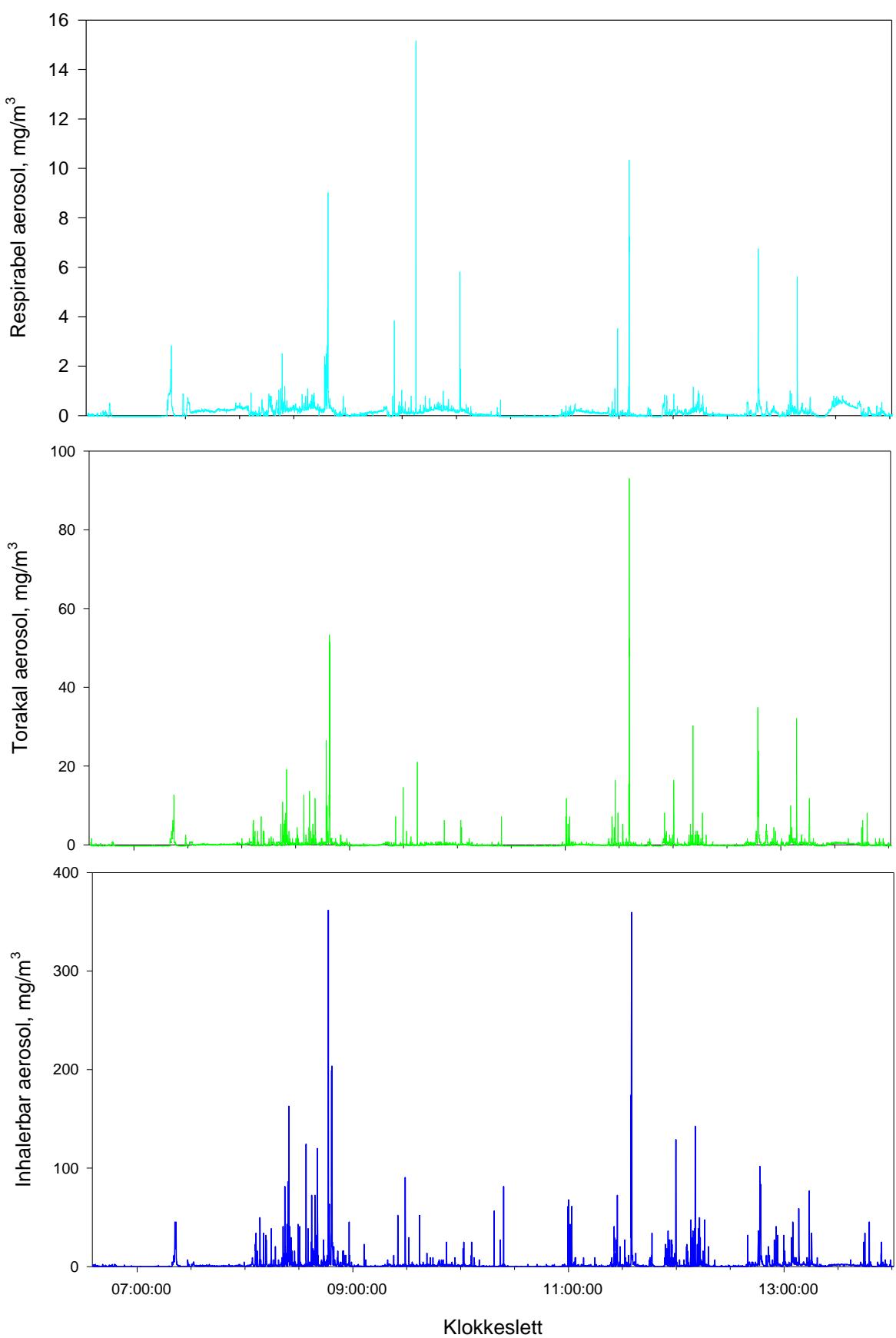
Figur 12.7: Gasskappeskiftar 24.januar 2003 (Arbeid utført: omnspassing, sleiking, materunde med sjekking av matehull)

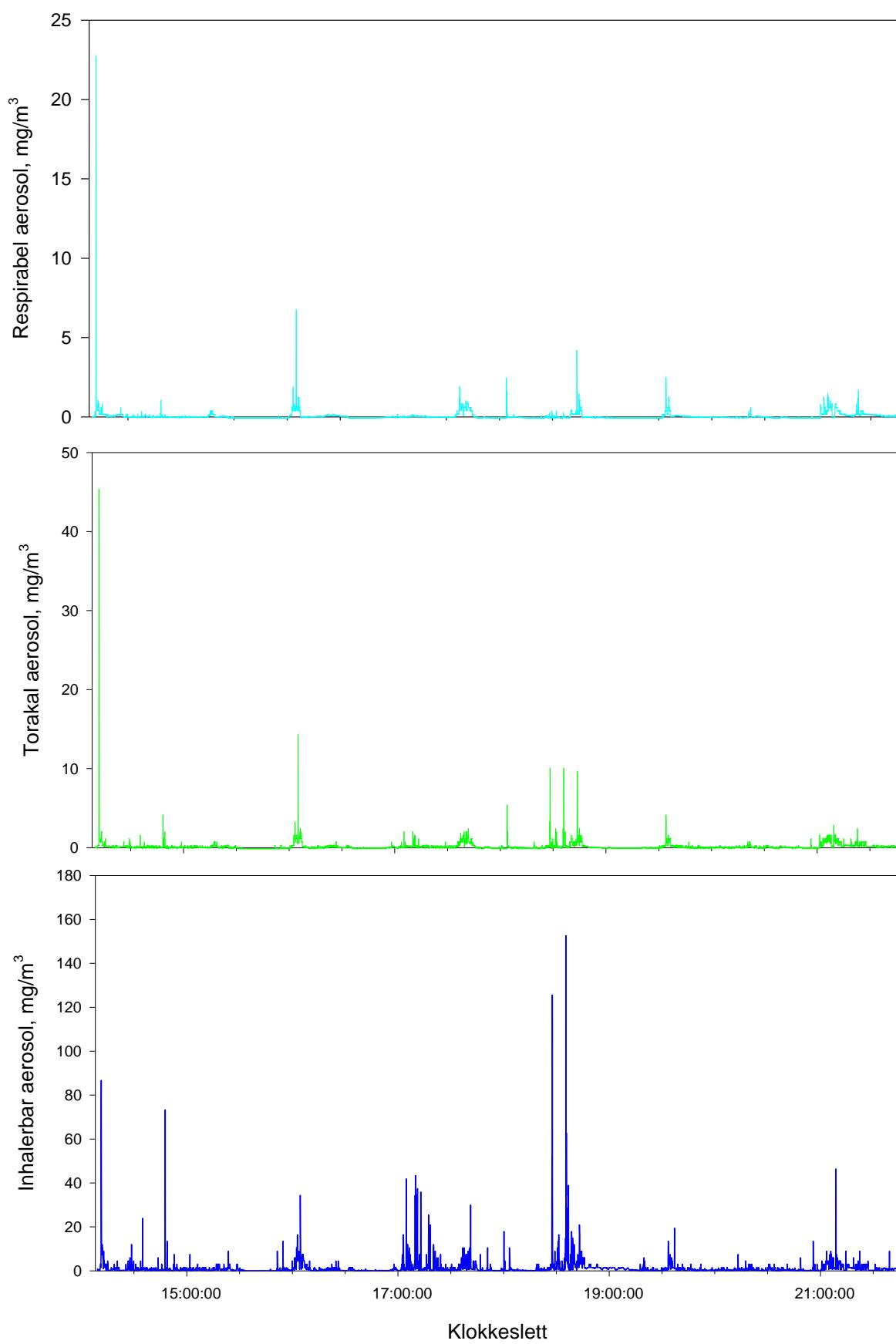
Figur 12.8: Omnspassar 26.januar 2003 (Arbeid utført: Oksidkjøring, kjøring av brekkar under materunde)

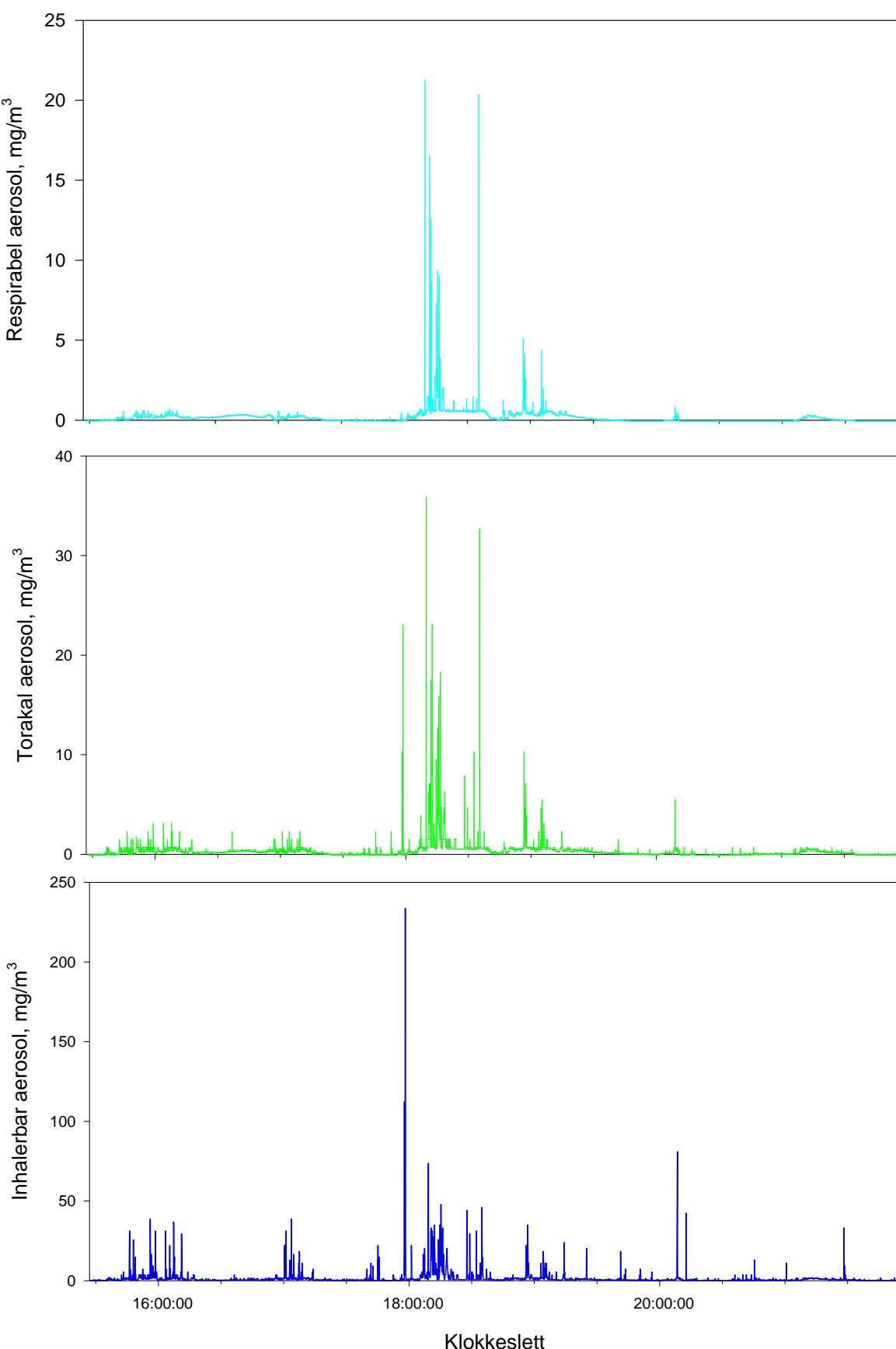
Figur 12.9: Omnspassar 25.jaunar 2003 (Arbeid utført: Materunde, miljørunde, stikking under kappe, stikking av brennarar, sleiking, etterdekking)

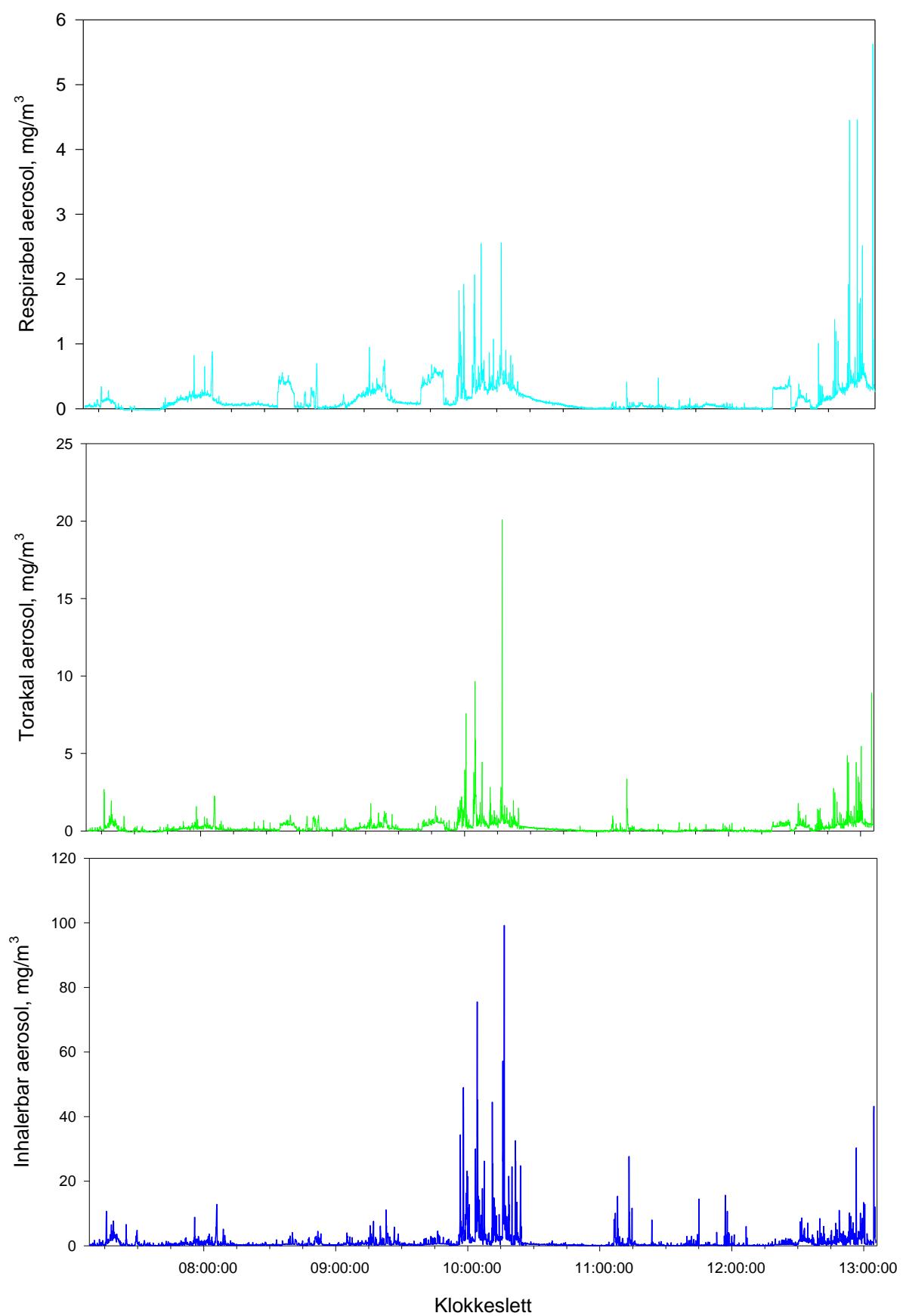
Figur 12.10: Omnspassar 23.januar 2003 (Arbeid utført: Omnspassing, sleiking, materunde, sjekking av matehull)

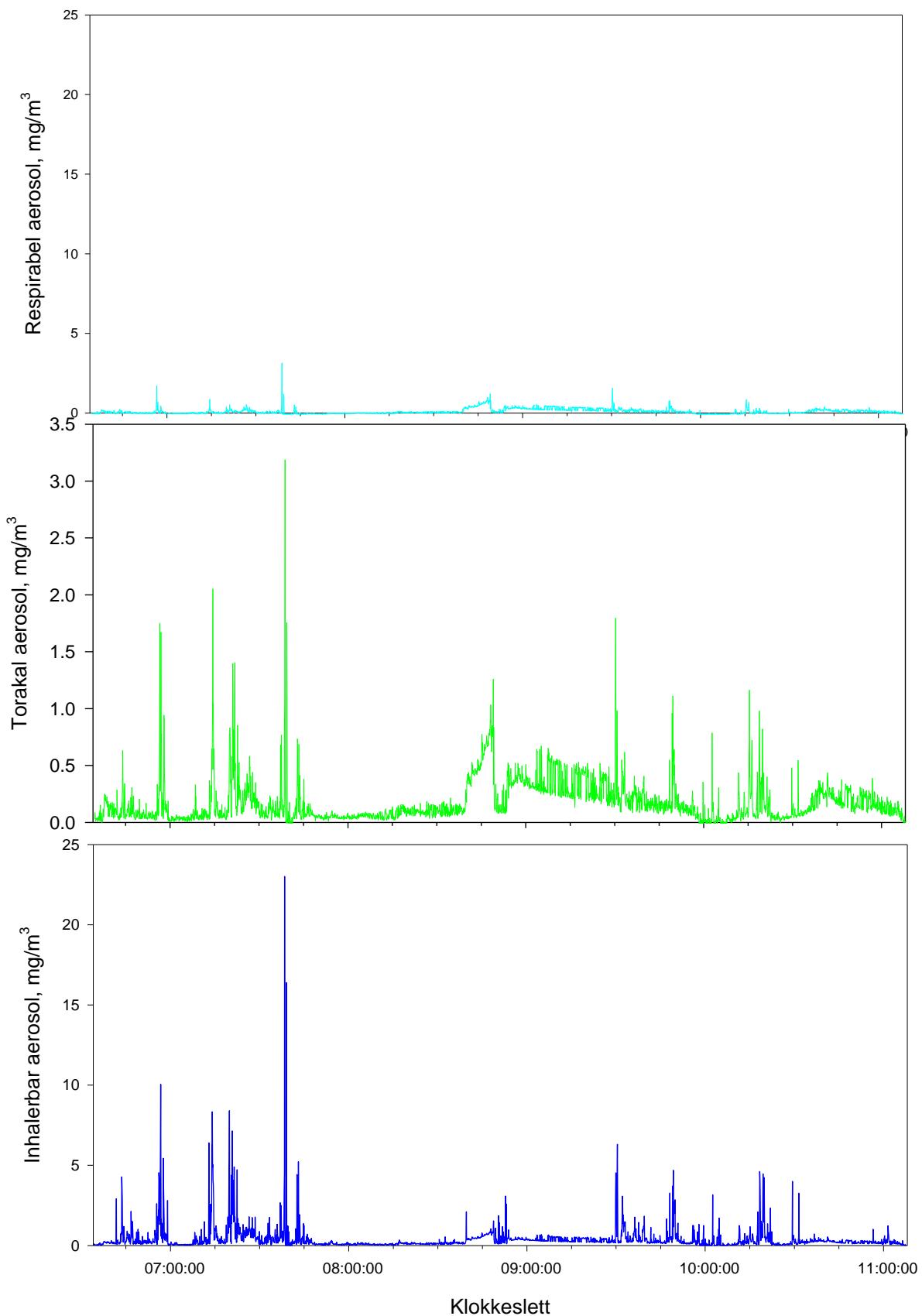
Figur 12.11: Omnspassar 21.januar 2003 (Arbeid utført: Materunde, endebrekking frå køyretøy, matpause, matefeil, omnspassing, ettersleiking)

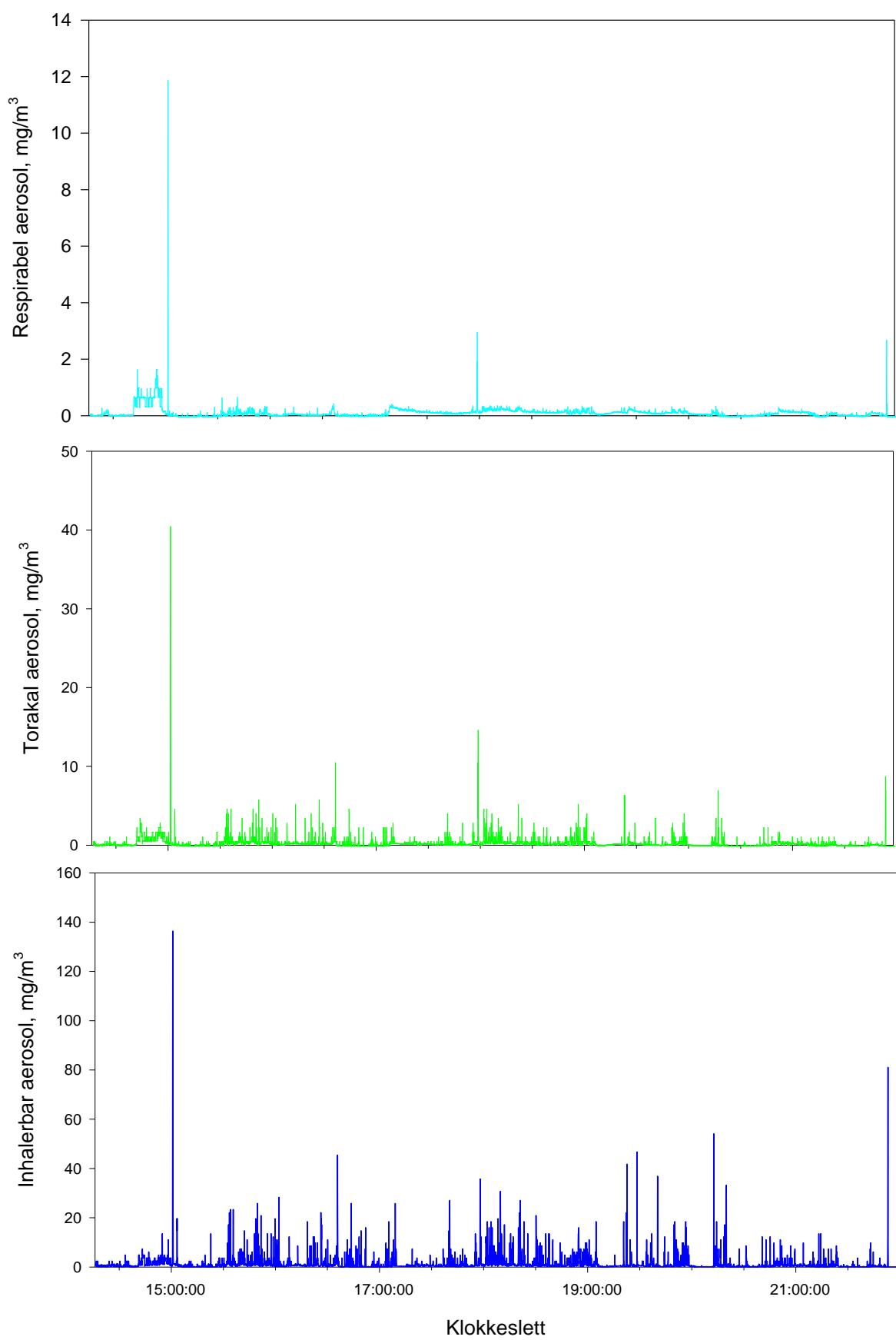
Figur 12.12: Avvik 20.januar 2003 (Arbeid utført: Sotning, mat, kontroll)

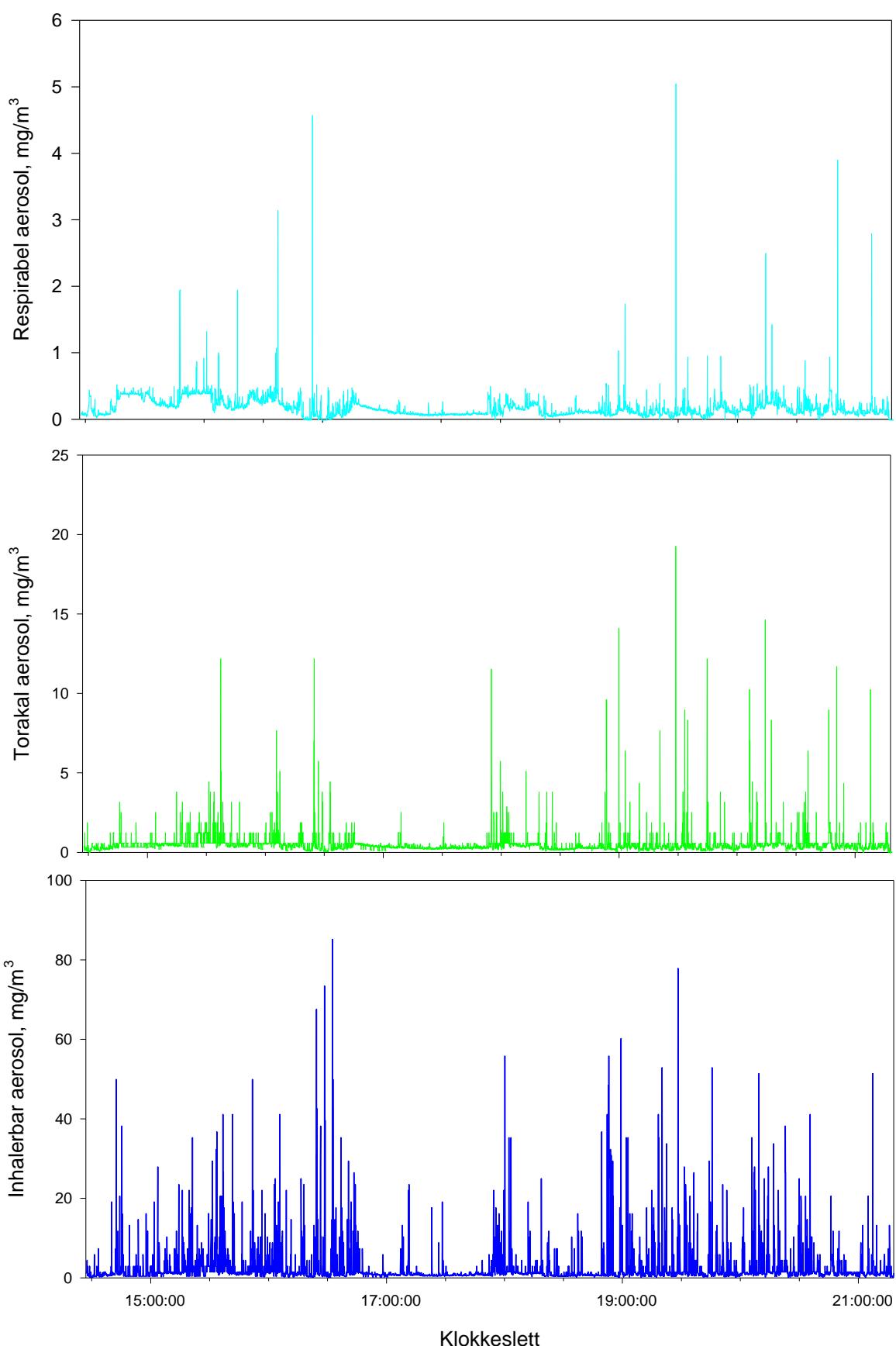
Figur 12.13: Målar 22.januar 2003 (Arbeid utført: Måling, startomn, mat, måling, katodisk spenningsfall)

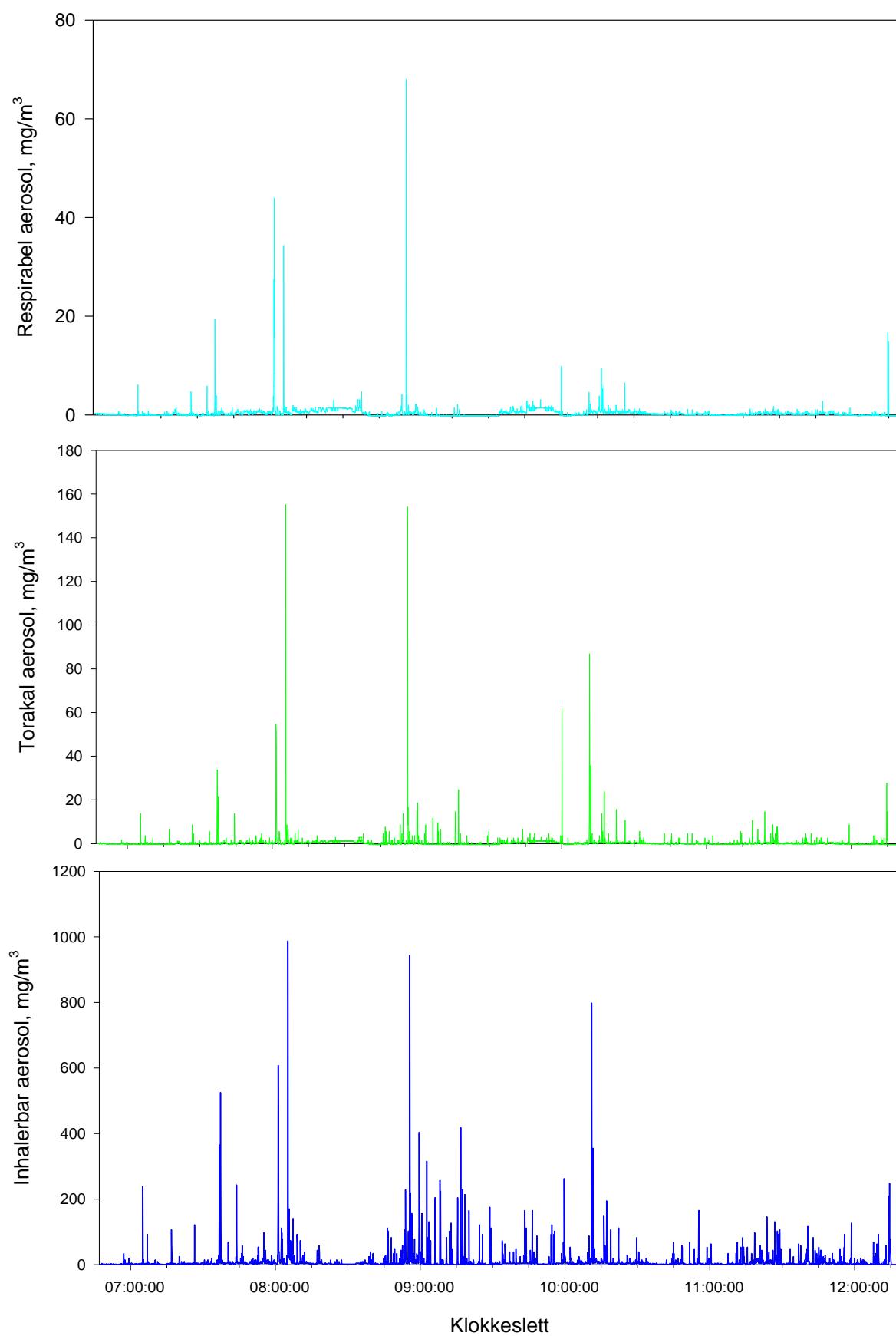
Figur 11.14: Digelverkstad 27.januar 2003 (Arbeid utført: Slagging av metall-digel, boring av røyr og stuss, sottømming, tømming av slaggkasse)

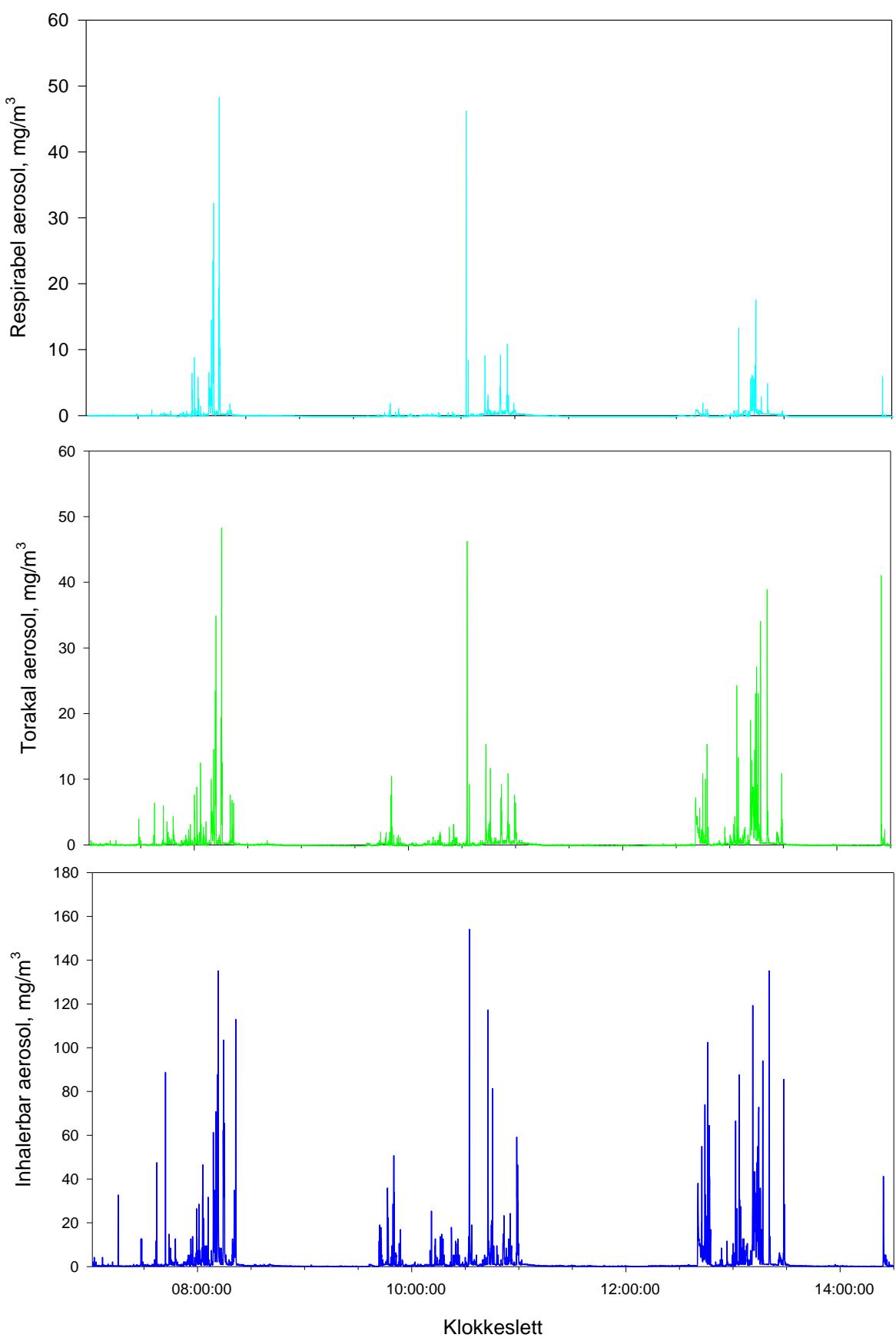
Figur 12.15: Omnspassar 26.mars 2004 (Arbeid utført: Oksidkøyring, køyring av brekkar under materunde)

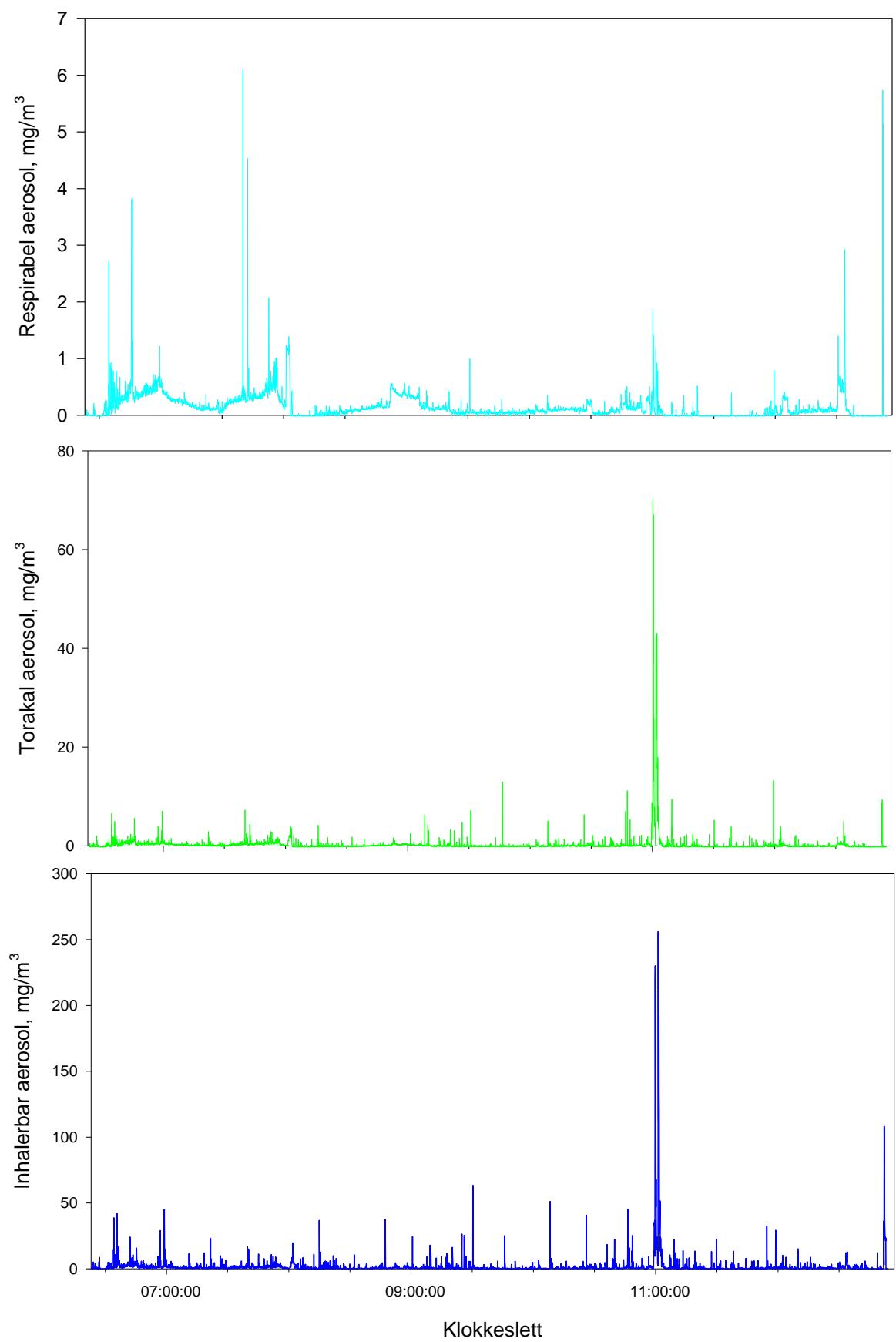
Figur 12.16: Omnspassar/Tappar 27.mars 2004 (Arbeid utført: Omnspassing, materund, matefeil, 2 stk. bluss, mat, 18:45 tapping av 15 omnar (7 digler))

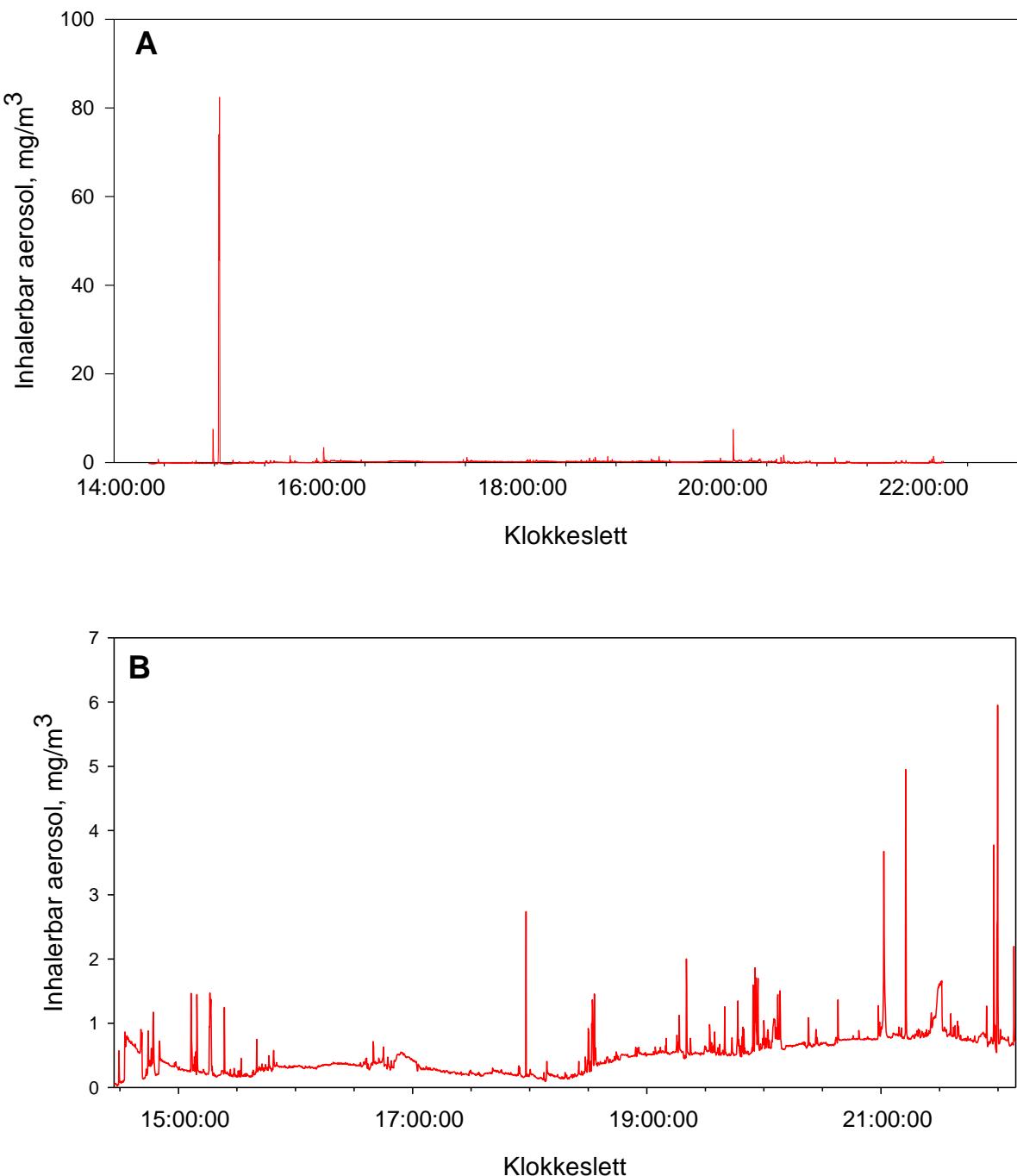
Figur 12.17 Omnspassar 28.mars 2004 (Arbeid utført: "Arnosauruskøyring" ved materunde, sleiking, 1 stk. bluss, reparasjon materøyr)

Figur 12.18: Gasskappeskiftar 24.mars 2004 (Arbeid utført: Gasskappeskift, litt sveising)

Figur 12.19: Målar 25.mars 2004 (Arbeid utført: Nivåmåling, temperatur, høgde, metall, mat, metallprøver, gjekk til området med fresing kl. 11:04)

Figur 12.20: Split 2 tidsoppløyst/direktevisande signal for A) Omnspassar 23.januar 2003 (Arbeid utført: Materunde, mat, bluss, matehull, badtapping) og B) Omnspassar 24.januar 2003 (Arbeid utført: Materunde, matefeil, mat, køyring av endebrekkar, bluss, boring under kappe)

Tidoppløyste aerosolmålingar vart brukt til å skaffe verdfull informasjon om toppeksponering og identifisering av partikulære forureiningskjelder samt å estimere eksponering ved spesifikke arbeidsoperasjoner. Det var derfor svært viktig å fylgje opp arbeidstakarane med skjema med tidpunkt og arbeidsoppgåve. Dette var noko som viste seg å være svært vanskeleg i praksis. Det vart derfor i stor grad opp til dei ulike arbeidstakarane å presisere i løpet av intervjuet kva arbeidsoperasjoner som vart utført ved dei ulike tidspunktene. Eit system med tettare oppfylging hadde vore å føretrekke, men ei tettare oppfylging vart så resursskrevende at det ikkje let seg gjennomføre innanfor dei økonomiske rammene og det tette prøvetakningsprogrammet i prosjektet.

Av figurane 12.7-12.20 ser ein at eksponeringa for både respirabel, torakal og inhalerbar aerosol var knytt til episodar med til tider svært høg eksponering. Den gjennomsnittlege eksponeringa treng ikkje vere spesielt høg, men eit tidsoppløyst signal viser at nesten all eksponering kjem i løpet av ein liten del av skiftet.

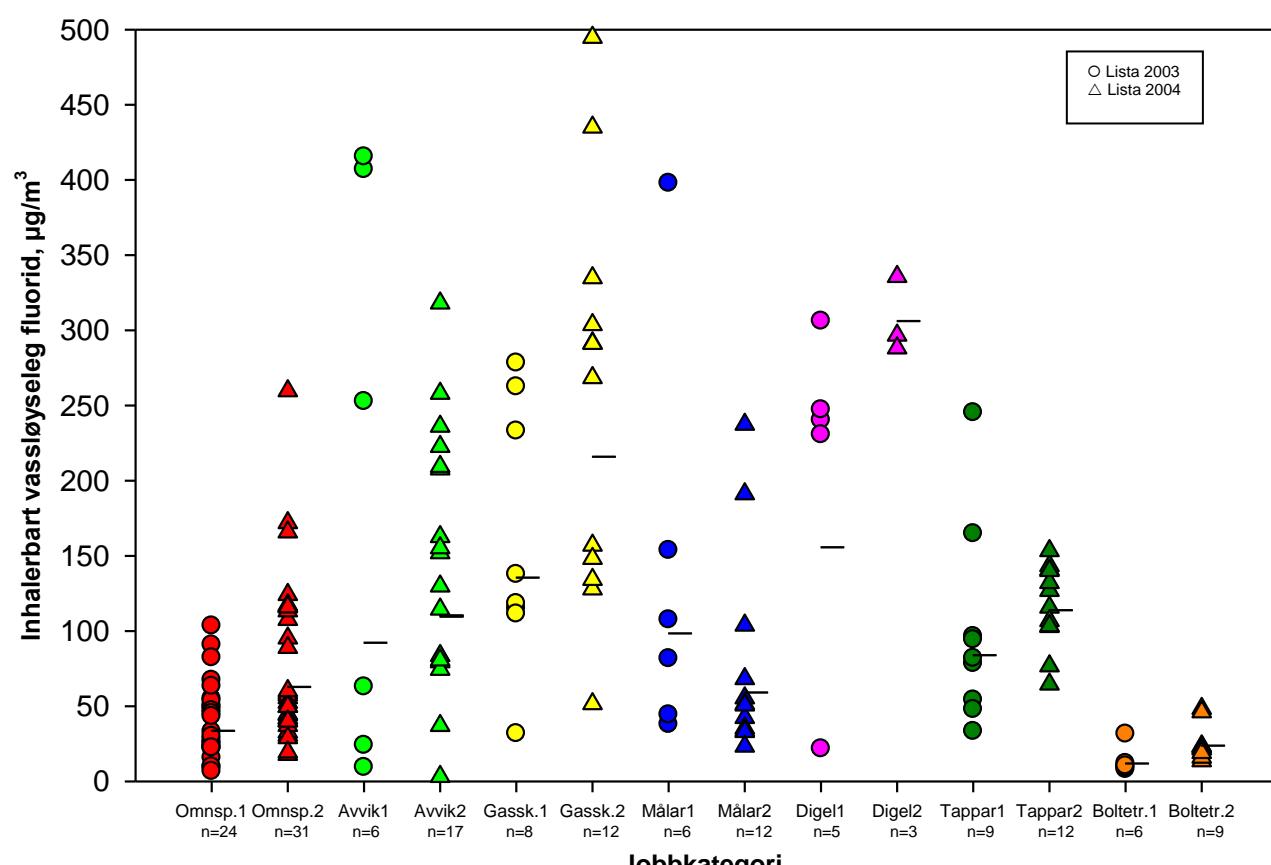
For omnspassar er det gjort fleire tidsoppløyste eksponeringsmålingar (fig. 12.8-12.11: EAL 2003, fig. 12.15 - 12.17: EAL 2004). Desse tidoppløyste målingane viser at det er stor forskjell mellom personar og skift, både i eksponeringsmønster og mengde aerosol. Felles er at eksponeringa er knytt til kortvarige høge episodar.

Den jobbkategorien med klarast definerte episodar er gasskappeskiftar (fig. 12.7 og 12.18). I 2003 hadde gasskappeskiftarane høgast eksponering og også i 2004 var den høg. Av dei tidsoppløyste signala ser ein at denne eksponeringa kjem i løpet av 1-2 timer i løpet av skiftet.

12.2. Resultat vassløyseleg fluorid

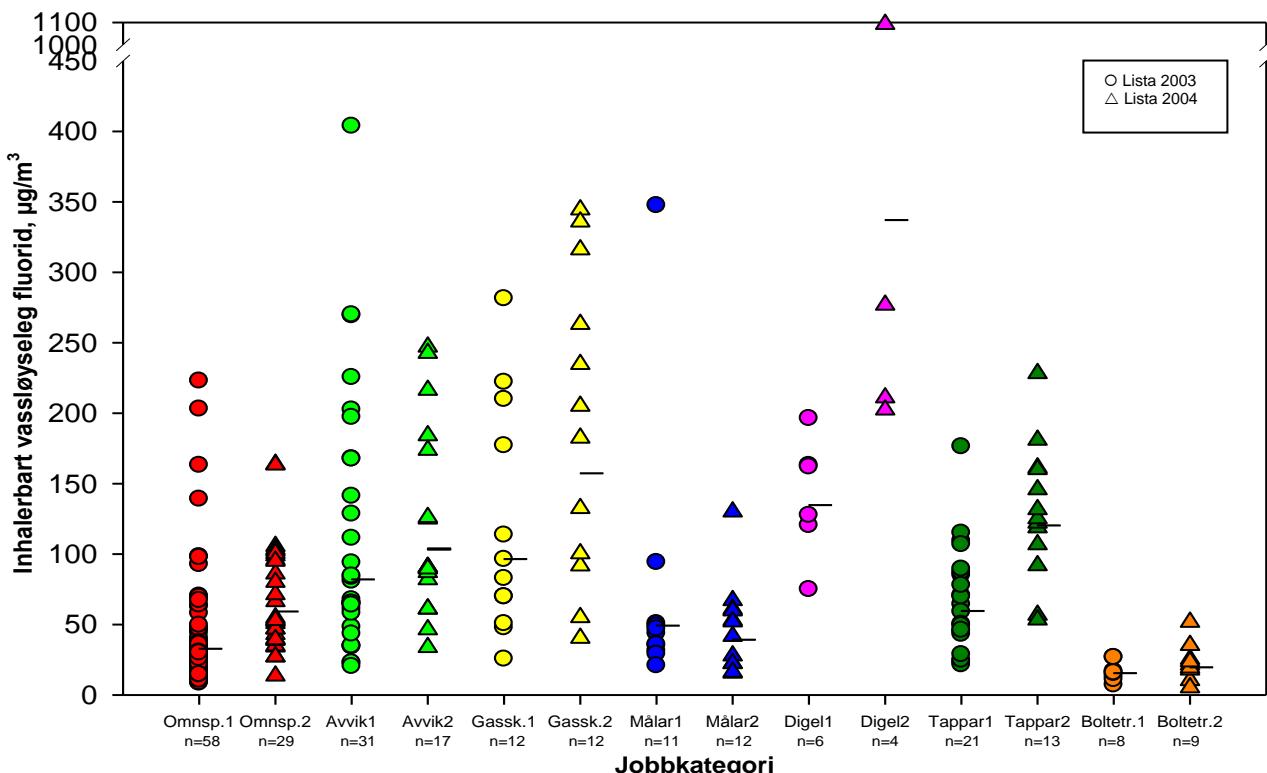
Alle aerosolprøvene vart løyst i vann og fluoridmengda i dette vassekstraktet vart fastsett og kalla vassløselig fluorid.

Ein oversikt over alle enkeltresultat for IOM-prøvetakaren visast i figur 12.21. Resultata er sortert etter jobbkategori og prøvetakingane frå 2003 og 2004 står ved sida av kvarandre. Boltetrekkarane er (slik som for aerosol) lavast eksponert for vassløselig fluorid, medan digelverkstad og gasskappeskiftarar er høgast eksponert.

Figur 12.21: Vassløyseleg fluorid bestemt i aerosolen frå IOM-prøvetakaren fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar. Jobbkategoriane frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Boltetrekkar skil seg mest frå dei andre kategoriane, med lite spreiing og lågast gjennomsnitt. I 2004 hadde gasskappeskiftar i 2004 har stor spreiing. Størstedelen av målingane var mindre enn $300 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

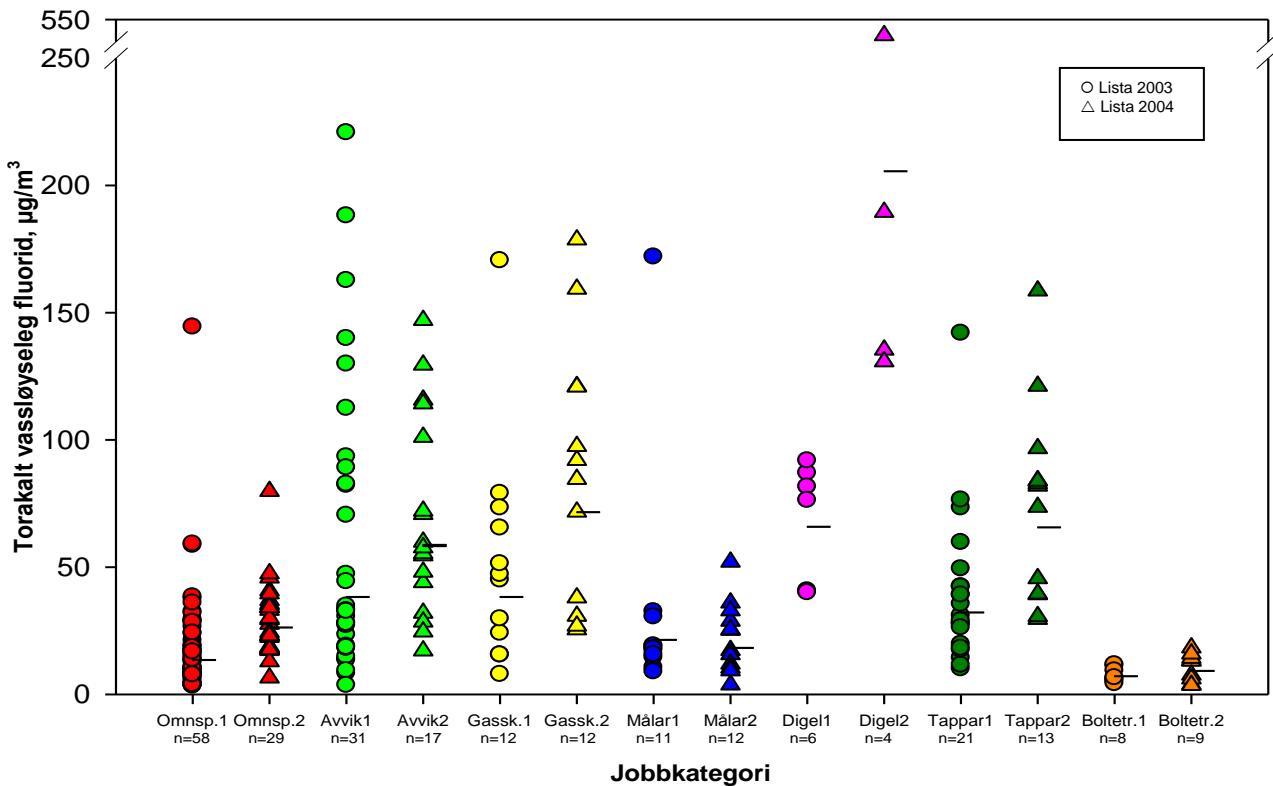
Figur 12:22: Vassløyselig fluorid fastsett i den inhalerbare aerosolfraksjon fra Respiconprøvetakaren fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperioder. Jobbkategoriene fra Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikke forvekslast med talet på personar.

I fig. 12.22 går det klart fram at jobbkategorien boltetrekkar hadde den lågaste eksponeringa og minst spreiling både for prøvetakinga i 2003 og i 2004. For avvik og gasskappeskiftarar var spreininga større og gjennomsnittsverdiane høgare. Med Respiconprøvetakaren er det berre nokre få resultat over 300 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ for inhalerbart vassløyseleg fluorid.

Foto: Hilde Notø, STAMI

Bilde 12.8: Tapping

Figur 12:23: Vassløyseleg fluorid fastsett i den torakale aerosolfraksjon frå Respiconprøvetakaren fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar. Jobbkategoriane frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Som det kjem fram av figur 12.23 er det igjen boltetrekkarane som har den lågaste eksponeringa og den minste spreieninga. Totalt sett er størstedelen av målingane lågare enn 100 µg/m³, sjølv om einskilde verdiar er høgare. Spreieninga er størst for dei same gruppene som for det torakale vassløyselege fluoridet, altså jobbkategoriane avvik og gasskappeskiftar.

Tabell: 12.7: Prosentdel torakalt vassløyseleg fluorid av inhalerbart vassløyseleg fluorid for prøvetakinga i 2003

Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
			Nedre	Øvre		
Omnspassar	58	40			36	44
Avvik	31	47			42	52
Gasskappeskiftar	12	40			30	52
Målar	11	44			37	51
Digel	6	49			39	61
Tappar	21	54			48	61
Boltetrekkar	8	46			38	56
Totalt	147	44			42	47
					15	98

Frå målingane i 2003 viser tabell 12.7 prosentdelen torakalt vassløyseleg fluorid av det inhalerbare vassløyselege fluoridet. Gjennomsnittleg prosentdel vassløyseleg fluorid varierer frå 40 % – 54 % avhengig av jobbkategori. Samla er 44 % av det inhalerbare vassløyseleg fluoridet torakalt. Variasjonane innan jobbkategoriane er stor, med eit spenn frå 15 % til 98 %. Jobbkategorien tappar har den høgste gjennomsnittlege prosenten (54 %), medan gasskappeskiftarar har den lågaste (40 %).

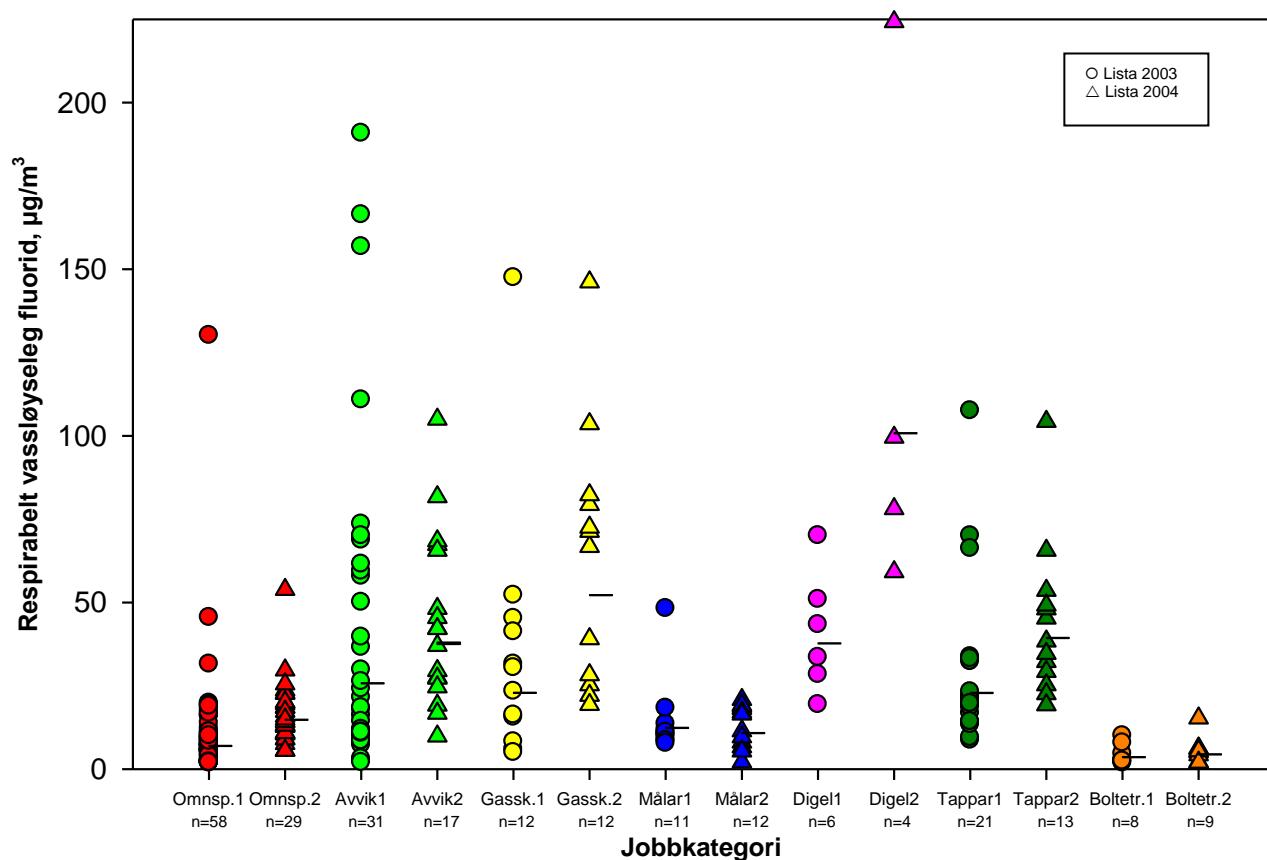
Tabell: 12.8: Prosentdel torakalt vassløyseleg fluorid av inhalerbart vassløyseleg fluorid for prøvetakinga i 2004

Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum	
			Nedre	Øvre			
Omnspassar	29	44		40	49	28	83
Avvik	17	57		54	59	47	66
Gasskappeskiftar	12	46		40	52	34	67
Målar	12	47		37	58	17	67
Digel	4	61		48	78	49	69
Tappar	13	55		48	62	37	75
Boltetrekkar	9	47		34	65	26	95
Totalt	96	49		46	52	17	95

Av prosentfordelinga vist i tabell 12.8 er det digel som har den største gjennomsnittlige prosentverdien (61 %), medan omnspassarane har det lågaste gjennomsnittet (44 %) gjennomsnittet for alle var 49 %. Spreiinga i resultata er stor (17 % - 95 %).

Skilnadene mellom dei to ulike prøvetakingsperiodane var ikkje stor (44 % mot 49 %) og spreiinga var omlag den same (15 % - 98 % mot 17 % - 95 %).

Resultata viser at mindre enn 50 % av det vassløyselege inhalerbare fluoridet er torakalt. Dette medfører at meir enn 50 % av det vassløyselege inhalerbare fluoridet er i den grove aerosolen, og blir derfor avsett i dei øvre luftvegane.

Figur 12.24: Vassløyseleg fluorid fastsett i den respirable aerosolfraksjon frå Respiconprøvetakaren fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar. Jobbkategoriane frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Tabell: 12.9: Prosentdel respirabelt vassløyseleg fluorid av inhalerbart vassløyseleg fluorid for prøvetakinga i 2003

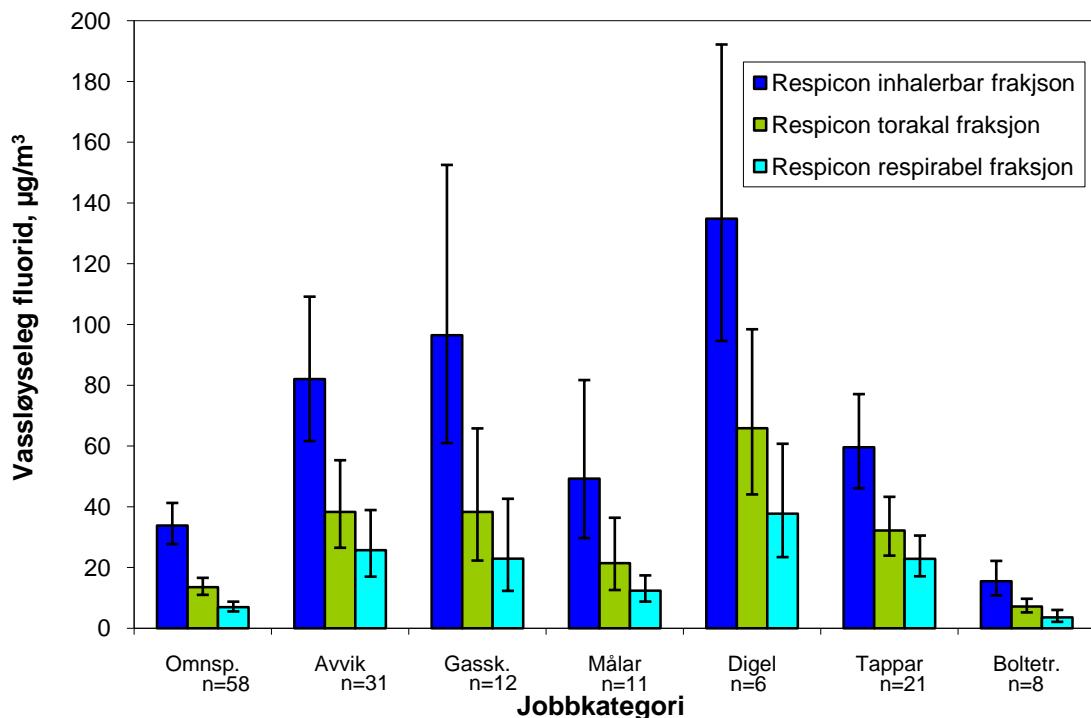
Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
			Nedre	Øvre		
Omnspassar	58	21	18	24	3,5	64
Avvik	31	31	26	38	10	78
Gasskappeskiftar	12	24	16	36	9,2	66
Målar	11	25	19	34	12	39
Digel	6	28	19	40	16	38
Tappar	21	38	32	46	19	83
Boltetrekkar	8	23	14	39	7,2	51
Totalt	147	26	24	28	3,5	83

Tabell 12.9 viser den vassløyselege respirable delen av det inhalerbare vassløyselege fluoridet. Jobbkategorien tappar har den høgste prosentdelen, medan omnspassar har minst prosentdel. Gjennomsnittleg er 26 % av det vassløyselege inhalerbare fluoridet respirabelt. Spennvidda er 3,5 % til 83 % for alle målingane.

Tabell: 12.10: Del respirabelt vassløyseleg fluorid av inhalerbart vassløyseleg fluorid for prøvetakinga i 2004

Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
			Nedre	Øvre		
Omnspassar	29	25	31	30	9,7	69
Avvik	17	36	34	39	29	47
Gasskappeskiftar	12	33	27	40	19	50
Målar	12	28	20	38	9,5	61
Digel	4	30	19	46	21	37
Tappar	13	33	28	38	21	46
Boltetrekkar	9	22	14	36	8,6	65
Totalt	96	29	27	32	8,6	69

Den gjennomsnittlege delen respirabelt vassløyselege fluorid er 29 % av det inhalerbare vassløyselege fluoridet. Lågast prosentdel har boltetrekkarane med 22 %, medan avvik har høgst med 36 %. Spreiinga er relativt stor (8,6 % til 69 %), men mindre enn for prøvetakinga i 2003. Skilnaden i gjennomsnittlege prosentdel er ikke stor mellom dei to prøvetakingsperiodane. Samanlikna med prosentdelane for aerosol er det prosentvis meir vassløyseleg respirabelt fluorid (29 %) enn det er respirabel aerosol (17 % - 18 %). Dette tyder at ein har ei anna storleksfordeling av fluorid i aerosolen enn storleksfordelinga er for aerosol.

Figur 12.25.: Vassløseleg fluorid Geometrisk middelverdi med 95% konfidensintervall for vassløseleg fluorid bestemt i aerosolfraksjonane frå Respicon tatt under prøvetakinga i 2003.

Jobbkategoriane gasskappeskiftar, avvik og digel er dei som gjennomsnittleg er høgst eksponerte for vassløselege fluorid, uavhengig av storleksfraksjon. Boltetrekkarane er den lågast eksponerte jobbkategorien for alle fraksjonane vassløseleg fluorid.

Tabell 12.11 viser kva jobbkategoriar som etter statistisk analyse med statistikk programmet SPSS er signifikant* forskjellige.

Tabell 12.11: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for vassløseleg fluorid ved prøvetakinga i 2003

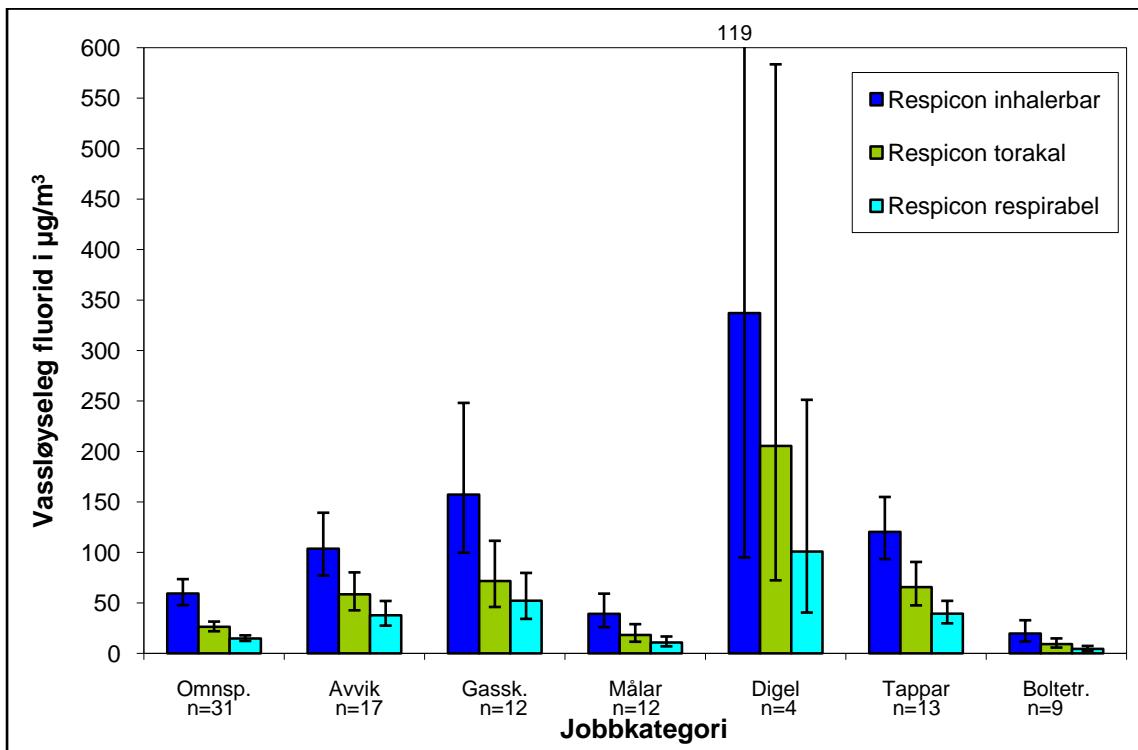
Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
IOM vassløseleg fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Boltetrekkar
	Målar	Omnspassar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar

* p<0,05

Tab. 12.11 forts.

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig fra jobbkategori
Respicon _{Inhalerbar} vassløyseleg fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Gasskappeskiftar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar
Respicon _{Torakal} vassløyseleg fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Digel, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar
Respicon _{Respirabel} vassløyseleg fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Boltetrekkar
	Målar	Omnspassar, Avvik, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar

* p<0,05

Figur 12:26: Geometrisk middelverdi med 95% konfidensintervall for vassløyseleg fluorid bestemt i aerosolfraksjonane frå Respicon tatt under prøvetakinga i 2004.

For prøvetakinga i 2004 er det digel som skil seg ut som den jobbkategorien med høgast eksponering, men sidan denne jobbkategorien er samansett av svært få målingar ($n=4$) kan ein ikkje tillegge resultata stor vekt. Utanom digel er det gasskappeskiftarane, tappar og avvik som er dei høgast eksponerte jobbkategoriane. Boltetrekkar er jobbkategorien med lågast eksponering. Samanlikna med prøvetakinga i 2003 er trendane dei same, med gasskappeskift og avvik som dei høgast eksponerte på gruppebasis.

I tabellen 12.12 er det gjeve same samanstillinga for eksponeringsmålingane i 2004 som tabell 12.11 viser for målingane i 2003.

Tabell 12.12: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for vassløyseleg fluorid ved prøvetakinga i 2004

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
IOM vassløyseleg fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Avvik, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar

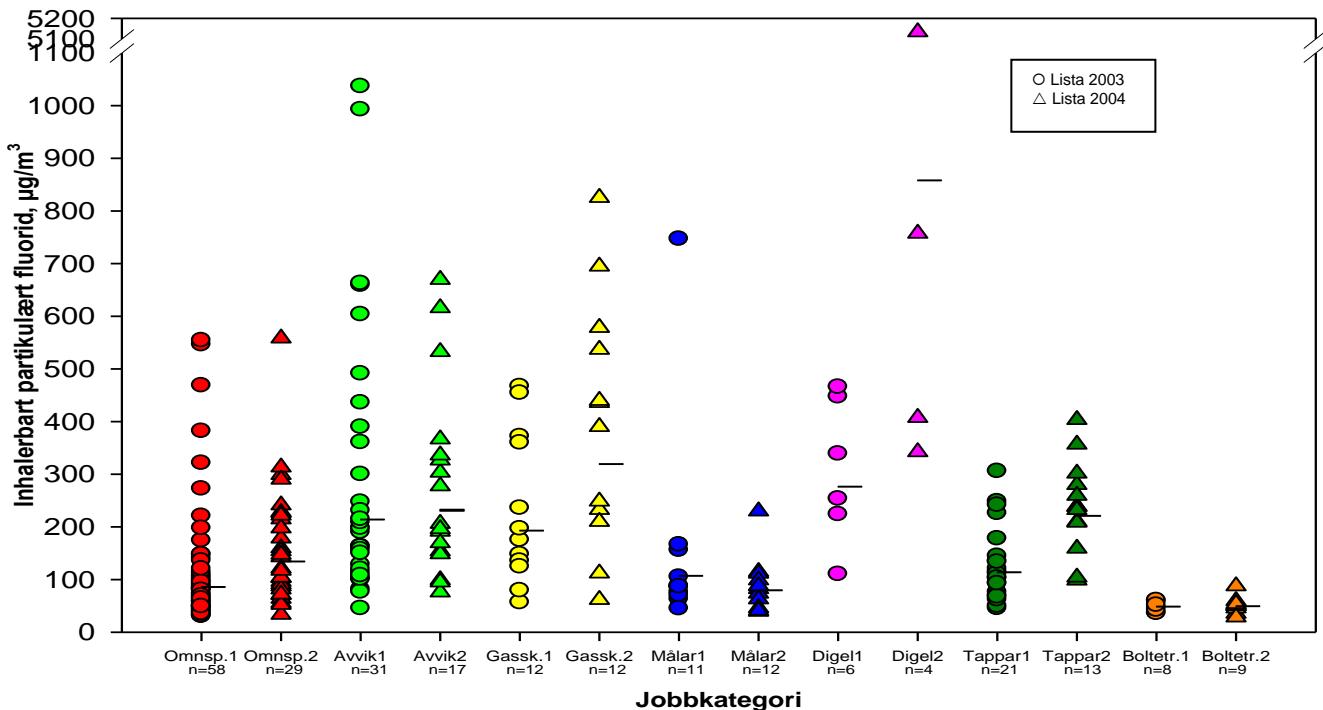
* $p<0,05$

Tab. 12.12 forts.

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig fra jobbkategori
Respicon Inhalerbart vassløyseleg fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar
Respicon Torakalt vassløyseleg fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar
Respicon Respirabelt vassløyseleg fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar

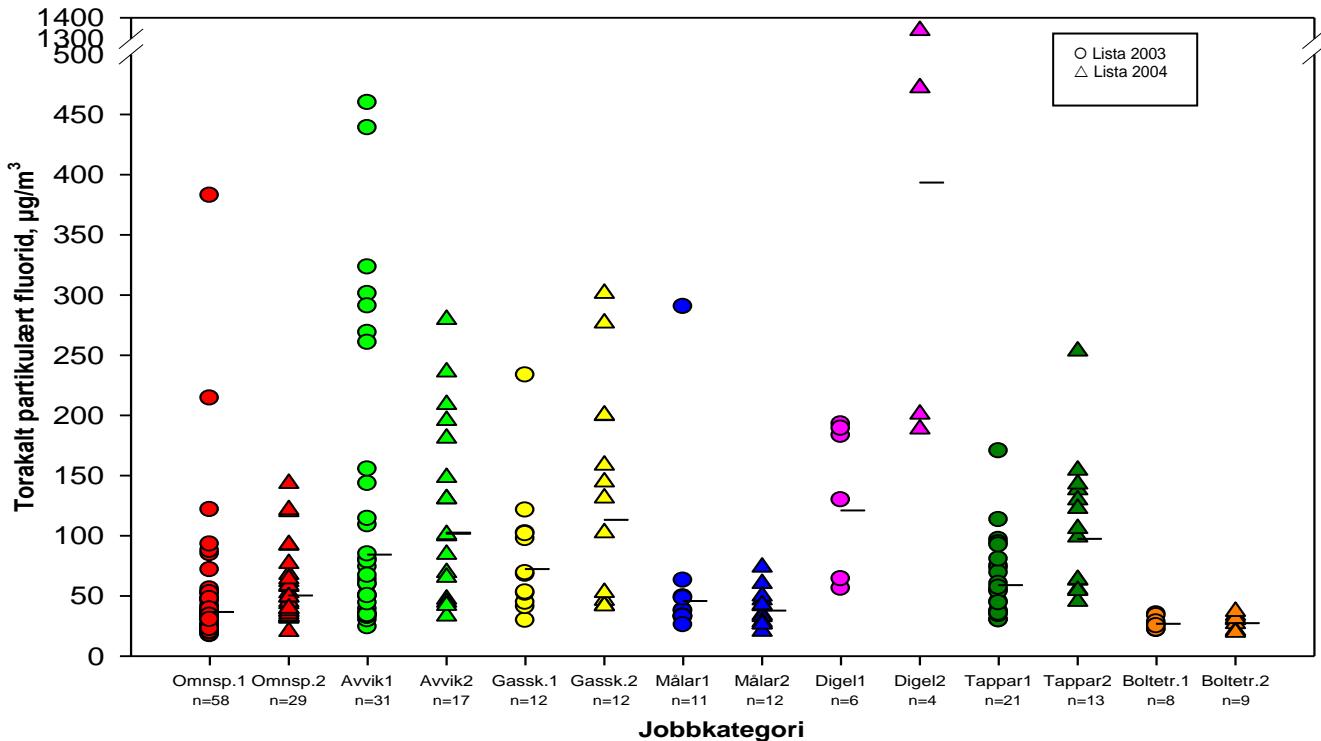
* p<0,05

12.3. Resultat partikulært fluorid

Figur 12.27: Partikulært fluorid fastsett i den inhalerbare aerosolfraksjonen fra Respiconprøvetakaren fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar. Jobbkategoriane frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Som vist i figur 12.27 har jobbkategorien boltetrekkar lågast eksponering for partikulært fluorid i den inhalerbare aerosolfraksjonen. Spreiinga er også minst for denne kategorien. Høgst gjennomsnitt har ein for digel ved prøvetakinga i 2004, men grunna få målingar med stor spreiing er det relativt vanskeleg å trekke klare sluttningar om den jobbkategorien. Generelt er dei fleste målingane under $600 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Størst spreiing har ein for kategoriane avvik og gasskappeskifar.

Figur 12.28: Partikulært fluorid fastsett i den torakale aerosolfraksjon fra Respiconprøvetakaren fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperioder. Jobbkategoriane frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

For torakalt partikulært fluorid er der berre nokre få målingar over $300 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Spreiinga er minst for boltetrekkar og størst for avvik. Det er då valt å sjå bort frå målingane for digel i 2004. Spreiinga er størst for avvik og gasskappeskiftar.

Tabell: 12.13: Prosentdel torakalt partikulært fluorid av inhalerbart partikulært fluorid for prøvetakinga i 2003

Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall			
			Nedre	Øvre	Minimum	Maksimum
Omnspassar	58	43			17	73
Avvik	31	39			17	74
Gasskappeskiftar	12	38			17	87
Målar	11	43			30	57
Digel	6	44			29	56
Tappar	21	52			30	84
Boltetrekkar	8	55			38	69
Totalt	147	43			17	87

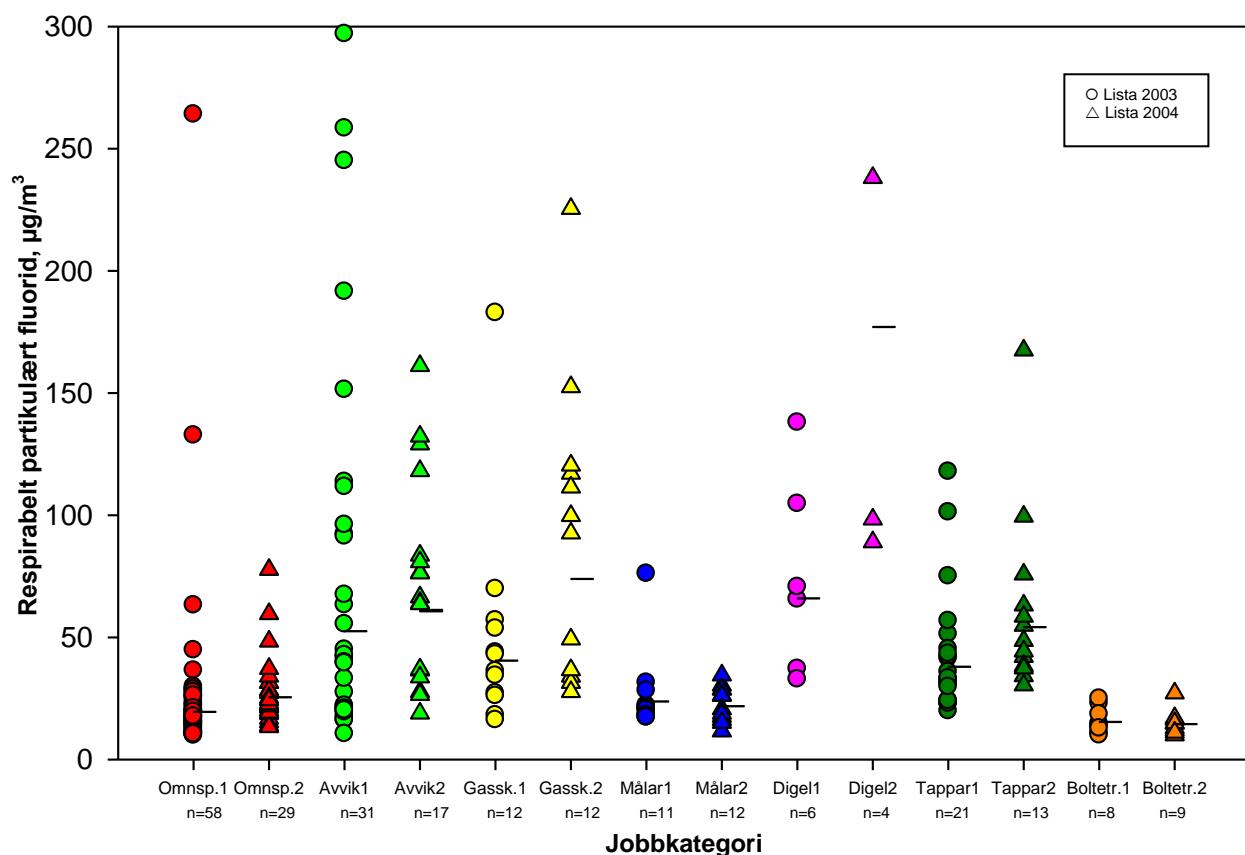
Frå tabell 12.13 får ein at det er gjennomsnittleg 43 % torakalt partikulært fluorid av det inhalerbare partikulære fluoridet. Boltetrekkar har den største prosentdelen (55 %), medan gasskappeskiftar har den minste prosentdelen (38 %).

Tabell: 12.14: Prosentdel torakalt partikulært fluorid av inhalerbart partikulært fluorid for prøvetakinga i 2004

Jobbkategori	N	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum	
			Nedre	Øvre			
Omnspassar	29	38		33	43	19	93
Avvik	17	44		41	48	30	54
Gasskappeskiftar	12	36		29	43	20	68
Målar	12	48		40	56	28	68
Digel	4	46		24	86	26	62
Tappar	13	44		38	52	25	63
Boltetrekkar	9	56		47	66	36	69
Totalt	96	42		40	45	19	93

For prøvetakinga i 2004 var det gjennomsnittleg 42 % torakalt partikulært fluorid av det inhalerbare partikulære fluoridet. Størst gjennomsnittleg prosentdel var hos boltetrekkar og minst hos omnspassar.

Ved samanlikning mellom dei to prøvetakingsperiodane er gjennomsnittet relativt likt (43 % mot 42 %).

Figur 12.29: Partikulært fluorid fastsett i den respirable aerosolfraksjon frå Respiconprøvetakaren fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar. Jobbkategoriane frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Av fig. 12.29 ser ein at det er jobbkategorien boltetrekkar som har lågast gjennomsnittleg eksponering og minst spreiling. Spreiinga er størst for arbeidskategoriane avvik og gasskappeskift. Dei fleste av eksponeringsmålingane er under 200 µg/m³.

Tabell: 12.15: Prosentdel respirabelt partikulært fluorid av inhalerbart partikulært fluorid for prøvetakinga i 2003

Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
			Nedre	Øvre		
Omnspassar	58	23	20	26	3,6	48
Avvik	31	25	20	30	5,3	68
Gasskappeskiftar	12	21	14	32	6,9	55
Målar	11	22	17	29	10	38
Digel	6	24	16	36	14	34
Tappar	21	33	28	40	17	75
Boltetrekkar	8	32	25	40	21	44
Totalt	147	25	23	27	3,6	75

Gjennomsnittleg er det 25 % respirabelt partikulært fluorid i det inhalerbare partikulære fluoridet. Høgast prosentdel hos jobbkategorien tappar og lågast hos gasskappeskiftarane.

Tabell: 12.16: Prosentdel respirabelt partikulært fluorid av inhalerbart partikulært fluorid for prøvetakinga i 2004

Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
			Nedre	Øvre		
Omnspassar	29	19	15	23	4,4	44
Avvik	17	26	23	30	19	41
Gasskappeskiftar	12	23	18	30	11	45
Målar	12	27	22	35	13	48
Digel	4	21	8,6	50	9,2	31
Tappar	13	25	20	30	12	42
Boltetrekkar	9	30	23	38	19	50
Totalt	96	23	21	26	4,4	50

For prøvetakinga i 2004 var det gjennomsnittleg 23 % respirabelt partikulært fluorid av det inhalerbare partikulære fluoridet. Høgast prosentdel hos boltetrekkarane (30 %) og lågast hos omnspassarane (19 %). Boltetrekkarane ser ut til å kunne ha noko større prosentdel respirabelt partikulært fluorid enn dei andre jobbkategoriene.

Ved samanlikning av dei to ulike prøvetakingsperiodane finn ein at gjennomsnittleg prosentfordeling er omtrent lik (25 % mot 23 %). Spreiinga ser ut til å vere noko mindre for eksponeringsmålingane frå 2004.

Generelt utgjer respirabel og torakal vassløyseleg fluorid same prosenten av det inhalerbare vassløyselege fluoridet som respirabel og torakal partikulært fluorid er av det inhalerbare partikulære fluoridet.

Dess meir torakalt partikulært fluorid ein er eksponert for, dess meir fluorid kan passere forbi strupehovudet og bli avsett i områda av respirasjonssystemet som er assosiert med astma.

Tabell 12.17: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for partikulært fluorid ved prøvetakinga i 2003

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig fra jobbkategori
Respicon Inhalerbar partikulær fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar
Respicon Torakal partikulær fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Digel
	Digel	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Avvik, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar
Respicon Respirabel partikulær fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar
	Digel	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar

Kva jobbkategori som er signifikant* forskjellige frå kvarandre ved dei to måleperiodane er gjeve i tabell 12.17 (for 2003) og tabell 12.18 (for 2004).

Foto: Hilde Notø, STAMI

Bilde: 12.9: Omnspassar

* p<0,05

Tabell 12.18: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for partikulært fluorid ved prøvetakinga i 2004

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
Respicon _{Inhalerbar} partikulær fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Målar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Digelrens, Tappar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar
Respicon _{Torakal} partikulær fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar
Respicon _{Respirabel} partikulær fluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Omnspassar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar

* p<0,05

Tabell 12.19: Prosent vassløyseleg fluorid av partikulært fluorid for prøvetakinga i 2003

Parameter	Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
				Nedre	Øvre		
Prosent respirabelt vassløyseleg fluorid av respirabelt partikulært fluorid	Omnspassar	58	36	32	40	10	70
	Avvik	31	49	43	56	19	76
	Gasskappeskiftar	12	57	43	74	19	81
	Målar	11	52	46	59	33	65
	Digel	6	57	48	68	49	77
	Tappar	21	60	53	68	39	91
	Boltetrekkar	8	23	15	36	10	44
	Alle	147	44	41	47	10	91
Prosent torakalt vassløyseleg fluorid av torakalt partikulært fluorid	Omnspassar	58	37	33	41	19	70
	Avvik	31	45	39	53	11	72
	Gasskappeskiftar	12	53	42	66	27	77
	Målar	11	47	38	58	28	66
	Digel	6	54	44	67	42	72
	Tappar	21	55	48	62	31	83
	Boltetrekkar	8	27	19	36	13	44
	Alle	147	43	40	46	11	83
Prosent inhalerbart vassløyseleg fluorid av inhalerbart partikulært fluorid	Omnspassar	58	39	37	42	19	64
	Avvik	31	38	34	44	10	57
	Gasskappeskiftar	12	50	43	59	30	76
	Målar	11	46	40	52	33	57
	Digel	6	49	39	61	35	68
	Tappar	21	52	47	58	35	74
	Boltetrekkar	8	32	23	44	18	56
	Alle	147	42	40	44	10	76

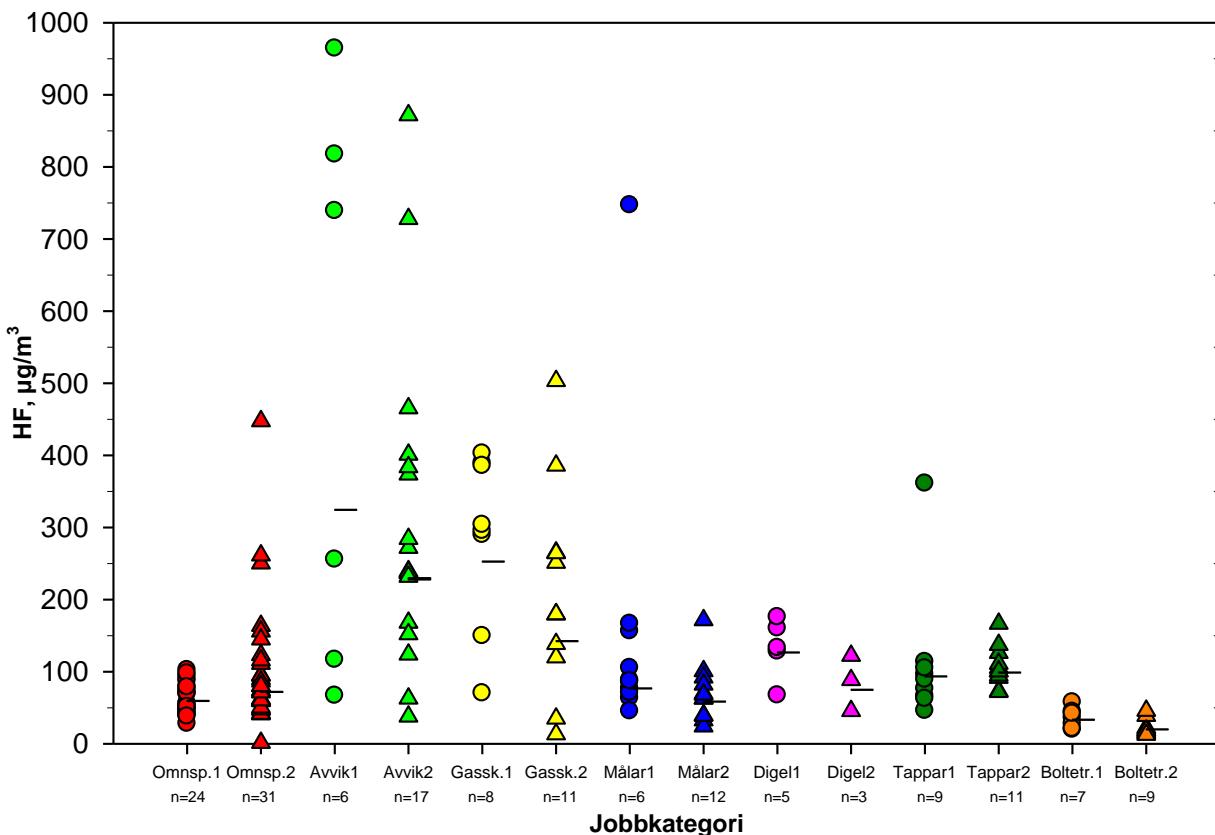
Kor stor del av det partikulære fluoridet som er vassløyseleg er avhengig av kjelda til fluorideksponeringa. Aerosol frå badet inneheld fluorid som ikkje let seg ekstrahere ut i vassfasen, men blir fastsett som lutløyseleg fluorid. For prøvetakinga i 2003 som er vist i tabell 12.19 var det omlag 43% vassløyseleg fluorid i dei ulike aerosolfraksjonane. Kjelder til eksponering for bad-aerosol er eksponering for knust bad under dekking og for aerosol ved opne bad. Forskjellar mellom dei ulike jobbkategoriane er store. Jobbkategorien boltetrekkar er signifikant ($p < 0,05$) forskjellig frå dei andre jobbkategoriane for prosent respirabelt og torakalt vassløyseleg fluorid av respirabelt og torakalt partikulært fluorid. Spennet i resultata er stort, frå 10 % til 91 % for respirabelt vassløyseleg fluorid av partikulært fluorid. Trass i små forskjellar er der på jobbkategorinivå ein trend i høgare vassløyseleg del fluorid dess mindre partiklane er. Denne trenden gjeld for alle jobbkategoriane bortsett frå boltetrekkarane der trenden er motsatt.

Tabell 12.20: Prosent vassløyseleg fluorid av partikulært fluorid for prøvetakinga i 2004

Parameter	Jobbkategori	n	GM	95 % Konfidensintervall		Minimum	Maksimum
				Nedre	Øvre		
Prosent respirabelt vassløyseleg fluorid av respirabelt partikulært fluorid	Omnspassar	29	58	54	62	38	75
	Avvik	17	62	57	67	46	86
	Gasskappeskiftar	12	71	68	74	64	79
	Målar	12	50	39	63	18	67
	Digel	4	57	36	91	42	79
	Tappar	13	73	67	79	52	85
	Boltetrekkar	9	30	22	41	18	56
	Alle	96	57	54	61	18	86
Prosent torakalt vassløyseleg fluorid av torakalt partikulært fluorid	Omnspassar	29	52	48	57	25	70
	Avvik	17	57	52	63	33	77
	Gasskappeskiftar	12	63	61	66	58	72
	Målar	12	48	38	61	18	70
	Digel	4	52	32	86	40	72
	Tappar	13	67	62	73	56	88
	Boltetrekkar	9	34	25	46	18	54
	Alle	96	53	50	57	18	88
Prosent inhalerbart vassløyseleg fluorid av inhalerbart partikulært fluorid	Omnspassar	29	44	41	48	28	57
	Avvik	17	45	40	50	27	62
	Gasskappeskiftar	12	49	45	54	39	65
	Målar	12	49	43	57	31	61
	Digel	4	39	19	81	21	59
	Tappar	13	54	51	58	41	61
	Boltetrekkar	9	40	30	53	18	59
	Alle	96	46	44	48	18	65

For prøvetakinga i 2004 viser tabell 12.20 ein noko høgare gjennomsnittsverdi for både prosent respirabelt og prosent torakalt. Forskjellar mellom dei ulike jobbkategoriane er store. Jobbkategorien boltetrekkar er signifikant ($p<0,05$) forskjellig frå dei andre jobbkategoriane for prosent respirabelt og torakalt vassløyseleg fluorid av respirabelt og torakalt partikulært fluorid. Spreiinga er noko mindre enn for prøvetakinga i 2003, med spenn frå 18 % til 88 %. Sjølv om forskjellane mellom dei ulike aerosolfraksjonane ikkje er stor, er det ein klar trend at prosenten vassløyseleg aukar med minkande storleik av aerosolen. Denne trenden er ikkje gjeldande for jobbkategorien boltetrekkar kor trenden er motsatt.

12.4. Gassar, HF og SO₂

Figur 12.30 Gassformig fluorid frå HF fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar.
Jobbkategoriane frå Lista 2004 har 2-tal i namnet . Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Generelt er eksponeringa for HF mindre enn 500 µg/m³. Jobbkategoriane avvik , gasskappeskiftar og målar har einskilde verdiar høgare enn dette.

Tabellane viser kva arbeidsoperasjonar som var signifikant* forskjellige i dei to prøvetakingsperiodane 2003 (tabell 12.21) og 2004 (tabell 12.22).

Tabell 12.21: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for gassformig fluorid (HF) ved prøvetakinga i 2003

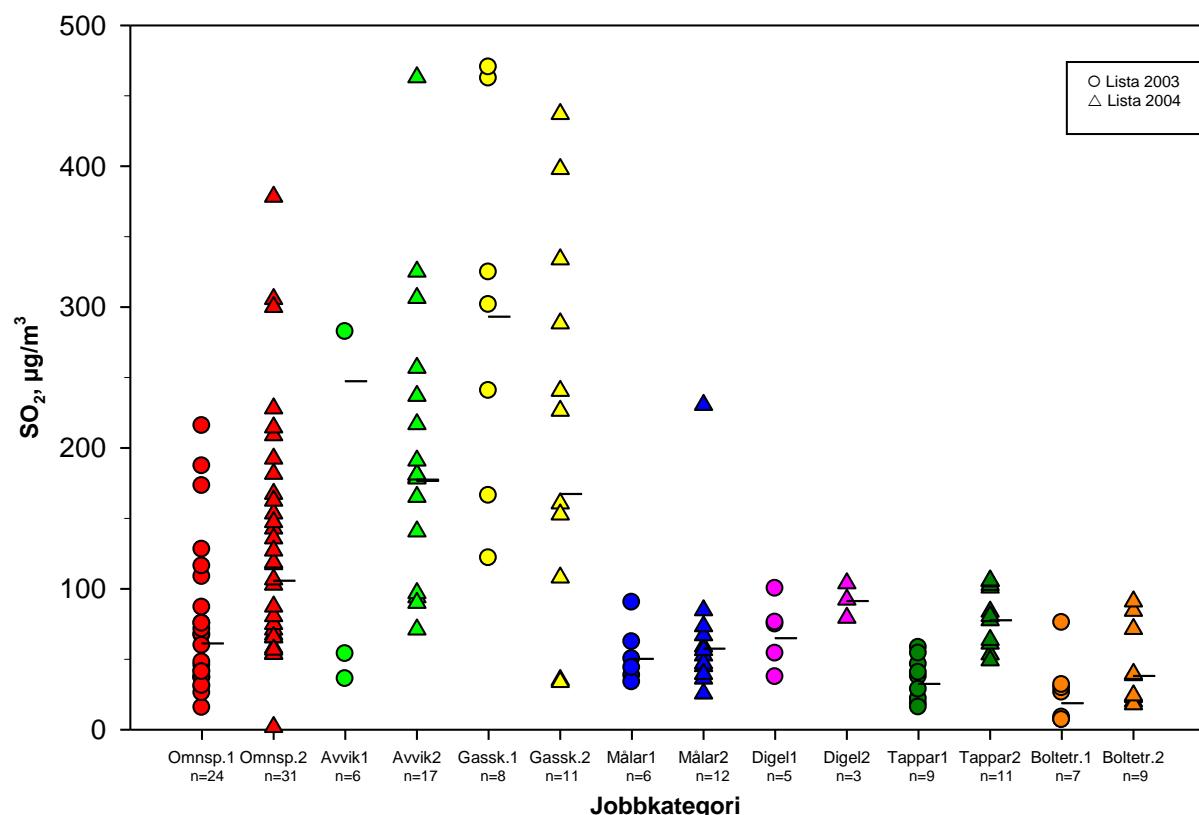
Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
HF (gass)	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel
	Avvik	Omnspassar, Målar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Avvik, Boltetrekkar
	Tappar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar

* p<0,05

Tabell 12.22: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for gassformig fluorid (HF) ved prøvetakinga i 2004

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategorien
HF (gass)	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Digel	Avvik, Boltetrekkar
	Tappar	Avvik, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar

HF_(g) blir danna frå prosessen . Ein kan tenkje seg at eksponeringa er avhengig av oppholdstid ved opne bad. HF_(g) vil kunne adsorberast i aerosolen i hallatmosfæren og blir rapportert som partikulært fluorid. Som ein mulig årsak til at jobbkategoriane avvik og gasskappeskiftar har høgst nivå og størst spreiing er oppholdstida på opne celler. Avhengig av arbeid utført er det svært ulik oppholdstid både mellom ulike personar og mellom dagar for same person.

Figur 12.32: SO₂ frå filter fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar. Jobbkategoriane frå Lista 2004 er har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Kjelda til SO_{2(g)} eksponeringa er svovelet i anoden. Sovelinnhaldet i anoden vil kunne variere med råstoffet til anoden og då trueleg variere frå batch til batch. Lågast nivå finn ein for tapparar og boltetrekkarar, dette er jobbkategoriar med stor del ar arbeidstida i ventilerte køyretøy. For jobbkategoriane omnspassar, avvik og gasskappeskift er det stor

* p<0,05

spreiing og høgare gjennomsnitt. Desse jobbkategoriene har arbeid med arbeidsstad nær anoden.

Tabell 12.23: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for svoveldioksid (SO_2) ved prøvetakinga i 2003

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
SO ₂	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Tappar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Tappar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar
	Digel	
	Tappar	Avvik, Gasskappeskiftar
	Boltetrekkar	

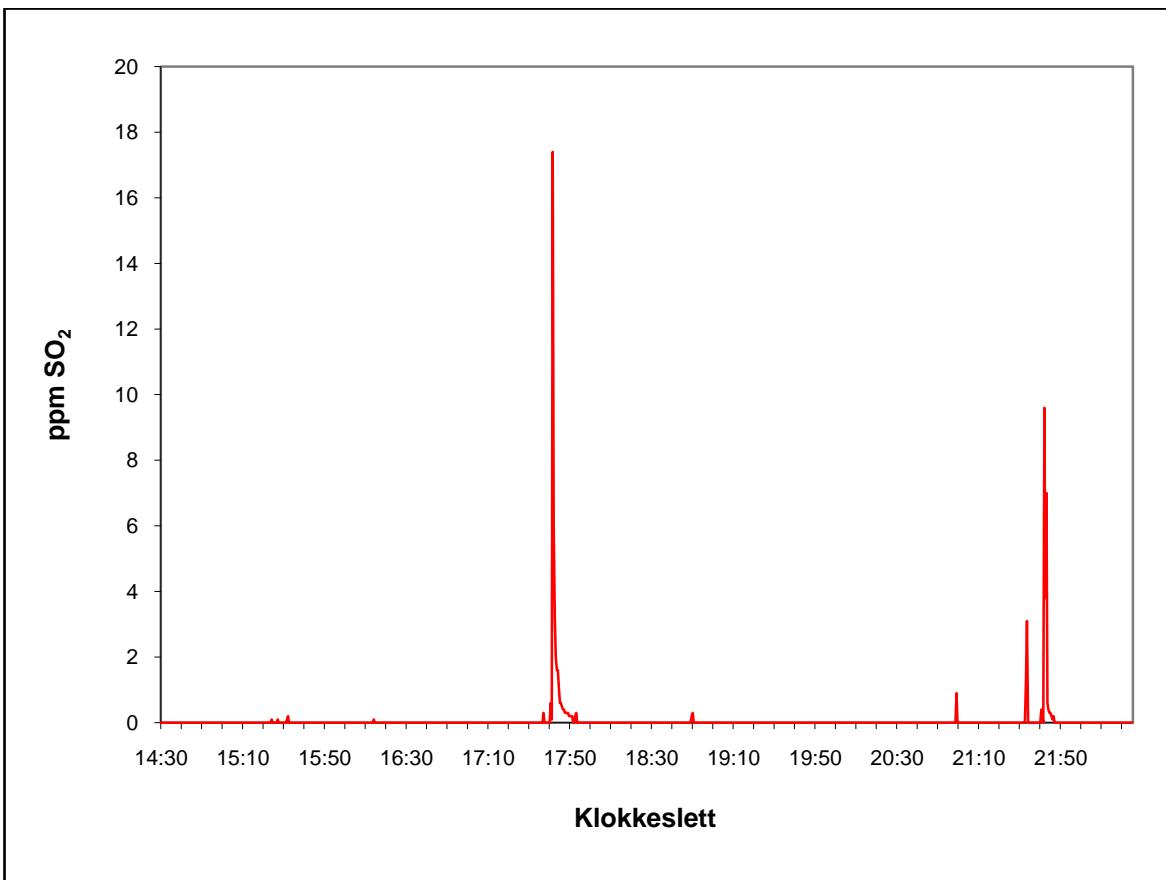
Tabell 12.24: Oversikt over kva arbeidsoperasjonar der GM var signifikant* forskjellige for svoveldioksid (SO_2) ved prøvetakinga i 2004

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
SO ₂	Omnspassar	Digel
	Avvik	
	Gasskappeskiftar	
	Målar	Digel
	Digel	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Tappar	Digel
	Boltetrekkar	Digel

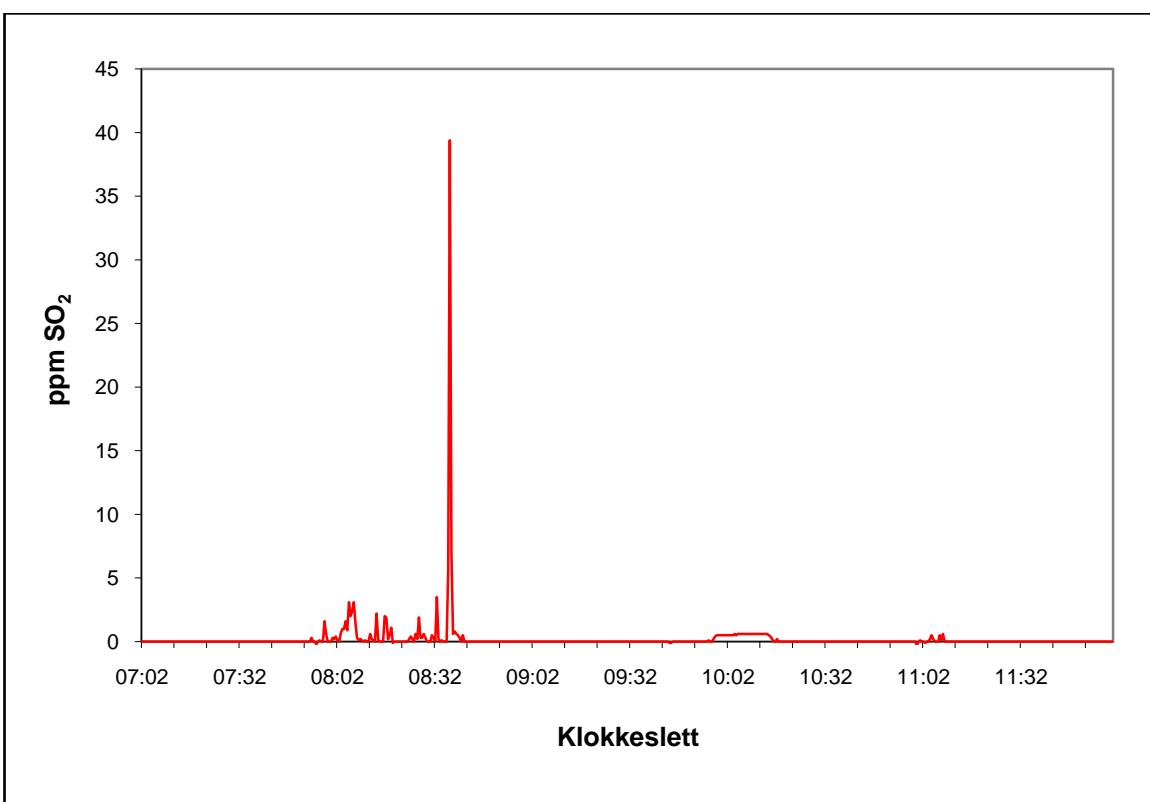
12.4.1. Tidsoppløyste SO_2 -målingar

For å betre kunne forstå SO_2 eksponeringa vart det nytta direktevisande gassesensorar til kontinuerleg kunne monitere konsentrasjonen av SO_2 over arbeidsskifta. Fig. 12.33 og 12.34 viser to typiske variasjonsmålingar for to ulike jobbkategoriar. SO_2 kjem frå svovelet i kolet som blir nytta. Eksponeringsmönstra for dei ulike jobbkategoriar varierar og er derfor eit viktig verktøy til å identifisere utsette jobbkategoriar.

* p<0,05

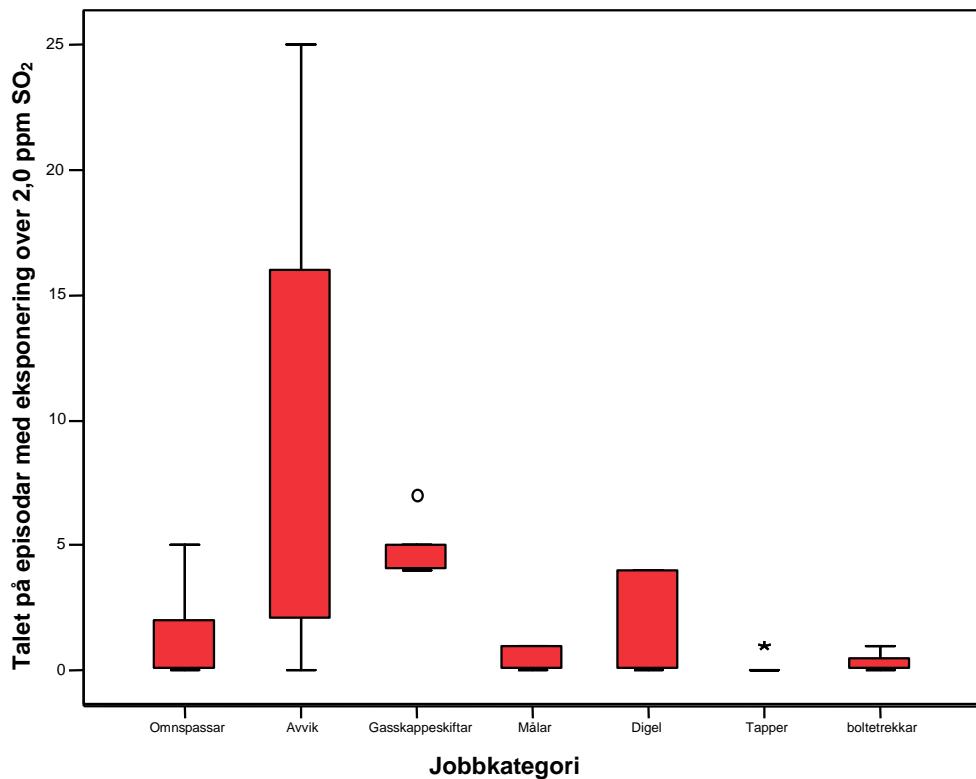
Figur 12.33: Tidsoppløyst SO_2 signal for omnibuss 22. januar 2003

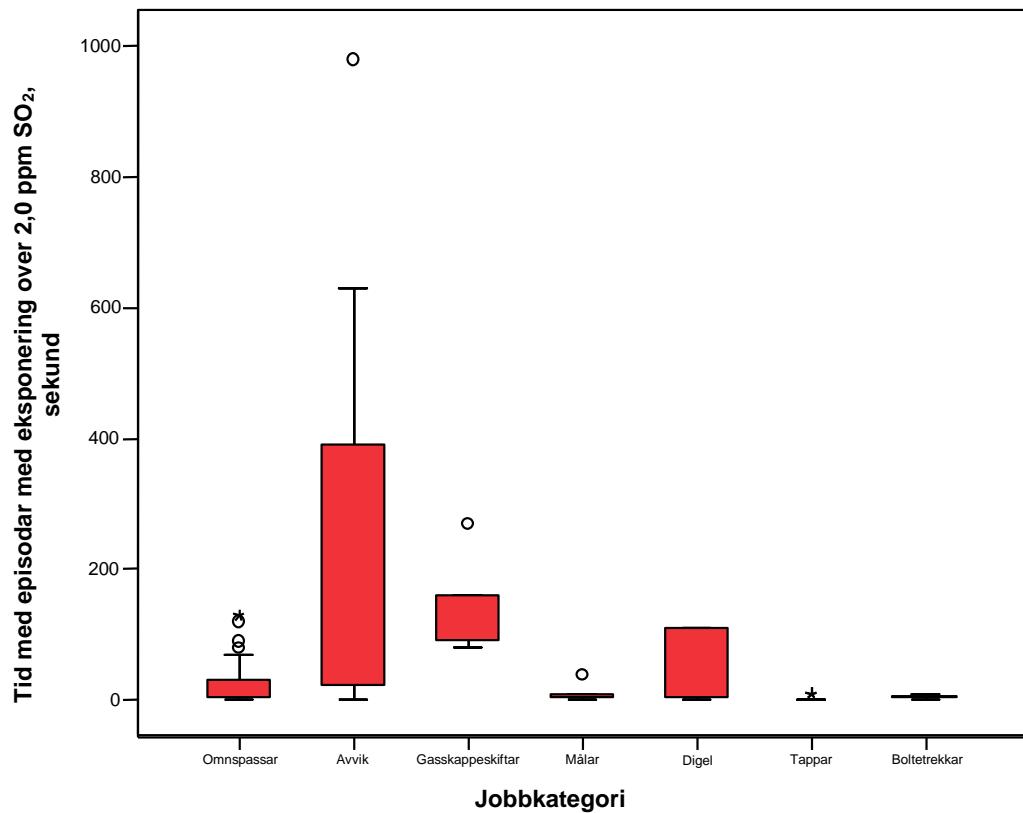
Figur 12.34: Tidsoppløyst SO_2 signal for gasskappeskiftar 21. januar 2003

For å kunne vurdere dei tidsoppløyste SO_2 -verdiane vart det nytta ein strategi ved å telje talet på episodar over ein gjeven verdi, kor lenge ein slik episode varer og dosen av SO_2 i kvar episode. Figur 12.35 viser talet på episodar med verdiar over 2,0 ppm SO_2 fordelt på arbeidsoppasjonane. I figur 12.36 viser talet på sekund kor eksponeringa har vore over 2,0 ppm, fordelt på dei ulike jobbkategoriene. I figur 12.37 er det gjeve dosen av desse

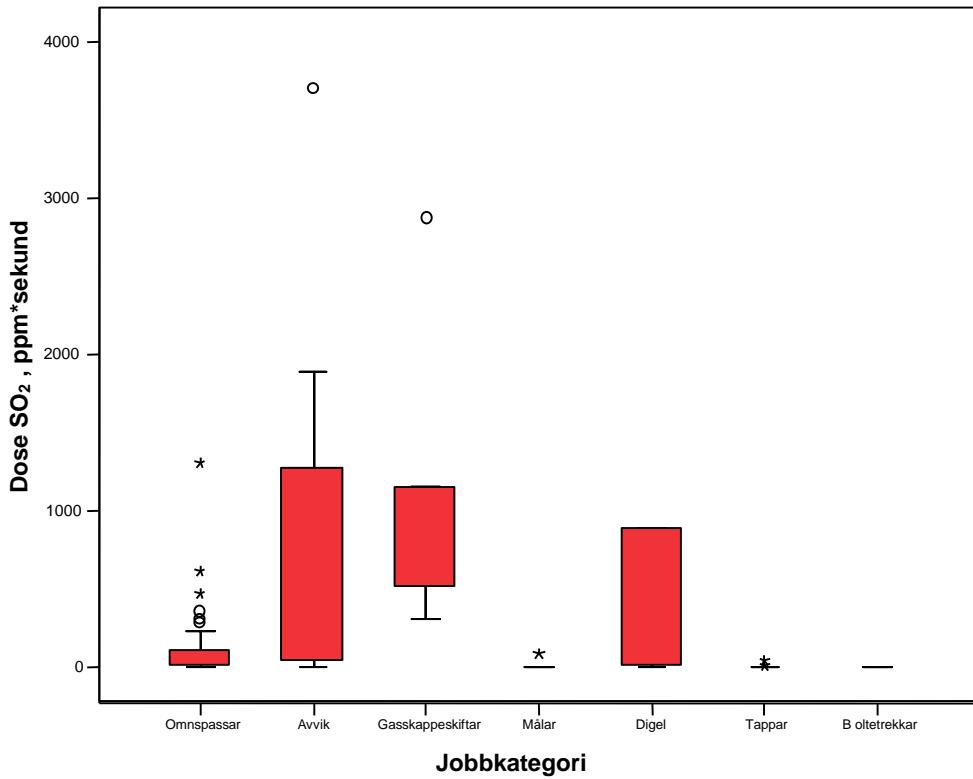
episodane over 2,0 ppm fordelt på dei ulike jobbkategoriene.

Figur 12.35: Boksplott av eksponeringsepisodar med eksponering over 2,0 ppm SO₂ ved eksponeringsmålingane i 2003

Figur 12.36: Boksplott av talet på sekund med eksponering over 0,2 ppm SO₂ ved eksponeringsmålingane i 2003.

Figur 12.37: Boksplot av dose (ppm * sekund) for eksponering over 2,0 ppm SO₂ ved eksponeringsmålingane i 2003.

Gass-sensorar med logging er nyttige hjelpemiddel for identifisering av toppeksponering og variasjonen av eksponeringa gjennom eit arbeidsskift. For alle gassloggerane er det rekna tidsoppløyste konsentrasijsfigurar, gjennomsnittleg konsentrasijsnivå (ppm) og maksimalverdi. I tillegg vart toppane over ein gjeven verdi identifisert ved å rekne talet på toppar, kor lenge dei varer (sek) og integrert dose (ppm*s) som toppane representerer.

Tabell 12.25: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålingar i 2003. Eksponeringsverdiar over 0,2 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)

Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnplassar	31	17	825	376
Avvik	15	37	3353	2337
Gasskappeskiftar	6	13	582	1567
Målar	9	17	1314	431
Digel	2	20	1205	760
Tappar	13	17	669	131
Boltetrekkar	3	6	2160	968
Alle	79	20	1377	837

Det er jobbkategorien avvik som gjennomsnittleg har flest episodar med eksponering over 0,2 ppm SO₂. Tappar har gjennomsnittleg færrest episodar. Dosane i desse toppane er høgast for kategorien avvik, medan tapparane har lågast dose.

Tabell 12.26: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålinger i 2004.**Eksponeringsverdiar over 0,2 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)**

Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnspassar	16	49	1905	1053
Avvik	8	53	2639	1924
Gasskappeskiftar	9	19	1238	1865
Målar	5	25	536	119
Digel	4	19	4140	9868
Tappar	6	47	1597	433
Boltetrekkar	4	13	1160	337
Alle	52	37	1850	1789

I 2004 var det jobbkategorien avvik som hadde flest episodar med eksponering over 0,2 ppm SO₂, men det var jobbkategorien digel som hadde den høgaste dose. Færrest toppar var det jobbkategorien boltetrekkar som hadde, medan målarkategorien hadde lågast dose.

Tabell 12.27: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålinger i 2003.**Eksponeringsverdiar over 0,5 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)**

Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnspassar	31	5	186	226
Avvik	15	22	1317	1583
Gasskappeskiftar	6	10	372	1420
Målar	9	6	440	153
Digel	2	7	190	580
Tappar	13	3	35	16
Boltetrekkar	3	5	1000	444
Alle	79	9	450	549

Avvik er den jobbkategorien med gjennomsnittleg flest episodar over 0,5 ppm , gjennomsnittleg lengst tid over 0,5 ppm og gjennomsnittleg høgast dose i toppar over 0,5 ppm SO₂. Tappar har gjennomsnittleg færrest episodar, kortast tid og lågast dose med toppar over 0,5 ppm SO₂.

Tabell 12.28: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålinger i 2004.**Eksponeringsverdiar over 0,5 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)**

Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnspassar	16	13	401	692
Avvik	8	24	1050	1350
Gasskappeskiftar	9	13	698	1568
Målar	5	3,4	54	33
Digel	4	11	1918	8859
Tappar	6	15	233	124
Boltetrekkar	4	5,5	325	80
Alle	52	13	610	1397

I 2004 var det også avvikskategorien som hadde flest tal av episodar over 0,5 ppm SO₂, men det var digel som hadde den gjennomsnittleg høgste dose. Jobbkategoriene målar, tappar og boltetrekkar har få episodar og lågast dosar.

**Tabell 12.29: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålingar i 2003.
Eksponeringsverdiar over 1,5 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)**

Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnspassar	31	2	32	142
Avvik	15	10	325	925
Gasskappeskiftar	6	7	118	1170
Målar	9	1	10	16
Digel	2	2	65	474
Tappar	13	0,3	3	6
Boltetrekkar	3	1	100	20
Alle	79	3	96	336

Jobbkategorien gasskappeskifar har den høgaste dosen i tooppar over 1,5 ppm SO₂, sjølv om jobbkategorien avvik har fleire episodar over 1,5 ppm SO₂. Det er berre avvikskategorien og gasskappeskiftkategorien som gjennomsnittleg har meir enn 2 episodar over 1,5 ppm SO₂.

**Tabell 12.30: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålingar i 2004.
Eksponeringsverdiar over 1,5 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)**

Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnspassar	16	4	89	525
Avvik	8	9	285	796
Gasskappeskiftar	9	8	306	1100
Målar	5	0,8	8	8
Digel	4	2	788	7702
Tappar	6	2	23	53
Boltetrekkar	4	1	15	12
Alle	52	4	189	1075

I 2004 var det avvik og gasskappeskiftar som hadde gjennomsnittleg flest episodar med eksponering over 1,5 ppm SO₂. Det er derimot jobbkategorien digel som har den høgaste gjennomsnittlege dosen i toppane over 1,5 ppm SO₂. Kategoriane boltetrekkar og målar har lågast dose i episodane over 1,5 ppm SO₂.

**Tabell 12.31: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålingar i 2003.
Eksponeringsverdiar over 2,0 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)**

Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnspassar	31	1	24	128
Avvik	15	8	219	786
Gasskappeskiftar	6	5	145	1086
Målar	9	0,4	8	11
Digel	2	2	55	445
Tappar	13	0,5	2	4
Boltetrekkar	3	0,3	3	2
Alle	79	2	65	295

Den høgaste gjennomsnittelge dosen er det gasskappeskiftar som har, sjølv om talet på episodar med eksponering over 2,0 ppm SO₂ er færre enn gjennomsnittet i jobbkategorien avvik. Jobbkategoriane boltetrekkar, tappar og målar har i få kortvarige episodar over 2,0 ppm SO₂.

Tabell 12.32: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålingar i 2004.**Eksponeringsverdiar over 2,0 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)**

Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnspassar	16	3	71	485
Avvik	8	6	210	672
Gasskappeskiftar	9	8	248	961
Målar	5	0,2	2	5
Digel	4	1	700	7326
Tappar	6	0,7	13	44
Boltetrekkar	4	0,8	10	6
Alle	52	4	153	988

Flest episodar i 2004 hadde jobbkategoriane avvik og gasskappeskiftar. Høgast dose i toppar over 2,0 ppm SO₂ finn ein i jobbkategorien digel. Jobbkategoriane målar, tappar og boltetrekkar har alle i gjennomsnitt mindre enn 1 episode med eksponering over 2,0 ppm SO₂.

Tabell 12.33: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålingar i 2003.**Eksponeringsverdiar over 5,0 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)**

Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnspassar	31	0,6	10	83
Avvik	15	3	75	409
Gasskappeskiftar	6	3	90	748
Målar	9	0,1	1,1	1,2
Digel	2	2	30	303
Tappar	13	0,1	0,8	1,2
Boltetrekkar	3	0	0	0
Alle	79	1	26	175

Gasskappeskiftar hadde i 2003 gjennomsnittleg like mange episodar som avvik over 5,0 ppm SO₂, men med ein gjennomsnittleg lengre tidsperiode av toppane blir dosen høgast for gasskappeskiftarane.

Tabell 12.33: Oppsummering over direktevisande SO₂ eksponeringsmålingar i 2003.**Eksponeringsverdiar over 5,0 ppm, Aritmetisk middelverdi (AM)**

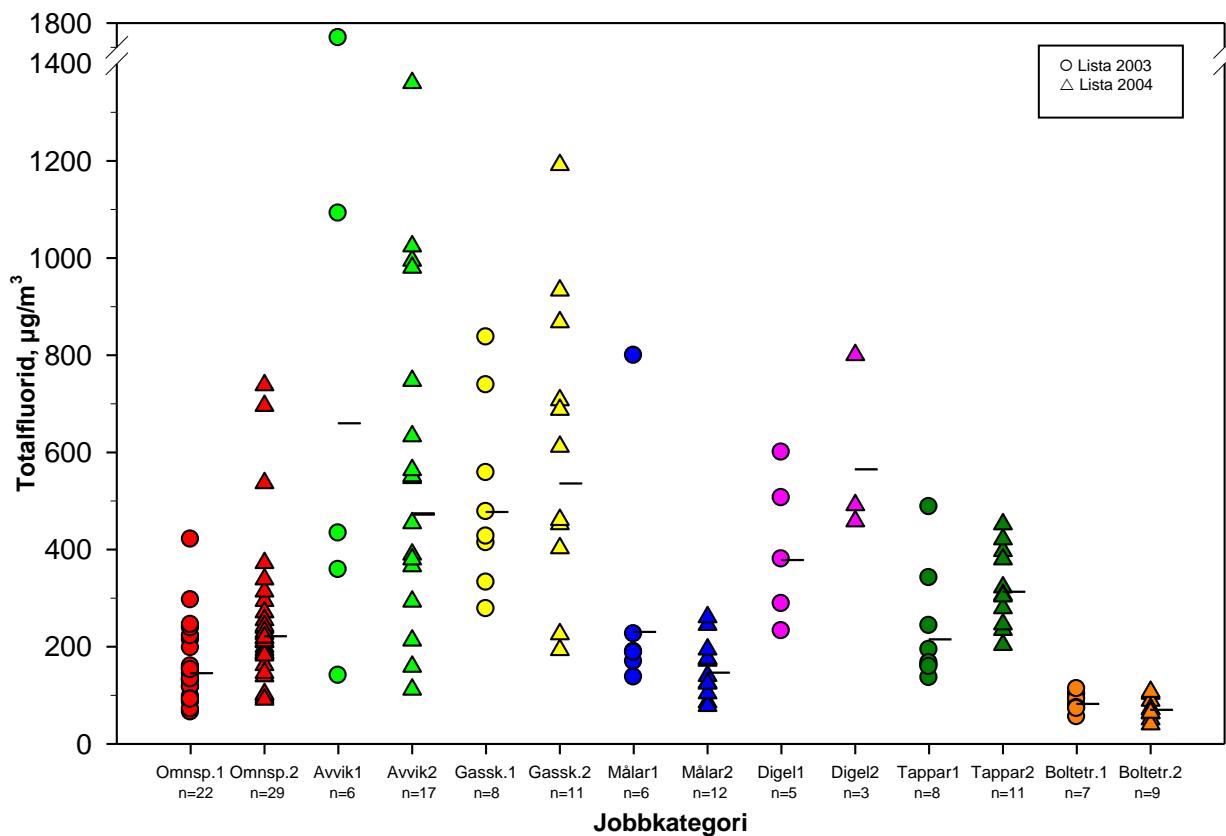
Jobbkategori	Talet på målingar, n	Tal på episodar	Tid over, s	Dose, ppm*s
Omnspassar	16	2	34	342
Avvik	8	3	68	307
Gasskappeskiftar	9	5	102	476
Målar	5	0	0	0
Digel	4	2	320	5817
Tappar	6	0,2	3	20
Boltetrekkar	4	0	0	0
Alle	52	2	64	685

Gasskappeskiftarane hadde i 2004 gjennomsnittleg flest episodar over 5,0 ppm SO₂, men digel hadde den gjennomsnittlege høgste dosen.

Generelt for begge prøvetakingsperiodane var det slik at kategoriane avvik og gasskappeskiftar har flest episodar med eksponering . Dosen i eksponeringa er høgast for desse gruppene saman med digel frå 2004-prøvetakinga. Tappar, boltetrekkar og målar har generelt færre episodar over kortare tidsperiode.

Desse observasjonane blir stadfesta i den gjennomsnittlige eksponeringa målt med filter i figur 12.32, der jobbkategoriene avvik og gasskappeskiftar viser størst spreiing og høgast gjennomsnitt (GM).

12.5. Totalfluorid

Figur 12.38: Totalfluorid, som er summen av inhalerbar partikulær aerosolfraksjon frå Respiconprøvetakaren og gassformig fluorid frå HF, fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar. Jobbkategoriene frå Lista 2004 har 2-tal i namnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Alle gjennomsnittsverdiane (GM) er lågare enn $700 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Spreiinga er størst for jobbkategoriene avvik og gasskappeskiftar. Einskilde verdiar innan desse to kategoriene var høge. Det lågaste gjennomsnittlige eksponeringa vart målt for boltetrekkarane.

Tabell 12.30: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for totalfluorid ved prøvetakinga i 2003

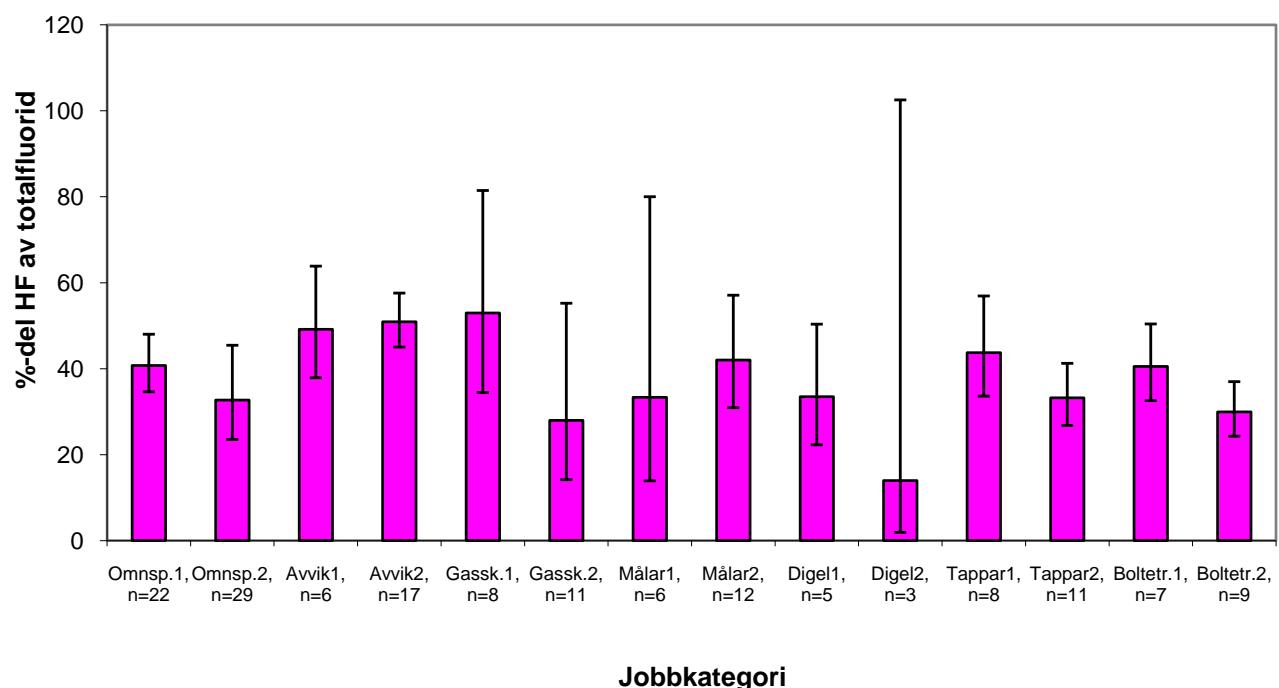
Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
Totalfluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Boltetrekkar
	Tappar	Avvik, Gasskappeskiftar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar

* $p < 0,05$

Tabell 12.31: Oversikt over kva jobbkategoriar der GM var signifikant* forskjellige for totalfluorid ved prøvetakinga i 2004

Komponent	Jobbkategori	Signifikant* forskjellig frå jobbkategori
Totalfluorid	Omnspassar	Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Boltetrekkar
	Avvik	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Gasskappeskiftar	Omnspassar, Målar, Tappar, Boltetrekkar
	Målar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Digel, Tappar, Boltetrekkar
	Digel	Omnspassar, Målar, Boltetrekkar
	Tappar	Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Boltetrekkar
	Boltetrekkar	Omnspassar, Avvik, Gasskappeskiftar, Målar, Digel, Tappar

For begge prøvetakingsperiodane var jobbkategorien boltetrekkar signifikant forskjellig frå dei andre.

Figur 12.31: Prosentdel HF fordelt på jobbkategori og prøvetakingsperiodar. Prøvetakinga i 2004 er har 2-tal i jobbkategorinamnet. Talet på prøver er gjeve med bokstaven n og må ikkje forvekslast med talet på personar.

Mellan 25 % og 50 % av totalfluorideksponeringa er HF. Dette medfører at meir enn 50 % av eksponering for fluorid er partikulært.

Ein direktevisande HF-sensor vart testa i 2003. Denne viste seg ikkje å ha god nok oppløysning og respons til at ein kan nytte den for dei konsentrasijsområda som ein har i denne industrien.

Det var ein teoretisk sjanse for å danne NO₂ i elektrolyseprosessen. Prosjektet nutta derfor direktevisande NO₂-sensorar for eventuelt å kunne måle denne eksponeringa. Vi

fann ikkje verdiar over den nedste fastsetjingsgrensa for utstyret. Der er såleis ingen verdiar å rapportere eller diskutere. Ein kan slå fast at NO₂ eksponering ikkje var mogeleg å fastsetje for dei arbeidsoperasjonane som vart undersøkt i dette prosjektet.

12.6. Variasjon mellom dei to ulike prøvetakingsperiodane

Tabell 12.32 Oversikt over målte komponent og kva for jobbkategoriar som er signifikant forskjellig eller ikkje frå de to prøvetakingane ved EAL i 2003 og i 2004

Tabell 12.32: Samanlikning av dei to prøvetakingsperiodane

KOMPONENT	Jobbkategori						
	OMNSPASSAR	AVVIK	GASSKAPPE	MÅLER	DIGEL	TAPPER	BOLTETREKKAR
IOM Aerosol	S	Ikkje S	S	Ikkje S	S	S	Ikkje S
IOM Vassløyseleg fluorid	S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S
Respicon Inhalerbar aerosol	S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	S	S	Ikkje S
Respicon Torakal aerosol	S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	S	S	Ikkje S
Respicon Respirabel aerosol	S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	S	Ikkje S	Ikkje S
Respicon Inhalerbar vassløyseleg fluorid	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S
Respicon Torakal vassløyseleg fluorid	S	Ikkje S	S	Ikkje S	S	S	Ikkje S
Respicon Respirabel vassløyseleg fluorid	S	Ikkje S	S	Ikkje S	S	S	Ikkje S
Respicon Inhalerbar partikulært fluorid	S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	S	S	Ikkje S
Respicon Torakal partikulært fluorid	S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	S	S	Ikkje S
Respicon Respirabel partikulært fluorid	S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	S	S	Ikkje S
Totalfluorid	Ikkje S	Ikkje S	S	Ikkje S	S	Ikkje S	Ikkje S
HF (gass)	S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S
SO ₂ (gass)	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S	Ikkje S

Ikkje S = ikkje signifikant forskjell med p<0,05

S = signifikant forskjell med p<0,05

Av tabellen kan ein sjå at jobbkategoriane avvik, måler og boltetrekkar frå Lista 2003 ikkje er signifikant forskjellig for nokre av dei målte komponentane frå prøvetakingsperioden Lista 2004. Omnspassarane har signifikant forskjellige resultat for alle komponentane bortsett frå inhalerbart vassløyseleg fluorid, totalfluorid og SO₂. Gasskappeskifar, digel og tappar har nokre komponentar der målingane er signifikant forskjellig og andre som ikkje er det. Sjå tabell 11.32 for fullstendig oversikt. Grunnen til at ikkje fleire jobbkategoriar er signifikant forskjellige mellom 2003 og 2004 er den store spreininga i begge periodane. Prosentsamanstillingane i tabellane 12.1-12.4 viser at samansettning av aerosolen var samanlikneleg mellom dei to ulike prøvetakingane.

12.7. Personvariasjon

Fleire av resultata kjem frå målingar på same person over fleire dagar. Ein ynskte å sjå på dag til dag variasjonen for kvar person som funksjon av jobbkategori. Personar med 3 eller fleire dagar med målingar vart valt ut. Ved å sjå på det relative standardavviket mellom målingane for same person, kan ein estimere kor stor spreiling i resultata ein kan forvente når ein tek eksponeringsmålingar på ein tilfeldig dag. For eksponeringsmålingane i 2003 hadde vi 3 jobbkategoriar som hadde 3 eller fleire

personar med minst 3 dagar med eksponeringsmålingar (Omnspassar; 9 personar, Avvik; 6 personar og Gasskappeskift; 4 personar). For å vise dette er det valt å sjå på det relative standardavviket for desse 3 jobbkategoriene for torakal aerosolfraksjon, vist figur 12.34.

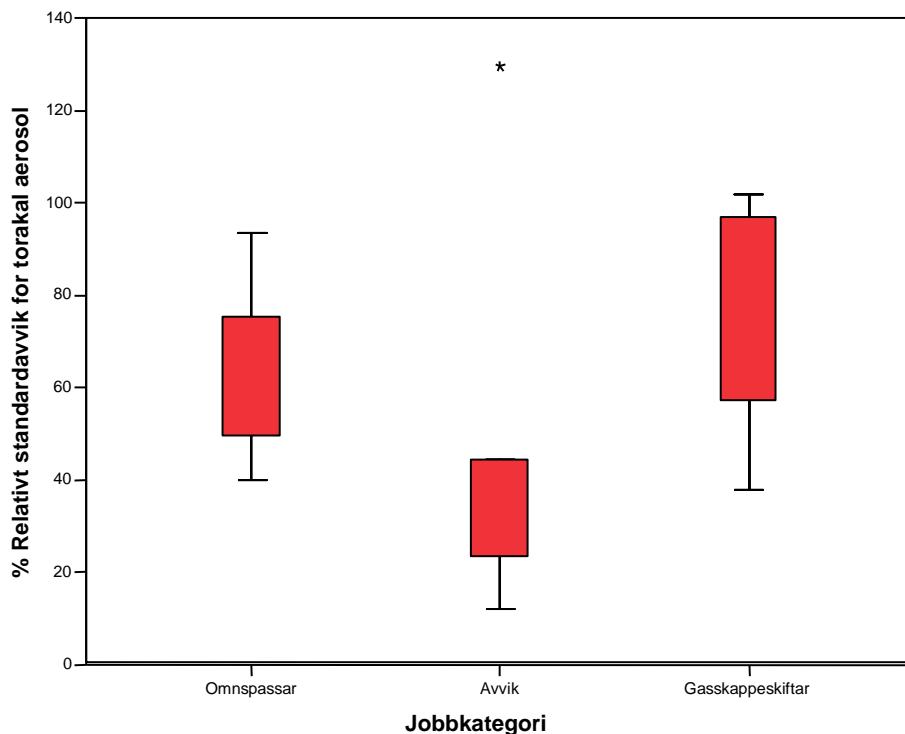

Fig. 12.33: Dag til dag variasjon for dei same personane ved prøvetakinga i 2003

For eksponeringsmålingane utført i 2004 hadde ein 2 jobbkategoriar med 3 eller fleire personar med minst 3 eksponeringsmålingar (Omnspassar 5 personar og Gasskappeskiftar 4 personar). Fig. 12.35 viser det relative standardavviket for torakal fraksjon for eksponeringsmålingane ved EAL i 2004.

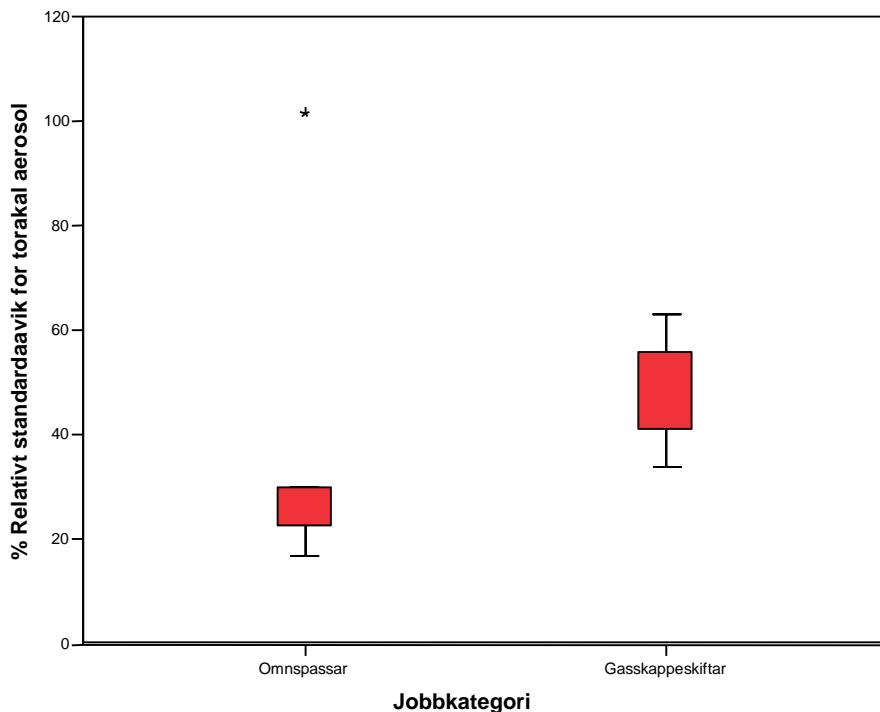

Fig. 12.34: Dag til dag variasjon for dei same personane ved prøvetakinga i 2004

13. Referansar

Helmut Hund GmbH, Dust Sampling Instrument – Respicon – *Technical Description and Instruction Manual*, Version: 3.0, December 2000, <http://hund.de>.

Hurlbut CS and Klein C, *Manual of Mineralogy 19th edition*: John Wiley & Sons. NY, USA, 1971.

Nieboer E, Thomassen Y, Chashchin V, and Odland JO, Occupational exposure assessment of metals, *J of Environ Monit.* 2005; 7: 412-415.

Koch W, Dunkhorst W, Lödding H, Thomassen Y, Skaugset NP, Nikanov A, Vincent J, Evaluation of the Respicon® as a personal sampler in industrial environments, *J of Environ Monit.*, 2002; 4: 657-662.

Koch W, Dunkhorst W, Thomassen Y, Skaugset NP, Ellingsen DG, Jordbekken L og Drabløs PA, HAPPA — Delrapport nr 1: Karakterisering av eksponering for ultrafine partikler i elektrolysehaller ved produksjon av primæraluminium, *STAMI-rapport 2003/6*.

Li S-N, Lundgren DA, Rovell-Rixx, D, Evaluation of six inhalable aerosol samplers, *Am Ind Hyg Assoc J.* 2000; 61: 506-516.

Mark D and Vincent JH, A new personal sampler for airborne total dust in workplaces. *Ann of Occup Hyg.* 1986; 30: 89-102.

Miller JC and Miller JN, *Statistics for Analytical Chemistry*. British Library Cataloguing in Publishing Data. 1993.

Morris JB, Smith FA, Regional deposition and absorption of inhaled hydrogen fluoride in the rat. *Toxicol Appl Pharmacol.* 1982; 62: 81-89.

Norseth, T., *STAMI, Kriteriedokument for svoveldioksid*, 2002.

NS-EN 481 Arbeidsplassluft – Definisjoner av partikkeltørrelse for måling av luftbårne partikler.

Skaugset NP, Thomassen Y, Ellingsen DG, Jordbekken L og Notø H, HAPPA – Delrapport nr. 2: Effektivitet av vernemasker ved bruk, *STAMI-rapport 2004/3*.

Tsai PJ Vincent J, Wahl G, Maldonado G, Occupational exposure to inhalable and total aerosol in the primary nickel production industry. *Occu Environ Med.* 1995; 52: 793-799.

Vincent JH, *Aerosol Science for Industrial Hygienists*, 1995, Pergamon, Oxford, UK.

Vincent JH Progress towards implementation of new aerosol industrial hygiene standards, with special reference to the aluminium industry. *Sci Tot Environ.* 1995; 163: 3-9.

Vincent, J.H, *Aerosol Sampling, Science, Standards, Instrumentation and Applications*, 2007, Wiley & Sons, West Sussex, UK.

Werner MA, Spear TM and Vincent JH, Investigation into the impact of introducing workplace aerosol standards based on the inhalable fraction, *Analyst*, 1996; 121: 1207-1214.

Whitford GM, The physiological and toxicological characteristics of fluoride. *J Dent Res.* 1990; 69: 539-549.

World Health Organization (WHO). *Environmental Health Criteria 188. Nitrogen oxides* (second edition), WHO, Geneva, Switzerland, 1997.

World Health Organization (WHO). *Environmental Health Criteria 227. Fluorides*. WHO, Geneva, Switzerland, 2002.

14. Appendiks

14.1. Resultat fordelt på prøvetakingsperiode

	n	AM	GM	95 % Konfidensintervall	
				Nedre	Øvre
Inhalerbar aerosol, IOM, mg/m³					
Lista 1	64	1,7	1,2	1,0	2,5
Lista 2	96	3,1	2,3	2,0	2,7
Vassløselig fluorid, IOM, µg/m³					
Lista 1	64	99	57	43	75
Lista 2	96	119	83	69	100
Respirabel aerosol, Respicon, mg/m³					
Lista 1	147	0,33	0,24	0,21	0,27
Lista 2	98	0,42	0,29	0,24	0,34
Torakal aerosol, Respicon, mg/m³					
Lista 1	147	0,58	0,42	0,37	0,48
Lista 2	98	0,75	0,54	0,46	0,63
Inhalerbar aerosol, Respicon, mg/m³					
Lista 1	147	1,8	1,3	1,2	1,5
Lista 2	98	2,3	1,7	1,4	1,9
Respirabelt vassløselig fluorid, Respicon, µg/m³					
Lista 1	147	24	13	11	15
Lista 2	96	34	22	18	26
Torakalt vassløselig fluorid, Respicon, µg/m³					
Lista 1	147	36	22	19	26
Lista 2	96	56	37	30	44
Inhalerbart vassløselig fluorid, Respicon, µg/m³					
Lista 1	147	73	50	44	58
Lista 2	96	110	75	63	90
Respirabelt partikulært fluorid, Respicon, µg/m³					
Lista 1	147	44	30	26	34
Lista 2	96	55	38	32	45
Torakalt partikulært fluorid, Respicon, µg/m³					
Lista 1	147	73	52	46	59
Lista 2	96	102	69	58	81
Inhalerbart partikulært fluorid, Respicon, µg/m³					
Lista 1	147	172	120	105	137
Lista 2	96	266	162	136	194
HF frå impregnert filter, µg/m³					
Lista 1	65	141	90	73	111
Lista 2	94	141	91	74	111
Totalfluorid, (Inhalerbart partikulært fluorid +F frå impregnert filter), µg/m³					
Lista 1	62	316	219	178	268
Lista 2	92	345	258	219	303
Aerosol, Respirabel syklon, µg/m³					
Lista 1	11	250	190	110	330
Lista 2	9	410	320	180	560

Tab. 14.1 forts.

	N	AM	GM	95 % Konfidensintervall	
				Nedre	Øvre
Vassløyseleg fluorid, Respirabel syklon, µg/m³					
Lista 1	11	25	14	6,7	29
Lista 2	9	73	39	16	93
Lutløyseleg fluorid, Respirabel syklon, µg/m³					
Lista 1	11	19	10	5,3	21
Lista 2	9	26	18	9	35
Aerosol, Torakal syklon, µg/m³					
Lista 1	13	400	320	200	510
Lista 2	26	370	310	240	400
Vassløyseleg fluorid, Torakal syklon, µg/m³					
Lista 1	13	49	28	14	56
Lista 2	26	38	24	16	34
Lutløyseleg fluorid, Torakal syklon, µg/m³					
Lista 1	13	19	14	8,6	22
Lista 2	26	19	12	9,0	17
SO₂ fra impregnert filter, µg/m³					
Lista 1	65	127	67	51	88
Lista 2	94	132	99	83	117

14.2. Resultat frå EAL januar 2003

Komponent	Jobbkategori	n	AM	GM	95 % Konfidensintervall	
					Nedre	Øvre
Inhalerbar aerosol, IOM, mg/m ³	Omnspassar	24	0,99	0,84	0,67	1,1
	Avvik	6	4,0	2,5	0,74	8,5
	Gasskappeskiftar	8	3,3	2,7	1,4	5,3
	Målar	6	2,2	1,4	0,47	4,0
	Digel	5	1,9	1,7	0,77	3,8
	Tappar	9	1,1	0,92	0,62	1,4
	Boltetrekkar	6	0,67	0,66	0,54	0,80
	Total	64	1,7	1,2	0,97	1,5
Vassløyseleg inhalerbart fluorid, IOM, µg/m ³	Omnspassar	24	42	34	25	46
	Avvik	6	195	92	17	488
	Gasskappeskiftar	8	161	136	76	243
	Målar	6	137	98	40	244
	Digel	5	209	156	39	614
	Tappar	9	100	84	52	134
	Boltetrekkar	6	14	12	7,1	20
	Total	64	99	57	43	75
Respirabel aerosol, Respicon, mg/m ³	Omnspassar	58	0,27	0,20	0,17	0,24
	Avvik	31	0,53	0,39	0,29	0,52
	Gasskappeskiftar	12	0,54	0,38	0,22	0,65
	Målar	11	0,16	0,15	0,10	0,21
	Digel	6	0,30	0,29	0,22	0,39
	Tappar	21	0,27	0,25	0,22	0,29
	Boltetrekkar	8	0,08	0,07	0,05	0,12
	Total	147	0,33	0,24	0,21	0,27
Torakal aerosol, Respicon, mg/m ³	Omnspassar	58	0,46	0,37	0,31	0,44
	Avvik	31	0,90	0,67	0,51	0,88
	Gasskappeskiftar	12	1,1	0,81	0,47	1,4
	Målar	11	0,37	0,33	0,24	0,45
	Digel	6	0,53	0,49	0,29	0,80
	Tappar	21	0,41	0,37	0,30	0,46
	Boltetrekkar	8	0,15	0,13	0,08	0,20
	Total	147	0,58	0,42	0,37	0,48
Inhalerbar aerosol, Respicon, mg/m ³	Omnspassar	58	1,8	1,3	1,1	1,5
	Avvik	31	2,6	2,1	1,7	2,6
	Gasskappeskiftar	12	3,1	2,5	1,6	4,0
	Målar	11	1,1	0,95	0,66	1,4
	Digel	6	1,4	1,3	0,87	1,9
	Tappar	21	1,0	0,91	0,72	1,1
	Boltetrekkar	8	0,48	0,45	0,31	0,63
	Total	147	1,8	1,3	1,2	1,5
Respirabelt vassløyseleg fluorid, µg/m ³	Omnspassar	58	11	7,0	5,5	8,8
	Avvik	31	45	26	17	39
	Gasskappeskiftar	12	35	23	12	43
	Målar	11	14	12	8,8	17
	Digel	6	41	38	23	61
	Tappar	21	29	23	17	31
	Boltetrekkar	8	4,3	3,6	2,1	6,0
	Total	147	24	13	11	15

Tabell 14.2 forts.

Komponent	Jobbkategori	n	AM	GM	95 % Konfidensintervall	
					Nedre	Øvre
Torakalt vassløyseleg fluorid, µg/m ³	Omnspassar	58	19	14	11	17
	Avvik	31	60	38	27	55
	Gasskappeskiftar	12	52	38	22	66
	Målar	11	33	21	13	36
	Digel	6	70	66	44	98
	Tappar	21	40	32	24	43
	Boltetrekkar	8	7,6	7,1	5,2	9,7
	Total	147	36	22	19	26
Inhalerbart vassløyseleg fluorid, µg/m ³	Omnspassar	58	46	34	28	41
	Avvik	31	110	82	62	109
	Gasskappeskiftar	12	121	96	61	153
	Målar	11	71	49	30	82
	Digel	6	141	135	95	192
	Tappar	21	69	60	46	77
	Boltetrekkar	8	17	15	11	22
	Total	147	73	50	44	58
Respirabelt partikulært fluorid, µg/m ³	Omnspassar	58	26	20	17	23
	Avvik	31	85	53	37	75
	Gasskappeskiftar	12	51	41	27	61
	Målar	11	27	24	18	32
	Digel	6	75	66	37	119
	Tappar	21	43	38	30	47
	Boltetrekkar	8	16	15	12	20
	Total	147	44	30	26	34
Torakalt partikulært fluorid, µg/m ³	Omnspassar	58	47	37	32	43
	Avvik	31	126	84	61	116
	Gasskappeskiftar	12	85	72	50	104
	Målar	11	62	46	29	71
	Digel	6	136	121	67	218
	Tappar	21	66	59	48	73
	Boltetrekkar	8	27	27	23	31
	Total	147	73	52	46	59
Inhalerbart partikulært fluorid, µg/m ³	Omnspassar	58	117	86	71	104
	Avvik	31	292	214	161	285
	Gasskappeskiftar	12	234	193	125	297
	Målar	11	154	107	65	177
	Digel	6	307	276	157	485
	Tappar	21	130	114	89	145
	Boltetrekkar	8	50	49	41	58
	Total	147	172	120	105	137
SO ₂ , µg/m ³	Omnspassar	24	76	61	46	81
	Avvik	6	439	247	57	1073
	Gasskappeskiftar	8	327	293	189	454
	Målar	6	53	50	35	73
	Digel	5	69	65	41	104
	Tappar	9	36	33	23	47
	Boltetrekkar	7	27	19	8,1	44
	Total	65	127	67	51	88

Tabell 14.2 forts.

Komponent	Jobbkategori	n	AM	GM	95 % Konfidensintervall	
					Nedre	Øvre
Totalfluorid, µg/m ³	Omnspassar	22	163	146	118	180
	Avvik	6	958	660	223	1952
	Gasskappeskiftar	8	508	477	349	653
	Målar	6	285	230	119	447
	Digel	5	402	378	233	614
	Tappar	8	236	215	149	311
	Boltetrekkar	7	84	82	66	103
	Total	62	316	219	178	268
HF, µg/m ³	Omnspassar	24	63	59	51	69
	Avvik	6	494	325	100	1055
	Gasskappeskiftar	8	286	253	152	419
	Målar	6	81	77	53	111
	Digel	5	133	127	80	202
	Tappar	9	113	94	60	146
	Boltetrekkar	7	36	33	23	48
	Total	65	141	90	73	111

14.3. Resultat frå EAL mars 2004

Komponent	Jobbkategori	n	AM	GM	95 % Konfidensintervall	
					Nedre	Øvre
Inhalerbar aerosol, IOM, mg/m ³	Omnspassar	31	2,9	2,3	1,7	2,9
	Avvik	17	3,3	3,1	2,4	3,9
	Gasskappeskiftar	12	6,4	5,4	3,7	7,9
	Målar	12	1,9	1,6	1,1	2,3
	Digel	3	5,3	4,9	1,5	16
	Tappar	12	2,0	1,9	1,6	2,3
	Boltetrekkar	9	0,95	0,85	0,57	1,3
	Total	96	3,1	2,3	2,01	2,7
Vassløyseleg inhalerbart fluorid, IOM, µg/m ³	Omnspassar	31	77	63	49	80
	Avvik	17	149	110	63	191
	Gasskappeskiftar	12	253	216	144	324
	Målar	12	77	59	38	93
	Digel	3	307	306	250	375
	Tappar	12	117	114	96	135
	Boltetrekkar	9	26	24	17	33
	Total	96	119	83	69	100
Respirabel aerosol, Respicon, mg/m ³	Omnspassar	31	0,28	0,27	0,21	0,35
	Avvik	17	0,45	0,41	0,33	0,51
	Gasskappeskiftar	12	0,50	0,42	0,27	0,64
	Målar	12	0,37	0,20	0,11	0,38
	Digel	4	1,3	0,94	0,23	3,8
	Tappar	13	0,34	0,32	0,27	0,39
	Boltetrekkar	9	0,09	0,09	0,06	0,12
	Total	98	0,38	0,29	0,24	0,34
Torakal aerosol, Respicon, mg/m ³	Omnspassar	31	0,57	0,55	0,44	0,68
	Avvik	17	0,85	0,78	0,63	0,97
	Gasskappeskiftar	12	0,85	0,68	0,43	1,1
	Målar	12	0,54	0,35	0,20	0,63
	Digel	4	2,7	1,9	0,43	8,4
	Tappar	13	0,66	0,61	0,46	0,80
	Boltetrekkar	9	0,18	0,16	0,12	0,23
	Total	98	0,71	0,54	0,46	0,63
Inhalerbar aerosol, Respicon, mg/m ³	Omnspassar	31	2,4	1,9	1,5	2,5
	Avvik	17	2,5	2,2	1,7	2,8
	Gasskappeskiftar	12	3,0	2,5	1,6	3,8
	Målar	12	1,1	0,86	0,54	1,4
	Digel	4	8,0	4,5	0,67	30
	Tappar	13	1,8	1,7	1,4	2,0
	Boltetrekkar	9	0,56	0,51	0,35	0,73
	Total	98	2,3	1,7	1,4	1,9
Respirabelt vassløyseleg fluorid, µg/m ³	Omnspassar	29	17	15	12	18
	Avvik	17	45	38	27	52
	Gasskappeskiftar	12	63	52	34	80
	Målar	12	13	11	7,0	17
	Digel	4	115	101	40	251
	Tappar	13	44	39	30	52
	Boltetrekkar	9	5,4	4,4	2,6	7,4
	Total	96	34	22	18	26

Tabell 14.4 forts.

Komponent	Jobbkategori	n	AM	GM	95 % Konfidensintervall	
					Nedre	Øvre
Torakalt vassløyseleg fluorid, µg/m ³	Omnspassar	29	29	26	22	32
	Avvik	17	69	59	43	80
	Gasskappeskiftar	12	87	72	46	112
	Målar	12	22	18	12	29
	Digel	4	247	206	72	584
	Tappar	13	74	66	48	91
	Boltetrekkar	9	11	9,3	5,8	15
	Total	96	56	37	30	44
Inhalerbart vassløyseleg fluorid, µg/m ³	Omnspassar	29	69	59	48	74
	Avvik	17	120	104	77	139
	Gasskappeskiftar	12	192	157	100	248
	Målar	12	47	39	26	59
	Digel	4	446	337	95	1196
	Tappar	13	129	120	93	155
	Boltetrekkar	9	23	20	12	33
	Total	96	110	75	63	90
Respirabelt partikulært fluorid, µg/m ³	Omnspassar	29	28	25	22	30
	Avvik	17	73	61	44	84
	Gasskappeskiftar	12	92	74	47	116
	Målar	12	23	22	18	27
	Digel	4	224	177	50	621
	Tappar	13	61	54	41	72
	Boltetrekkar	9	15	15	12	18
	Total	96	55	38	32	45
Torakalt partikulært fluorid, µg/m ³	Omnspassar	29	57	50	42	60
	Avvik	17	123	102	73	143
	Gasskappeskiftar	12	142	113	71	181
	Målar	12	40	38	30	48
	Digel	4	550	393	91	1694
	Tappar	13	110	97	72	133
	Boltetrekkar	9	28	27	23	33
	Total	96	102	69	58	81
Inhalerbart partikulært fluorid, µg/m ³	Omnspassar	29	163	134	105	171
	Avvik	17	280	232	166	323
	Gasskappeskiftar	12	397	319	196	520
	Målar	12	90	80	58	109
	Digel	4	1660	858	119	6175
	Tappar	13	238	221	171	285
	Boltetrekkar	9	52	49	39	63
	Total	96	266	162	136	194
SO ₂ , µg/m ³	Omnspassar	31	136	106	75	149
	Avvik	17	198	177	137	229
	Gasskappeskiftar	11	220	167	92	304
	Målar	12	68	58	41	81
	Digel	3	92	91	65	128
	Tappar	11	80	78	64	94
	Boltetrekkar	9	46	38	23	62
	Total	94	132	99	83	117

Tabell 14.4 forts.

Komponent	Jobbkategori	n	AM	GM	95 % Konfidensintervall	
					Nedre	Øvre
Totalfluorid, µg/m ³	Omnspassar	29	255	222	182	270
	Avvik	17	575	473	333	672
	Gasskappeskiftar	11	612	536	366	787
	Målar	12	157	147	115	187
	Digel	3	584	565	266	1202
	Tappar	11	323	313	264	372
	Boltetrekkar	9	73	70	55	90
	Total	92	345	258	219	303
HF, µg/m ³	Omnspassar	31	102	76	54	107
	Avvik	17	310	241	160	362
	Gasskappeskiftar	11	212	150	73	307
	Målar	12	71	62	44	87
	Digel	3	85	79	23	275
	Tappar	11	107	104	88	123
	Boltetrekkar	9	23	21	15	29
	Total	94	141	91	74	111